

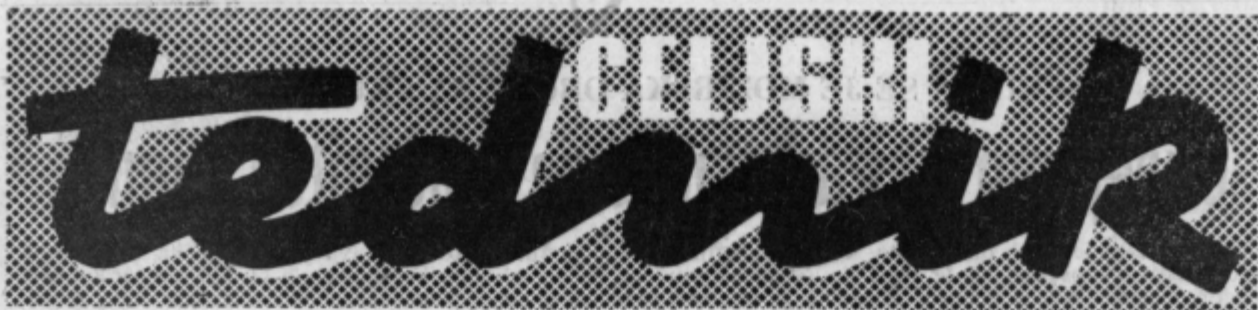
ČRNE GRADNJE
STOP

Včeraj je zasedala v Celju okrajna skupščina ter razpravljala predvsem o ključnih problemih uprave, to je o delu inšpekcijskih služb in o upravnem postopku. Prav pri slednjem so močno poudarjali vprašanje nadzora zakonitosti, sodelovanja in pomoči. Precej pogosti so še žal primeri, da upravni organi kršijo zahteve po zakonitosti delovanja, ki je eno od temeljnih načel naše družbeno-politične ureditve. Prav v zvezi s tem in drugim pomankljivostmi ter hibami je okrajna skupščina sprejela priporočilo, da naj v večini občin izpolnjujejo upravne organe z uslužbenci, ki imajo visoko ali višjo strokovno izobrazbo (pravniki, gradbeniki ter diplomanti višje upravne šole) ali pa naj ustrezne kadrovske komisije usmerijo štipendiranje za tovrsten deficitni kader.

V zvezi z inšpekcijskimi službami pa je skupščina sprejela priporočilo, naj občinske skupščine težijo h koncentraciji inšpekcijskih služb v medobčinsko inšpekcijsko službo, kajti le to zagotavlja učinkovito, samostojno in ekonomično poslovanje.

V nadaljevanju so razpravljali o poročilu sveta za urbanizem. Tako je zanimiva ugotovitev, da je od leta 1958 dalje zabeleženih v celjskem okraju kar nad 600 »divjih gradenj«, ki so v zadnjem času celo v porastu. Po številu prednjači Celje s 360 primeri, v zadnjem času pa je čutili največ porasta črnih gradenj v šentjurski in šmarski občini. Te gradnje premalo odločilno preganjajo, o čemer najbolje pričča neizveden sklep s 5. seje okrajne skupščine, ki je določal odstranitev 35 divjih gradenj do 31. januarja letošnjega leta, a je v glavnem končal le pri zasliševanju.

O razpravi na okrajni skupščini ter o problemih premije zdravstvenih zavarovancev — kmetijskih proizvajalcev — bomo poročali prihodnjic.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

DELO KOMUNISTOV
MORA BITI JAVNO

DELEGATI OBČINSKE VOLILNE KONFERENCE ZVEZE KOMUNISTOV MOZIRSKE OBČINE SO V PLODNI RAZPRAVI OCENILI DOSEDANJO VLOGO IN POMEN KOMUNISTOV V DELOVNIH ORGANIZACIJAH TER SI JASNO ZACRITALI BODOČE NALOGE:

- poglobiti samoupravljanje ter odstraniti dosedanje napake, ki se zrcalijo v samovolji ali nerazgledanosti,
- doseči čim boljše povezavo z zasebnimi kmeti ter jih vključiti v turizem,
- skrbeti za čim večji letni prirastek lesa in stremeti za popolnejšo finalizacijo lesnih izdelkov doma,
- legalizirati delo komunistov — doseči stik z javnostjo.

Poročilo o dosedanjem delu ter o analogah v predkongresnem obdobju je podal sekretar občinskega komiteja Edj Herman. Podrobna, konkretna ocenitev delovanja komuni-

stov v gospodarstvu in v negospodarskih dejavnostih je vzpodbudila živahno razpravo, v kateri so delegati ne le dopolnili sekretarjevo poročilo, temveč predvsem s tvornim gledanjem dajali jasne predloge in izhodišča za delo v bodoče. Prav s tem odkritim pomenkom je konferenca dobro uspela in osvetlila vse tisto, kar je v preteklem obdobju zaviralo polno tvornost komunistov na delovnih mestih.

Problem kmetijstva v Gornji Savinjski dolini je v rastočem odlivu mladih in v premalem nujenju pomoči zasebnikom v hribovitih predelih. Kmetijska zadruga zaenkrat ne more nuditi zasebnikom strojev, čeprav so le-ti pogoj, ki bo dal kmetu možnost do boljšega življenja in sočasno tudi do tržnih viškov. Boljše življenje zasebnika pa bi vplivalo tudi na mladino, da ne bi silila v industrijo. Predvsem pa bi položaj kmeta v Gornji Savinjski dolini morali vezati na turizem, ki postaja vse pomembnejša gospodarska veja mozirske komune. Delegati so obso-

dili politiko tistega dela kmetijskega kadra, ki išče službo v mestih. Menijo, da je njihovo delovno mesto na vasi. Za vodilo so si zadali, da morajo sleherni konec zemlje obdelati moderno (z metodo intenzivnega pridobivanja). To pa bodo lahko dosegli, če bodo ustvarili pogoje, ki bodo mladino vezali na vas.

Velik uspeh pa so mozirski komunisti dosegli predvsem v najvažnejši panogi njihovega gospodarstva — v gozdarstvu. Trenutno je mozirska komuna edina, ki ima vse gozdne površine zajete v družbenem sektorju. Zavedajo se, da so s tem rešili prvo fazo, kajti druga je nedvomno v tem, da s temeljito modernizacijo lesne industrije v Nazarju dosežejo vse večjo finalizacijo predelave teh velikih lesnih mas, ki pomenijo osnovni kruh občanov Gornje Savinjske in pomenijo tudi jutri in pojutrišnjem boljši standard.

Sklenili so, da bodo investicijska vlaganja temeljito proučili, uresničili pa le tista, ki bodo čimprej večala sredstva za rast družbenega standarda.

Zavedajo se, da so družbene službe, predvsem šolstvo, v težavnem položaju, vendar pa spremljajo te težave z razumevanjem in rešujejo položaj prosvetnih delavcev in materialno stanje šolstva sproti po zmogljivostih.

Mozirski komunisti so za svoja delegata, ki ju bosta zastopala na osmem kongresu Zveze komunistov, izvolili Franca Simoniča in inženirja Jožeta Zoharja iz Velenja.

Klančnik J.

GENERALMAJOR
Franc Rojšek-Jaka
PETDESETLETNIK

Danes praznuje generalmajor Franc Rojšek-Jaka petdesetletnico rojstva. Tovariš Rojšek, nosilec številnih vojni in mirnodobskih odlikovanj je postal član KP že leta 1940, v NOV pa se je vključil takoj po razsulu stare Jugoslavije. Veliko junaštvo, ki ga je odlikovalo pri vseh njegovih partizanskih akcijah, prizadevnost in predanost so mu priborili tudi naslov narodnega heroja.

Celjani pa tovariša Franca Rojška-Jaka ne poznajo samo kot komandanta celjske garnizije JLA, temveč tudi kot prizadevnega člana občinske skupščine in drugih organizacij. K življenjskemu jubileju mu prisrčno čestitamo ter mu želimo še veliko osebnih sreč in delavnih uspehov!

DANES SEJA OBČINSKE
SKUPŠČINE
V SLOVENSKEH KONJICAH

Na današnji seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti konjske občinske skupščine, bodo odborniki med drugim razpravljali o predlogih in sklepih zborov volivcev, o predlogih svetov za družbeni plan in finance, za kmetijstvo in gozdarstvo ter gospodarstva. Na skupni seji obeh zborov pa bodo sklepali in razpravljali o poročilih občinskega sodišča, sveta za šolstvo, telesno vzgojo ter zdravstvo in socialno varstvo.

Z ZASEDANJA CELJSKE OBČINSKE SKUPŠČINE
Telesna kultura - del standarda

V torek je bila celjska občinska skupščina, na kateri so razpravljali najprej o predlogu komisije za volitve in imenovanja. Potrdili so predloge za nove svete in komisije pri občinski skupščini.

Zelo obširno poročilo tajnika skupščine, tovarniša Bojana Volka, ki je poročal o delu uprave občinske skupščine, je povzročilo živahno razpravo. Enoten in odločen je bil sklep, naj pristojni činitelji poskrbijo za poenostavljenost zadev in pospešitev, ki terjajo od občanov nepotrebna pota, kup potrdil, za katera avtentičnost nihče ne more jam-

čiti. Razprava o delu uprave je sprožila tudi vprašanje kadrovske politike in s tem v zvezi sklep, da je od analiz in ugotavljanja treba preiti v akcijo, od diskusij k dejstvu. V razpravi o delu uprave pri občinski skupščini so pregledali vprašanja s področja komunale in drugih zadev. To je po eni strani znak, da je tekočo problematiko terena treba vsakič vključiti v dnevni red, po drugi strani pa spet dokaz, da se odborniki ne morejo navaditi na disciplino do dnevnega reda.

Najvažnejša točka dnevnega reda, ki bi seveda terjala mnogo širšo

razpravo, je tokrat posegla na področje telesne kulture. Izčrpano poročilo občinske zveze za telesno kulturo, ki so ga dobili odborniki nekaj dni pred sejo, je temeljito dopolnil dosedanj predsednik zasednega sveta tovarniš Mila BOŽIC, ki je na koncu predlagal tudi 14. osnovnih točk za ureditev najbistvenjših vprašanj in pogojev za boljši razvoj telesne kulture, ki je sestavni del našega družbenega standarda. Po živahni diskusiji so bile predložene točke, z dodatki iz razprave vred, sprejete.

SE NIKOLI NISO GRAJSKI ZIDOVI NEKDANJEGA KAZENSKEGA TABORIŠČA »ANKENSTEIN« — NAŠEGA PRELEPEGA BORLA PRI PTUJU, VIDELI TOLIKO PRISRČNIH STISKOV ROK, OBJEMOV, VESELJIH, NASMEJANIH OBRAZOV IN SOLZA VESELJA, KO PRETEKLO NEDELJO.

Tokrat so se na pobudo sekcije internirancev pri združenju borcev celjskega in mariborskega okraja, prvič po vojni vihr, srečali preživeli interniranci, ki jih je v drugi svetovni vojni pobesneli nacizem obsodil na trpljenje za žičnimi ograjami nemških uničevalnih taborišč, kjer je premnogim bila tudi pretrgana nit življenja. Zato je bilo srečanje 1.300 udeleženc

cev tega srečanja posvečeno tudi njim, njihova imena in plemenita dejanja pa so na ta dan spet znova zaživila.

Na zborovanju sta govorili predstavnici sekcij internirancev tov. Mara Cepinčeva in Marica Frece-Zorkova. Zborovanje, na katerem so sodelovali tudi mladinski peyski zbor in recitatorji iz Ptuj, godba na pihala »France Prešeren« iz Celja, so interniranci poslali resolucijo zvezni republik Nemčiji. V resoluciji so izrazili svoje zahteve, da naj na njenem ozemlju za vselej preneha hujskaška in razbojniška dejavnost ustaških emigrantskih tolp, da naj sojenje vplivnim zločincem nikoli ne zastari, da naj se le-ti sodi najstrožje. Končno je v resoluciji rečeno, da naj zvezna republika Nemčija končno poravnala vse dolgove naši državi.

Na zaključku slavnostnega zborovanja so položili vence pred spominsko ploščo, ki so jo umrli zapornikom na Borlu odkrili že 1956. leta. Borci, bivši interniranci, so ob tej priložnosti izrazili željo, da bi tako srečanje večkrat prirejali.

KADRI, KADRI

V sredo so velenjski komunisti na volilni občinski konferenci načeli troje osnovnih problemov:

● nadaljnjo krepitev materialne osnove — probleme kadrovske politike — notranje organizacijske probleme.

Kljub velikim uspehom, ki so jih dosegli v zadnjih desetih letih (porast narodnega dohodka za 126 odstotkov, vrednost proizvodnje za 147 odstotkov, število zaposlenih za 76 odstotkov — izgradnja termoelektrarne, novega jaska in nad 2.000 stanovanj ter številnih komunalnih objektov itd.), so ugotavljali, da mnogih potencialnih možnosti pri razvijanju gospodarstva niso znali uspešno izkoristiti.

Težo vseh razprav pa so prenesli na doslej premalo izkoriščeno investiranje v kadre. Od 4.547 zaposlenih v industriji jih ima le 224 srednjo, višjo ali visoko strokovno izobrazbo. Prav to pa terja resno preorientacijo politike štipendiranja, kajti le s kadri bo mogoče uresničiti velike načrte specifičnih pogojev v Salški dolini, kot so nova termoelektrarna, nov rudnik, vplivjevalnica premoga in kasneje kemična industrija. Prav slednje pa kaže, da bo v velenjski komuni močno gospodarska dinamika v naslednjih letih. Zato so tudi sprejeli priporočilo, da morajo kadrom posvečati v bodoče največ skrbi.

OD 11. DO 20. JUNIJA

Prevladovalo bo lepo in toplo vreme. Okrog 17. junija dež z ohladi-vijo. Od 18. do 20. junija nestalno s pogostimi krajevnimi nevihtami.

Konferenca je izvolila dve delegata, ki ju bosta zastopala na osmem kongresu ZKJ, in sicer Franca Simoniča in inž. Jožeta Zoharja.

—zk

V DA NAŠNJI ŠTEVILKI:

- Peter Sprajc: Naloge komunistov v gospodarstvu
- V »LIN Nazarje in preboldski tekstilni tovarni
- Občinski praznik bo v Preboldu
- Zadnja letošnja predstava v SLG Celje
- Zaključek »Tehniške kulture mladih«
- Cena mesa in ... morale
- Državno prvenstvo v jadralnem letenju
- Celje ni tako belo kot ...
- Radovedna malha

V PRIHODNJI ŠTEVILKI:

- O kmetijstvu po šmarskem
- Na 5. strani: Sto let star roman

CELJE, 12. JUNIJA 1964

Št. 25 CENA 20 Leto XVI

Glavni urednik RUDI LESNIK
Odgovorni urednik JURE KRASOVEC
List izhaja ob petkih. Izdaja in tiska
Cenopisno podjetje »Celjski tiske. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 3, poštni predal 132. Telefon 24-23.
Tekoči račun: 605-11-1-656. Letna naročnina 1000, polletna 500, četrtletna 250 din.
Inozemstvo 2400.

SESTALA SE JE MOZIRSKA OBČINSKA SKUPŠČINA

Okrepimo prizadevanja za izpolnitev plana

MARJAN
RAVNIKAR

Nacistični proak in predhodnik Ribentropa von Papea je tožil sedanjega oblastnika dežele okraj Rena in tožbo dobil. Tožil jih je za škodo, ki jo je utrpel v času, ko je živel od kapitulacije Tretjega rajha do danes brez pokojnine. Torej nacistični proak, ki ni malo krio za zločine v drugi svetovni vojni, je po mnenju sedanjega nemškega orhoonnega sodišča upravičen na vso škodo, ki jo je utrpel do sedaj (kar mu bo po odločbi orhoonnega sodišča izplačano) in bo v bodoče dobival mastno redno pokojnino (kot diplomat). On. Kaj pa jugoslovanske žrtve? Tisoči mrtoih in mučenih? Tisoči invalidov? Ne — teh ni, pravijo isti sodniki. Te žrtve so izginile v momentu, ko je naša država priznala Demokratično nemško republiko. Ves svet se nad tem početjem zgraža in sviri Zvezno republiko, toda vse zastoji. Trgovcem s človeškimi žiljenji pride vse prav. Morala, ugled, obveze ne pomenijo ničesar. Pomeni le profit, pa naj gre za političnega ali ekonomskega. Nacistične glave se dvigajo in slišati je že njihov glas. Minister Seeböhm, član Erhardove vlade, odločno zahteva sudetsko ozemlje. (Heim ins Reich!) Nihče ga pri tem ne ovira. Tako uradna Zvezna republika ne skriva revanšizma. Kje so podpisniki kapitulacije Tretjega rajha? Kje so obljube, ki govorijo o uničenju vsega, kar je nacistično?

Govorice, ki se širijo, da bi veliki radi ponovno delili svet (osaj na ekonomske interese sfer) se zdijo, da imajo v sebi nekaj resnice. Če druga ne, pobožno željo. Kakorkoli že, so dogovori, kakršne sta vodila Kekkonen in Tito in kakršne je vodil naš predsednik v Leningradu in drugje na poti domov, več kot potrebni in koristni. Število mladih držav je veliko. Njihova združena moč, ekonomska in moralna, in pa veličina vseh skupaj daleč prekaša moč tistih, ki bi hoteli brez njih deliti svet.

Vse kaže, da je Zvezna republika Nemčija legla takih idej in da ji različni Goldwaterji pri tem delu pomagajo. Prepričani smo, da so to le želje političnih psihopatov, ki pa danes nimajo več možnosti realizacije.

Posvetovanje na Honolulu potrjuje mišljenje, da je na svetu še vedno nekaj neodgovornih ljudi na zelo odgovornih položajih. Predlogi, ki so jih dajali na tej konferenci, so žalostni. Amerikanci so odločali in tehtali ali naj Južni Vietnam bombardira Severni Vietnam z atomskimi bombami ali s klasičnim orožjem. Kakor da proizvajajo Južni Vietnam atomsko orožje ali pa da je to kakršna od država ZDA. Se vedno smo priče odločanja velikih o smrti in žiljenju narodov.

Situacija na Cipru je osak dan ostrejša. Splošna mobilizacija na otoku je potegnila za seboj pripravljenost proe stopnje tudi v Grčiji. Vse to zaradi resne nevarnosti turške invazije na otok. Ali bo posredovanje predsednika ZDA Johnsona uspešno ali ne, ni mogoče reči. Zaplet je dosegel nevarne dimenzije in sile, ki se omešavajo, so močne, njihovi interesi pa še močnejši. Proklamirana neotranost Cipra, ki jo želi narod in Makarios sam, ne gre v račun tistim, ki so hoteli otok uporabiti za pritisk na arabski svet. Od Povelja Združenih narodov do njegove realizacije je resda še daleč. Trezni politiki pa morajo biti neprestano budni, da bi preprečili katastrofo, ki bi jo lahko sprožili njihovi nepreračunljivi kolegi.

SE ZMERAJ PERECI STANOVANJSKI PROBLEMI
Kako pereči so v celjski komunni stanovanjski problemi, dokazuje tudi tale številka: 36,5 odstotkov vseh zadev, pri katerih je lani posredovala komisija za prošnje in pritožbe občinske skupščine, se nanaša na stanovanja, vse ostale zadeve pa so razporejene takole: pritožb zavoljo neurejenih delovnih razmerij je bilo 13,8 odstotkov, zaradi davkov 10 odstotkov, socialnih in denarnih pomoči 4,4 odstotke itd.

SKORAJ 89 TISOČ STRANK
Sprejema in informacijska pisarna celjske občinske skupščine je v preteklem letu sprejela nad 88 tisoč 800 strank. Od teh jih je svoje zadeve uredilo kar v tej pisarni okrog 54 tisoč, ostale pa so napotili na najrazličnejše urade in oddelke. Poleg tega je sprejemna pisarna izdala 1834 različnih potrdil, overila 1563 listin in podpisov ter izdala 2691 živinskih potnih listov. Zgovorne številke!

V Mozirju se je v teh dneh sestala občinska skupščina, ki je med drugim razpravljala o gibanju gospodarstva v prvem tromesečju letošnjega leta in o delu uprave občinske skupščine v letu 1963.

Nič kaj razveseljiva ni ugotovitev, da izpolnjevanje planskih predvidevanj v nekaterih panogah gospodarstva ne poteka najbolje. Industrijska proizvodnja je v prvem tromesečju izpolnila 22 odstotkov letnega plana in lesna industrija je nekoliko v zaostanku z izvozom. Računajo, da bodo zamujeno nadoknadili v tem tromesečju. Ugodneje so se od-

rezali v usnjarski industriji. Tako je obrat »Konus« v Rečici ob Savinji že v prvem tromesečju dosegel 51 odstotkov izvoznih nalog. Zaradi ugodne zime je bila ugodna tudi realizacija gozdne proizvodnje, saj je bil plan v prvem tromesečju dosežen s 37 odstotki.

Skupščina je največ pozornosti posvetila analizi stanja v kmetijstvu, ki je v prvih treh mesecih letošnjega leta izpolnilo samo 19 odstotkov letnega plana. Trenutno je najbolj zaskrbljujoče stanje v živinoreji, kajti stalež živine v primerjavi s prejšnjimi leti nenehno pada.

Zanimivo je tudi to, da v mozirski komunni pada število kooperacijskih pogodb. Težave imajo tudi s pomanjkanjem delovne sile itd. Zavaljo vsega tega je občinska skupščina sklenila, da bo kmetijski zadugi pri njenem delu nudila vso pomoč. Prav pa bo, če bo tudi sam kolektiv pokazal več prizadevanja za izboljšanje kmetijstva na svojem območju.

Pod drugo točko dnevnega reda je občinska skupščina razpravljala še o delu svoje uprave. Omenili so, da so upravni organi svoje naloge v glavnem v redu opravili, da pa je bilo delo nekaterih še premalo učinkovito. Vzrok za to je predvsem v pomanjkanju strokovnih kadrov in v ne dovolj stimulativnem nagrajevanju, ki ga bo treba v prihodnje popraviti.

Mozirska občinska skupščina je razpravljala še o priporočilu organizacijske političnega zbora skupščine SRS o nekaterih vprašanjih organizacije in dela občinske uprave in sprejela v zvezi s temi nalogami več konkretnih sklepov.

R. Z.

JANEZ MEGLIČ
NOVI PREDSEDNIK OBŠS
V ZALCU

Na zadnjem plenumu občinskega sindikata v Zalcu so izvolili novega predsednika občinskega sindikalnega sveta JANEZA MEGLIČA. Bivši predsednik občinskega sindikalnega sveta Tone Gorišek je že dlje časa podpredsednik občinske skupščine, zato je bila izvolitev novega predsednika prava nuja, posebej še sedaj, ko imajo sindikalne organizacije polne roke dela.

Tovariš Meglič je bil vrsto let upravitelj osnovne šole v Grižah. Zalčani ga dobro poznajo kot družbeno političnega delavca, posebej kot dolgoletnega funkcionarja zveze za telesno kulturo.

Ob prevzemu tako odgovorne naloge mu želimo obilo uspeha.

kj

650 MLADINCEV
SPREJETIH V SZDL

Občinski odbor SZDL in občinski komite ZMS Celje sta organizirala v torek zvečer v Narodnem domu majhno slovesnost ob priliki sprejema 650 mladincev v organizacijo SZDL. Predsednik občinskega odbora SZDL Marjan Ravnikar je povedal zbranim novim članom nekaj napotkov za bodoče delo in jim k sprejemu čestital. Po sprejemu je bil kratek kulturni spored, ki so ga pripravili dijaki učiteljskega.

-jz.

CELJSKA POLITIČNA ŠOLA
Spet napredek in uspeh

V soboto je bil v Dornbi svečan zaključek šestega letnika celjske večerne politične šole; ki jo je tokrat v petih oddelkih uspešno končalo 109 slušateljev. Na zaključku, kjer so slušatelji dobili potrdila o opravljeni šoli, je bil poleg vodilnih

tovarišev občinskih političnih organizacij navzoč tudi predsednik kadrovske komisije OK ZKS tovariš Zvone Dragan. Tovariš Dragan je med drugim dejal, da so izkušnje in kvaliteta rast celjske politične večerne šole dosegle tako raven, ki prerašča pomen občije Celje in se s tem izkušnjami koristijo in se bodo koristile tudi druge občine v celjskem okraju.

Naj na koncu povemo še to. V šestih letih je občinska večerna politična šola oborožila s političnim znanjem nad 500 perspektivnih ljudi, od tega nad 350 članov ZK, kar pomeni več kot desetino vseh članov Zveze komunistov v celjski občini.

DODELILI S OSREDSTVA ZA
LETOVANJE OTROK

Organi samoupravljanja v štorski železarni so sklenili, da bodo namenili za dejavnost društev in organizacij v krajevne skupnosti sedem milijonov dinarjev. Nekaj sredstev pa so namenili tudi za letovanje šolskih otrok, članov njihovega delovnega kolektiva.

V ŠTORSKI ŽELEZARNI
USPEŠNI
KANDIDACIJSKI ZBORI

V štorski železarni so uspešno zaključili kandidacijske zbornice za volitve novih organov samoupravljanja, ki bodo 12. junija v šestnajstih volilnih enotah. V delavski svet podjetja kandidira 83, v svete delovnih enot pa 193 članov kolektiva.

PRI CELJSKI OBČINSKI SKUPŠČINI

IMENOVANI NOVI SVETI IN KOMISIJE

Na zadnji seji celjske občinske skupščine je komisija za volitve in imenovanja pripravila predlog novih svetov. Vsi sveti — razen sveta za primarno gospodarstvo, v katerem je trinajst članov — štejejo po 11 občanov. Skupščina je izbrala tudi predsednike: svet za notranjo politiko in splošne zadeve bo vodil Vlado Bogataj, svet za socialno in zdravstveno zaščito Marjan Ravnikar, svet za znanost in kulturo Marica Zorko, svet za terciarno gospodarstvo Jurij Klajnshek in svet za

urbanizem, gradbene in komunalne zadeve ing. Drago Zlajpah.

Imenovane so bile tudi nekatere komisije: komisija za programiranje in financiranje, ki jo bo vodil kot predsednik Anton Suhar, komisija za družbeno nadzorstvo s predsednikom Jožetom Joštom, komisija za prošnje in pritožbe pod predstvom Vilme Stucin, komisija za zadeve borcev in invalidov NOV, ki ji bo predsedoval generalmajor Franc Rojšek-Jaka in komisija za perspektivni razvoj, katere predsednik je Marjan Učakar.

PREDKONGRESNI PRISPEVEK — PREDKONGRESNI PRISPEVEK — PREDKONGRESNI PRISPEVEK — PREDKONGRESNI PRISPEVEK —

PETER SPRAJC:

KOMUNISTI IN NJIH NALOGE

v gospodarstvu

O sistemu razširjene reprodukcije, o investicijah na vseh področjih, je v zadnjem času mnogo govora v raznih forumih, v delovnih organizacijah in ustanovah. Zavedamo se, da to ni kampanjska akcija, ampak resno iskanje poti kako priti do čim ustrežnejšega sistema razširjene reprodukcije v sistemu delavskega in družbenega samoupravljanja.

Kot smo seznanjeni iz poročil in člankov iz časopisja, radia in televizije, pa tudi lastnih analiz na ožjih ali širših področjih, se pojavljajo vse večje nepravilnosti pri širjenju investicijske potrebe. Investicijska potreba narašča preko meja normalnih odstotkov (15 do 20 %) v strukturi narodnega dohodka razvitejših dežel. Ta dinamika je že v letu 1963 vzbudila veliko pozornost naših gospodarskih strokovnjakov in družbenih organov. Ker se v letošnjih mesecih stvar še nadalje stopnjuje, kljub opozorjanju in tolačenju, je moralo priti do ustreznih ukrepov tudi po administrativni strani. Ukrepi, ki so zdaj podvzeti niso nič novega. Gradbene in finančne inspekcije samo pregledujejo in ugotavljajo kako se izvajajo obstoječi predpisi. Treba bo doseči red v investiranju ker se tiste strokovno-tehnične dokumentacije in zagotavljanja finančnih sredstev za začetne investicije. Ne gre za splošno omejevanje novih vlaganj, ker brez njih ni razširjene reprodukcije in napredka v proizvodnji, produktivnosti in razvoju na področju družbenih služb. Gre za racionalizacijo v investiranju, za omejevanje preostale fronte, za usmerjanje sredstev v one stroke, objekte in področja, kjer daje ekonomika smer hitrejšemu in skladnejšemu razvoju.

Seveda sedanjí pregledi gradbene in finančne inspekcije ne bodo ostali samo pri ugotovitvah. Sledijo in še bodo sledile od-

ločbe o ustanovitvi gradenj, kjer so ugotovljene nepravilnosti. Gradbeni in finančni inspektorji nista ugotavljali smoternosti posameznih novih vlaganj, ampak le strokovno finančno stran. Po dosedanjih ugotovitvah na področju našega okraja opazimo dve vrsti rezultatov teh pregledov!

Na eni strani so ugotovljene formalne nepravilnosti v tem, da pristojni organ ni izdal gradbenega dovoljenja, da je dovoljenje pomanjkljivo, ali ga sploh še ni bilo, čeprav se je gradnja ali adaptacija že začela. Ta znak nediscipline in malomarnosti investitorja ter izvajalca, večkrat pa tudi pristojnih organov za izdajo dovoljenja. Toda v teh primerih bo mogoče, če so začetni objekti smotni, o čemer pa naj odločijo samoupravni organi, banke in seveda dokaz zagotovljenih finančnih sredstev, odpraviti pomanjkljivost, vendar ne brez zakonitih konsekvenc do investitorjev, izvajalcev kot drugih organov, ki so dovolili tak nered.

Hujša pa je druga stran ugotovitev glede finančnih sredstev, neizdelanih elaboratov, fiktivnih izjav o zagotovljenih sredstvih in slično. Tudi tu bo treba razlikovati objekte družbenega standarda; kot so šole, zdravstveni objekti, vodovodi itd. Sredstva za te gradnje pritekajo postopoma v razne sklade za šolstvo, zdravstvo, komunalo in ne morejo

biti pred začetkom gradnje v celotni predračunski vsoti naloženi v banki. V tem slučaju bo verjetno zadostoval zagotovilo, da so ta sredstva za tranšo 1964 zagotovljena. Za dokončanje izgradnje v bodočem letu pa bo zadostovala izjava banke ali politično teritorialne skupnosti, da bodo manjkajoča sredstva za dokončanje zagotovljena v naslednjem ali nadaljnjih letih po dinamiki izgradnje objektov. Pri gospodarskih objektih pa je zadeva ostrejša in bo tak tudi postopek.

V ponedeljek je Izvršni svet SRS sklical posvet s predsedniki občinskih skupščin, kjer je med drugimi bil sprejet predlog, da bi v kratkem, glede ukrepov inspekcij, izvedli bazenske pogovore, kjer bi po zbranih podatkih analizirali stanje investicij in predlagali rešitve, ki so najustrežnejše. Menim, da se ne smemo zavaravati, češ, da na našem področju ni nič ali da je malo narobe. Sigurno je, da bomo morali pri nas ustaviti nekatere gradnje in preusmeriti sredstva v čim racionalnejše ter ekonomične gradnje.

Smo v predkongresnem obdobju in živahno razpravljamo o različnih problemih našega družbenega razvoja. Na raznih posvetovanjih, sestankih in konferencah, ki so že bile, se kot rdeča nit vleče tudi problematika investiranja. Namizana je bila kopica perečih vprašanj in mnenj, ki dajejo direktne napotke za takojšnje reševanje ali pa dober material za usmerjanje, obenem pa seveda bogat prispevek za kongres

ZK], ki bo tudi o tem razpravljala.

Ne bi bilo prav, če bi akali na neke in instrumente in izpopolnjeni gospodarski sistem za leto 1965. Smerne resolucije zvezne skupščine so nam že znane. Narediti moramo že zdaj, kar je le mogoče. Glede investicij nam je jasno, da moramo dosegati ugodnejši odnos med gospodarskimi in negospodarskimi investicijami, v gospodarskih investicijah pa boljše odnos med vlaganji in zidovje in opremo. Pri gospodarskih investicijah bodo glavni kriteriji za dodeljevanje kreditov povečan izvoz, prednost onih, ki imajo poleg izvoznih pogodb vezana inozemska sredstva v obliki komercialnih ali drugih kreditov za opremo.

Važni so še večji energetske objekti v Sloveniji, dalje objekti črne metalurgije, transporta, kemične in elektro industrije. Ne gre za zapostavljanje objektov družbenega standarda, terciarne in peredelovalne industrije, vendar moramo napreči vse sile, da z vročanjem sredstev pri poslovnih bankah omogočimo izgradnjo teh pomembnih objektov za vse naše gospodarstvo.

Res je v tej pestri problematiki verjetno še dosti nerazčiščenih vprašanj. Se vedno se iščejo ustrežnejši načini in poti, ki bi bila skladnejša z našim sistemom samoupravljanja, vendar nam je osnovna orientacija že jasna. Potrebno je, da se sleherni proizvajalec in upravitelj tega zaveda tudi pri obravnavanju v svoji delovni organizaciji, da dela tako kot se sicer strinja za celoto.

OB TURISTIČNEM TEDNU V SLOVENSKIH KONJICAH LEPI OBETI KONJIŠKIH TURISTIČNIH DELAVCEV

V zadnjem času lahko redni obiskovalec Slovenskih Konjic opazuje, kako se spreminja obliče mesta. Obnovljene fasade, cvetoča okna, skrbno negovan park in drugo daje slutiti, da pripravljajo nekaj, kar naj pušča nepozabne vtise. In kot trdijo turistični delavci, bo letošnji turistični teden v Slovenskih Konjicah najpomembnejša prireditev pod Pohorjem.

V času od 13. do 21. junija bodo priredili številne kulturne in športne prireditve ter nudili gostom gostinske posebnosti. Poleg pohorskih specialitet in dobrih domačih vin bo vsekakor zanimiva ribja pogostitev, ki bo potešila tudi marsikateremu gostu »ribjo strast«, saj si bo lahko sam ulovil postrv v ribniku v mestnem parku.

Niso pa pozabili izletov. V Žiški samostan, v Skomarje (rojstni kraj pohorskega pesnika Jurija Vodovnika), na Pohorje, posebej na Roglo (30 m razgledni stolp) bodo vozili Kompasovi avtobusi.

Tudi pokušnja dišečega traminca, ki jo bo priredila kmetijska zadruga Slovenske Konjice bo zapustila lepe vtise marsikomu. Brez bojazni pa naj bodo kopalci; namakanja bo dovolj v olimpijskem bazenu, ob katerem bo postavljen kamp. Ne navsezadnje pa naj povemo, da bodo tudi zbiralci spominčkov prišli na račun, tako vsaj obetajo prireditelji.

Najzanimivejša pa bo vsekakor etnografska razstava južnega Pohorja v domu kulture. Razstavo pripravlja etnografski muzej iz Ljubljane ob podpori občinske skupščine Slovenske Konjice. Kot kaže, bo do razstavo, zaradi velikega zanimanja potovalnih uradov v tujini, podaljšali do 5. junija.

V kolikor bodo napovedi prirediteljev uresničene, bo prav, če bomo tudi mi med obiskovalci turističnega tedna v Slovenskih Konjicah, ki obeta raznovrstna presenečanja. Še pristnejši pa bodo naši vtisi takrat, ko bomo videli, da se naše gostinstvo ob tovrstnih prireditvah tudi kaj nauči in to ohrani v svoji vsakodnevni praksi.

Rekonstrukcija bo omogočila

vsestranski napredek in razvoj

Lesno industrijsko podjetje LIN v Mozirju je eno izmed redkih podjetij, ki je z lastnimi sredstvi izvrševalo rekonstrukcijo podjetja. Z rekonstrukcijskimi deli je začelo že 1958. leta. Do letos so zgradili nov objekt stavbnega pohištva, veliko moderno embalarnico ter kotlarnico, ki bo začela prihodnji teden obratovati. V dosedanja rekonstrukcijska dela je bilo vloženih preko 800 milijonov dinarjev lastnih sredstev. V teku so že tudi meritvena dela za novo, moderno žago, ki bo zamenjala dosedanja štiri žagarske obrate v Solčavi, Spodnji Rečici, Ljubnem in Gornjem gradu. Žaga bo mehanizirana in bo proizvajala okrog 50 tisoč kubikov rezanega lesa. Z njo bo odpravljeno ozko grlo, kajti dosedanja žagarski obrati imajo stare stroje, ki lahko nenadoma odpovedo.

Z izgradnjo nove embalarnice so preusmerili proizvodnjo pri izdelavi embalaže s smreke na bukovino. V zgornjesavinjskem območju letno posekajo pri čiščenju gozdov okrog petnajst tisoč kubikov bukovine, ki ni pripravna za kvalitetnejše izdelke in so z njo pri izdelavi embalaže zamenjali dražjo smrekovino.

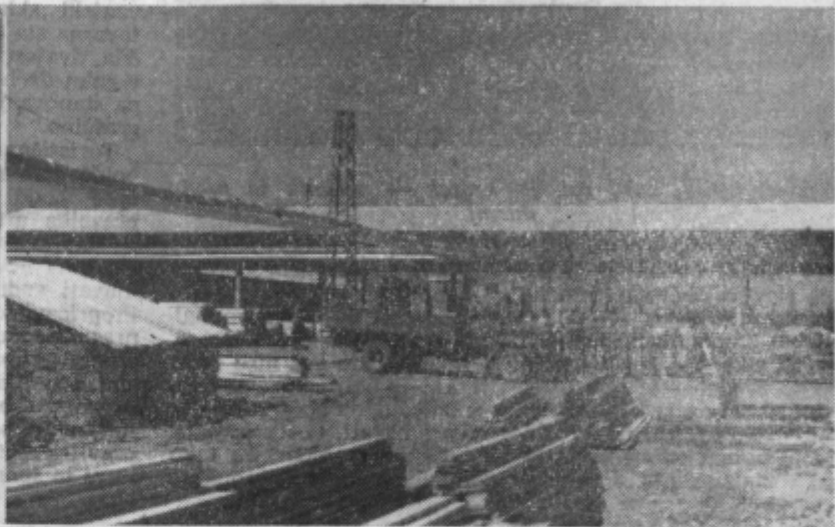
Po dograditvi nove žage, za katero pa še ni sredstev, bo dokončana prva faza rekonstrukcije. Prva faza zajema predvsem izboljšavo proizvodnje za proizvodnjo polfinalnih proizvodov rezanega, gradbenega materiala. Z drugo fazo pa bi rešili vprašanje nadaljnega finaliziranja proizvodov ter predelave odpadkov, ki jih je letno okrog 25 tisoč kubikov. To so predvsem gozdni odpadki, ki ostajajo neizkoriščeni v gozdovih, medtem ko odpadke, nastale

ob proizvodnji, prodajajo kot surovino za proizvodnjo celuloze.

Letošnji proizvodni plan v višini dveh milijard 511 milijonov bodo sodeč po proizvodnih uspehih prvih petih mesecev presegli. Skoraj polovico celotne proizvodnje je namenjeno izvozu. Izvažajo predvsem rezan les in embalažo. Po končani rekonstrukciji bodo izvoz povečali predvsem s finalnimi izdelki, s tem bodo pa tudi povečali vrednost. Podjetje zaposluje okrog 800 ljudi. Z letošnjim letom so startali z najnižjimi plačili petindvajset tisoč din, ob 10 do 15 odstotnem povečanju proizvodnje pa so dani tudi pogoj za uvedbo 42 urnega delavnika. J. Sever.

Z DOGRADITVIJO NOVE ŽAGE BO KOČANA PRVA FAZA REKONSTRUKCIJE. V ŽE OPRAVLJENA REKONSTRUKCIJSKA DELA SO VLOŽILI PREKO 800 MILIJONOV LASTNIH SREDSTEV. PRIHONJI TEDEN BO ZAČELA OBRATOVATI NOVA KOTLARNA. PO DOVRŠENIH REKONSTRUKCIJSKIH DELIH BODO S PREDELAVO ODPADLIH MATERIALOV PRIDOBILI VEČ MILIJONOV DINARJEV. LETOS BO VREDNOST IZVOZA PRESEGLA MILIJON DOLARJEV.

Kompleksna modernizacija INDUSTRIJE

Naša država spada med gospodarsko srednje razvite. Vodilna gospodarska veja je industrija. Industrija ne daje dobre polovice narodnega dohodka in dve tretjini mednarodne blagovne izmenjave, temveč zaposluje največ delovne sile. Proizvodna zmogljivost naše industrije je danes desetkrat večja od predvojne, v primerjavi izpred deset let pa se je potrojila.

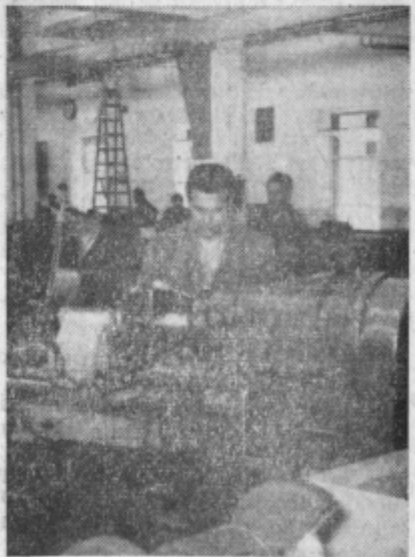
Tako nagel vzpon pa spremljajo običajne težave: neizrabljene zmogljivosti, pomanjkanje surovin, delo v dveh izmenah, slabo izkoriščanje osnovnih obratnih sredstev itd. Prav zato pa je danes, bolj kot kdajkoli prej, imperativ nadaljnega razvoja kompleksna modernizacija industrije. To je pogoj ne le za hitrejšo in skladnejšo rast, temveč tudi za širše vključevanje v mednarodno delitev dela, boljše prilagojevanje do-

mačemu in zunanemu tržiču, za večje izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti ipd.

In kaj naj razumemo pod pojmom kompleksna modernizacija industrije? Nič drugega kot cel splet racionalnih metod za izboljšanje tehnologije in ekonomike proizvodnje, splet metod, ki vodijo k intenzivnejši proizvodnji, boljši izrabi zmogljivosti o ravnotežanju proizvodnje in kakovostnim proizvodom. Kompleksna modernizacija industrije pa zahteva korenite spremembe investicijske politike. Vlaganje sredstev naj bo prvenstveno namenjeno odklanjanju ozkih grl. Zahteva pa varčevanje, odpovedi od izgradnje tistih objektov, kjer so domače potrebe in možnosti izvoza pod količinami, ki opravičujejo izgradnjo optimalnih kapacitet, kakor maksimalno skrajšanje rokov izgradnje.

Pri kompleksni modernizaciji industrije pa so nosilci: samoupravljalci v podjetjih in občinah, predstavniški in izvršni organi vse do Zveze in splošna investicijska ter kreditna politika bank. O tem, kdo ima od teh treh činiteljev odločilno vlogo, je težko reči. Jasno pa je, da uspeh modernizacije zavisi od vseh treh in čim hitrejšega ter skladnega delovanja le-teh.

POSVET ORODJARJEV JUGOSLAVIJE V CELJU

Od 4. do 7. junija je bilo v tovarni emajlirane posode v Celju strokovno posvetovanje orodjarjev Jugoslavije. Poleg strokovnih referatov so bile programirane še ekskurzije v Maribor in Koper, kjer je bil tudi zaključek posvetovanja. Strokovnjaki orodjarji so se seznanili z napredkom v posameznih podjetjih in pridobljene izkušnje prenesli v svoja podjetja. Tovarna emajlirane posode je svojo orodjarno pred kratkim modernizirala. Uvedli so nove tehnološke postopke in montirali nekaj novih strojev. Delo na enem teh novih strojev prikazuje tudi naša slika.

PREBOLDSKI TEKSTILCI:

Orientacija h kakovosti

Kolektiv tekstilne tovarne v Preboldu je v prvi tretjini letošnjega leta daleč prekoračil zastavljene naloge, o čemer najgovorneje priča za dobro petino prekoračen plan. Posebej je to pomembno, ker v letošnjem letu zaposlujejo za 2,4 odstotke manj delavcev kot lani. Pozabiti pa ne smemo na težave v zimskih mesecih, ko je primanjkovalo električne energije; poleg tega pa jim šestokrat povzroča neljube skrbi pomanjkanje nekaterih prej.

V preboldski tovarni čuti veliko prizadevanje slehernega za odkrivanje notranjih rezerv. Najvažnejši poudarek so dali predvsem kakovostnim izdelkom. Z analizo tržišča in dobro organizirano službo za napredek proizvodnje so v zadnjem času uspeli uvesti proizvodnjo novih izdelkov, ki so na trgu iskani in imajo večjo ceno. S kakovostnimi oplemenitvami tkanine pa vse bolj uspevajo tudi na zunanem trgu. Tako že stanje za prvo četrtletje kaže, da so presegli plan izvoza za 61,7 odstotkov ali v primerjavi z lanskim letom skoraj podvojili izvoz. Prav stalna borba za kakovost izdelkov

je prinesla podjetju ugled tako na domačem kot inozemskem tržišču.

Posebno skrb posvečajo dvigu storilnosti, kot pogoj za dvig osebnih dohodkov in standarda. Doslej imajo še vedno okrog 400 zaposlenih s prejemki pod 25 tisoč dinarjev. Vsekakor se je stanje od lani preobrnilo na bolje, toda njihov povprečni osebni dohodek se vrti v višini 28 tisoč dinarjev, kar ni najbolj vzpodbudno. Prav zato pa človek spoštuje napore preboldskih tekstilcev, ki se zavedajo, da s storilnostjo niso med zadnjimi v svoji panogi in ki vedo, da bodo z še izboljšano organizacijo dela mejo storilnosti dvignili.

Največ težav imajo z nepravčasno dobavo surovin; tako se rado zataknje pri uvozu barv in kemikalij, čemer neredko botruje birokratsko reševanje, ker pač akreditivi niso pravočasno odprti.

Dokajna težava podjetja so nezadostna obratna sredstva. To sicer rešujejo s krediti, kar pa ni smotno, saj obrestni krepko nižajo višino dohodka.

Kot kaže bodo preboldski tekstilci vsak čas sproščeneje zadihali,

kajti zvezni izvršni svet je na zadnjem zasedanju sprejel prav za tekstilno industrijo spremembo v obveznostih.

—jk.

Skupna ocena — odlično

SEMINAR DIREKTORJEV TRGOVSKIH PODJETIJ V KRŠKEM

V soboto so v Krškem končali seminar za direktorje trgovskih podjetij s področja celjskega okraja. Seminar se je pričel 26. maja in ga je na pobudo gospodarske zbornice organiziral zavod za napredek gospodarstva. Vseh 20 udeležencev seminarja (vabljenih je bilo 28) smo srečali v petek, ko so si v Brežicah ogledovali muzej ter polnilnico podjetja »Brežice-vino«. Seminar je vodil tovariš Aleksander Jezernik, zato smo ga zaprosili, naj nam kaj pove o namenu seminarja ter o njegovem poteku. Povedal nam je tole:

»Prvi podoben seminar smo pred kratkim organizirali v Velenju za direktorje gostinskih podjetij. Na-

men takih seminarjev je, da na njih seznanimo direktorje z najnovejšimi dognanji na področju organizacije dela, racionalizacije, medsebojnih odnosov in psihologije. Na seminarju nismo obravnavali nobenih specifično trgovskih predmetov, pač pa take, ki vplivajo na formiranje vodilne osebnosti. Razen tega pa so se direktorji spoznali med seboj, kar bo prav gotovo pozitivno vplivalo na dobro poslovno sodelovanje.

Na seminarju so imeli udeleženci dnevno najmanj 8 ur predavanj. Pa niso samo poslušali, pač pa tudi sodelovali v razgovorih, ki so sledili predavanjem.

Tovrstne seminarje smo v Sloveniji pričeli prvi prirejati mi. Nadaljevati mislimo s krajšimi enodnevni seminarji, na katerih bomo obravnavali samo eno aktualno temo. Ti seminarji naj bi bili v razmaku enega ali dveh mesecev. Najprej bi predaval strokovnjak za določeno področje, sledilo pa bi več koreferatov, ki bi jih podali udeleženci.

In kaj menijo o seminarju udeleženci?

Edi Vrstovšek, direktor podjetja »Brežice-vino«:

»Težko sem se odločil, za prihod na seminar, zdaj pa sem zelo vesel, kajti zvešdel sem veliko novega. Seminar je bil odlično organiziran in je popolnoma uspel.«

Stane Petaver, direktor podjetja »Merx« Celje:

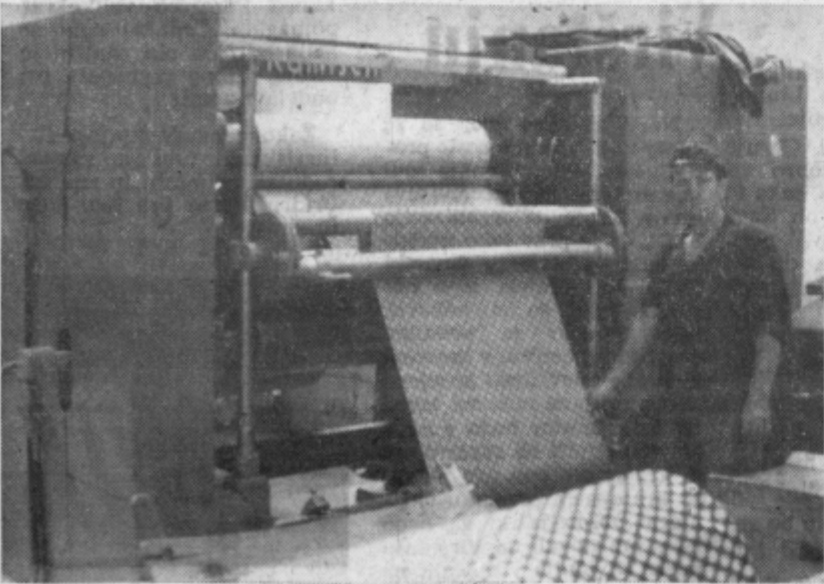
»Zamisel za organizacijo takih seminarjev je zelo dobra. Seznanili smo se z najnovejšimi metodami organizacije, ki se jih v šolah nismo učili. Seminar je odlično uspel, ker smo teorijo povezali s prakso. Pomanjkljivost organizacije pa je bila, da smo bili prepozno obveščeni, kdaj se bo seminar pričel (10 dni pred pričetkom).«

L. Stepančič

PRIZADEVEN KOLEKTIV RADEŠKE MLEKARNE

V Radečah že dlje časa dokaj uspešno posluje mlekarne, katere izdelki so znani daleč naokoli. Mlekarne je sodobno opremljena in ima več oddelkov: oddelke za pasteriziranje mleka, sirarno, oddelke za izdelavo masla, prostor za sušenje sira, za kondenziranje mleka itd. Vendar v mlekarni še niso polno izkoristili svojih kapacitet — pet tisoč litrov mleka, predvidevajo pa, da jih bodo v dveh letih izpolnili. Kljub nekaterim težavam — največ jih je pri odkupovanju mleka — je kolektivu uspelo, da je vse leto aktivno posloval in da cene njihovih proizvodov niso prav nič višje kot drugod v Sloveniji.

Radeška mlekarne ima zelo obširno območje. Mleko dostavljajo celo v Gabrovko — v občino Litijo, pa v Podkum, Sentjanž, Mokronog in Sentrupert, poleg tega pa še v Loko pri Zidanem mostu in v Razbor pod Lisco. Kolektiv mlekarne si prizadeva, da bi svoje delo še izboljšal in upamo, da jim bo to uspelo. S. S.

S tkanino, ki v nekaj letih stečeskozi ta stroj, bi lahko opasali zemljo ob ekvatorju.

OBČINSKI PRAZNIK V PREBOLDU

Delavci hitijo, kajti rok je kratek — praznik je pred durmi

V žalski občini že nekaj let slavijo občinski praznik vedno v drugem kraju. Letos je žreb določil Prebold. Toda nikar ne mislimo, da so to zvedeli šele sedaj. Zanimivo je, da se odločijo že leto vnaprej, kje bo proslava in potem odbor za izvedbo v sodelovanju z izlovn-

mi kolektivi in družbeno političnimi organizacijami uspešno reši nešteto komunalnih stisk kraja — slavljenca. V Preboldu kar niso vedeli, kaj je bolj važno, zato so se odločili, da bodo rešili več stvari hkrati. Cesta in šola. Oboje je problem. In tako je poleg stare šole (pouk so

imeli kar v treh različnih stavbah zrasedel nov šolski objekt s štirimi učilnicami. To še v celoti ne rešuje potrebe po sodobni šoli v Preboldu, vsekakor pa v znatni meri omiljuje lani nastalo stisko.

Na cesti pa hitijo. Jarke in kable, ki bodo napajali ulično razsvetljavo, bodo kmalu zasuli, potem pa še asfaltirali cesto skozi sam kraj. Pa ne le to. Na mnogih stavbah opaziš, kako večje roke zidarjev spreminjajo zunanjo podobo. Vsi si želijo, da bi praznovali v čim svečanejšem oblačilu.

Prav letos so v Preboldu pričeli tudi z individualno gradnjo stanovanj. Stanovanjski sklad in tekstilna tovarna sta s krediti omogočila dvajsetim, da si bodo v roku dveh let postavili lepa stanovanja na vzpetini za graščino.

Turistična žilica pa Preboldčanom ni dala miru in tako bodo do občinskega praznika uredili tudi čistilne naprave v plavalnem bazenu, da ne bo potreba menjavati vode vsake tri dni. Prepričani so, da je občinski praznik obenem tudi najboljša propaganda za turistične zanimivosti Prebolda. Praznovali bodo od 5. do 12. julija. Že sedaj imajo pripravljen za te dni bogat kulturni in športni spored.

DOSEGLI SO NAMEN

OB ZAKLJUČKU IZOBRAŽEVALNE SEZONE NA DELAVSKI UNIVERZI V SENTJURJU

Te dni delavska univerza v Sentjurju zaključuje izobraževalno sezono 1963/64, ki je bila po mnenju upravnika tovarna Mirka Vrečka ena najbolj plodnih doslej. Lepo je uspela predvsem večerna politična šola, ki so jo obiskovali perspektivni komunisti iz vse ob-

TUDI TEBI JE POTREBNA VODA!

V ponedeljek so prebivalci Velenja pričeli z akcijo gradnje vodovoda, ki je med najresnejšimi problemi naglo rastočega mesta. Tako bodo prebivalci rudarskega mesta v času od 8. do 30. junija znova dodali desetisoče udarniških ur veliki vrednosti nad milijon doslej opravljenih ur pri izgradnji našega najlepšega in najčistejšega mesta.

Ker so delovišča za cevovod po ure in več oddaljena od mesta, je štab za udarniško delo oskrbel avtobusni prevoz. Zbirni mesti za delovišča v Selah sta pri tržnici in pred trgovino »Sodobna oprema«.

Pripravljenost za rešitev tega komunalnega problema je dokajšnja, saj so se že skočaj vsi delovni kolektivi obvezali, da bo posameznik napravil po 9 prostovoljnih ur. Delali bodo vsak delovni dan razen v soboto. Velenjčani se zavedajo, da bodo tako s svojo udeležbo prihranili dokajšnja sredstva, predvsem pa pospešili gradnjo, da pomanjkanje pitne vode ne bo več dodatna, resna skrb.

TEKMOVANJE SPORTNIH RIBICEV

Preteklo nedeljo je priredilo starešinstvo ribiškega društva »Sotla« v Podčetrtku ribiško športno tekmovanje v lovu rib na reki Sotli. Po končanem tekmovanju so med najboljše ribiče razdelili nagrade in diplome. Istega dne popoldne je bila tudi otvoritev gostilne »Ribič« pri Viliju Prahju.

čine. Namen te, več kot dva meseca trajajoče šole je bil seznaniti slušatelje z družbeno ekonomsko problematiko ter jim tako omogočiti, da bodo na svojem delovnem področju lažje pristopali k reševanju konkretnih nalog. Tečajniki so šolo zaključili s skupinskimi nalogami, v katerih so samostojno obdelali nekatera aktualna vprašanja. Tako je bil npr. naslov ene izmed nalog »Problemi podružbljanja na področju šentjurske občine«. Vsi slušatelji so šolo uspešno končali in se udeležili tudi poučne ekskurzije v rudnik Velenje.

Tudi mladinska politična šola v delovni organizaciji »Moda« je uspela. Razen tega, da je dala mladim slušateljem osnovno znanje o nekaterih družbeno političnih vprašanjih, je imela ta šola značaj uvalnega seminarja. Delavska univerza bo s takšno obli-

ko uvajanja mladih kadrov v delo še nadaljevala.

Med ostalimi uspešnimi akcijami, ki jih je v preteklem obdobju izvedla delavska univerza v Sentjurju bi bilo omeniti še seminar za vodstveni kader sindikalnih organizacij, pripravljalne tečaje za pridobitev popolne osnovnošolske izobrazbe, knjigovodske tečaje I. in II. stopnje, potujoči kino zdravstvena predavanja in predavanja o obrambni vzgoji. Teh je bilo okrog trideset in so bila po vseh večjih krajih in delovnih organizacijah v občini. Vsa predavanja so bila dobro pripravljena in spremljana z diapozitivi, na koncu vsakega pa so poslušalci zavrtili celovečerni film s tematiko iz NOB.

V času počitnic bo delavska univerza še enkrat pregledala svoje delo in na podlagi zaključkov in analiz pripravila akcijski program za prihodnjo izobraževalno sezono. -v-

TO SO MOJI »PURŠI«

Marija Končan in njenih 6 »puršev«

Oni dan sem jih srečal pred samskim domom v Velenju. Bili so v prijetnem razgovoru s hišnico, tovarišico Marijo Končan. Le kdo so ti fantje sem se vprašal.

»Veste, to so pa moji »purši«, mi je odgovorila prijazna hišnica. Dolgo že živimo skupaj, pa si imamo marsikaj povedati.«

»Pa vas vedno tako radi poslušajo«, sem bil radoveden.

»Če le vedo, da jim bom povedala kaj novega, se kajpak radi zbero okrog mene. Fantje so vsi rudarji, vsak dan hodijo globoko pod zemljo, pa si zato še tembolj želijo novic. Znaajo pa se tudi razvedriti. Ob prostem času se kratkočasijo ob šahu, kartah in podobnih igrah.«

»In vi? Kako dolgo že opravljate službo hišnice?«

»Polnih osem let je minilo odkar sem prevzela to službo. Moram povedati, da sem zadovoljna z njo. S fanti se do-

bro razumem in med nami je pravo prijateljstvo. Če ima kdo kakšne težave, jih drug drugemu potožimo in si poskušamo pomagati. Več glav več ve!«

»Kaj pa fantje? Kako ste zadovoljni s svojo hišnico?«

»Radi jo imamo,« so odgovorili fantje v en glas. »Kar dolgočas nam je, kadar je dolgo ni med nas!«

Lepo, kajne? F. J.

ZAKONCA POZARŠEK ZLATOPORO- ČENCA

Te dni sta Jože in Eva Pozaršek iz Rimske Toplice praznovala redek jubilej — 50. letnico poroke. Jože Pozaršek, ki je izpolnil že svoj 87. rojstni dan in njegova družica — stara 77 let — sta kljub trdemu življenju še vedno vedra in zdrava. V zakonu se jima je rodilo enajst otrok, devet jih še živi.

Jubilanta sta med vaščani močno priljubljena, ljubili pa so ju tudi nekdanji — zlasti partizani, ki sta jim zakonca Pozaršek velikokrat pomagala. Trdemu delu se nista odrekla niti zdaj in še vedno pridno pomagata pri obdelavi zemlje.

Zakoncema čestitajo k življenjskemu jubileju vsi sorodniki, prijatelji in znanci! Pridružuje se jim tudi naše uredništvo.

Eva in Jože Pozaršek ob praznovanju zlate poroke

OTROŠKO VARSTVO

POGOJ ZA VEČJO STORILNOST

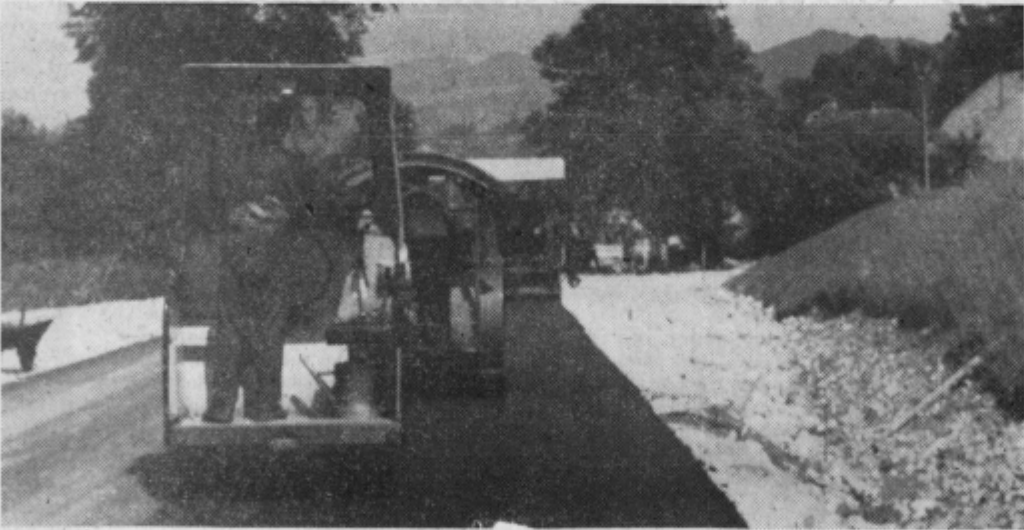
Pretekli petek je občinski odbor Socialistične zveze v Zalcu razpravljal o otroškem varstvu. Res je, da so v žalski občini v zadnjih letih o tem perečem problemu že večkrat govorili, vendar so se razprave ponavadi ustavile že na komisijah za otroško varstvo na svetu za socialno varstvo in drugod. Pred občinskim odborom Socialistične zveze pa so o otroškem varstvu prvič govorili. Za to priložnost je zavod za socialno delo v sodelovanju z varstveno vzgojno ustanovo pripravil izčrpno poročilo, v katerem so otroško varstvo prikazali kot enega izmed bistvenih pogojev, ki vplivajo na storilnost zaposlenih mater. Otroško varstvo pa je treba obravnavati tudi skladno z vprašanjem družbenega in osebnega standarda.

V žalski občini je kar 45 odstotkov vseh zaposlenih, ženske delovne sile. Ta številka prav gotovo ni majhna, zato bi bilo prav, če bi o urejenem otroškem varstvu več govorili tudi v delovnih organizacijah. V razpravi je bilo namreč omenjeno, da mnoge matere majhnih otrok celo rade delajo v nočni izmeni, samo da lahko čez dan pazijo na svoje otroke. Kapaciteta sedanjega varstvenega zavoda namreč še zdaleč ne zadošča. Tako je v Zalcu, pa tudi v ostalih krajih, kjer vrtci ne morejo sprejeti nobenega otroka več. Kljub temu pa bo prostore za varstvo otrok vendarle treba najti. Najlažje bi to vprašanje rešili tako, da bi

prostore odstopile gospodarske organizacije, jih tudi opremile, občinska skupščina pa bi zagotovila sredstva za vzgojno in tehnično osebje. V zvezi s prostori za varstvo otrok bi morali ponovno opozoriti tudi na občinski odlok o posebnih prostorih za otroke pri večjih objektih, česar doslej gradbeno upravni organi niso upoštevali.

Občinski odbor Socialistične zveze je razpravljal tudi o varstvu šolskih otrok. Menili so, da bi tudi v šolah morali urediti primerne prostore vsaj za varstvo tistih šolarjev, katerih starši so v času, ko so otroci prosti, zaposleni.

Cesta - ozko grlo

Delo na novi magistrali se bliža Okonini

V VELENJU NOVA POŠTA

Pred dnevi so Velenjčani le dočakali uresničitev dolgoletne želje — v središču novega mesta (v novih prostorih uprave rudnika lignita) so 1. junija predali namenu moderno in prostorno pošto. To ni le pridobitev, temveč je bila že skrajna nuja, da je mesto s skoraj osem tisoč prebivalci dobilo svojo pošto. Zal zaenkrat še nima avtomatske telefonske centrale. Uprava pošte tolaži potrošnike, da je zaenkrat zmanjkalo sredstev, da pa bo avtomatska telefonska centrala v doglednem času našla svoje mesto v novih prostorih.

V SOBOTO OTVORITEV LOVSKE KOČE

Lepa in bogata lovišča v okolici Gornjega grada privabljajo številne domače in tuje lovske goste. To je tudi razumljivo, saj je v loviščih vse polno najrazličnejše divjadi — od zajcev pa do gamsov. Ker je lovišče precej razsežno, je lovska družina poskrbela tudi za prenočišča. Tako je postavila na Tomanovi senožeti pri Černjcu montažno lovsko kočico in jo primerno opremila. Do te prijetne postojanke je mogoče priti z avtom, zato so ob njej uredili tudi garažo. Otvoritev lovske kočice bo v nedeljo, 14. junija, že v soboto zvečer pa bodo lovci pripravili srečanje in zakurili taborni ogenj. Pričakujemo, da se bo že ta dan ob lovski koči zbralo veliko ljubiteljev narave.

Redki so bili majski dnevi in prav tako redki so junjski, da ne bi v Logarsko dolino priromali šolarji od blizu in daleč. A ne le ti; ob sončnih sobotah in nedeljah ter praznikih je Gornja Savinjska dolina prepravljena z obiskovalci, ki iščejo razvedrilo in počitek.

In ni zgolj slučaj, da je turistično gospodarstvo moziške komune dobilo v letošnjem družbenem planu svojo pravo oznako kot del skupnega gospodarstva.

Res je, da je sezona v Gornji Savinjski dolini razmerna kratka, saj obsega največ tri mesece, zato pa se v zadnjem času vse bolj razvija izletniški turizem, ki nemalokdaj stavlja gostince v

težak položaj. Ustvarja namreč konice. In prav porast izletniškega turizma je vzrok padcu nočitev v prvih mesecih letošnjega leta. Trenutno razpolagajo družbena in posebna gostišča ter privatniki skupaj s 1.164 ležišči, kar pomeni, da se je število ležišč v zadnjih dveh letih podvojilo.

To da pravilno ceno občinske politike, ki je s pogodbenimi odnosi z zasebnimi gostinci dosegla, da so slednji vložili v obnovo lokalov okrog 12 milijonov, medtem ko bodo letos okrog 10 milijonov. Poleg tega pa so v letošnjem letu vezali vse zasebne gostince na sodelovanje s turističnimi društvi, kar je prav lani bilo občutna pomanjkljivost.

Zadnji pregled tujskih sob je pokazal, da ima Ljubno zaenkrat boljše pogoje.

Turistični delavci Gornje Savinjske doline dobro vedo, da je prav cesta, ozka in prašna, ki se vije ob Savinji, njihova Ahilova peta. Prav tako pe vedo, da bodo sezono lahko podaljšali le, če bodo zgradili zimsko športne naprave, in sicer najmanj tri smučarske vlečnice v važnejših turističnih krajih. Trenutno bi sleherni razširjanje gostinskih kapacitet v Logarski dolini bilo nesmiselno — šele ko bo stekla asfaltna cesta pod Iglo in mimo Robanovega kota, bo nastopil čas, ko bodo tudi o tem razmišljali.

Klub na Virštanju

Na Virštanju, kjer so se vneto lotili gradnje ceste proti Bučam, se zavzemajo tudi za razgibanejšo družbeno življenje. Krajevna organizacija SZDL se je prav tako uvrstila med najboljše v šmarnski občini in sprejela lepo nagrado. Zdaj so si nabavili lepo opremo za ureditev družbenega centra, v katerem imajo že televizijski sprejemnik in mizo za namizni tenis. Klubski prostor bodo z novo opremo odprli ob svečani seji krajevnih odborov SZDL ob krajevnem prazniku Gornjega Obsotelja, ki ga bodo letos praznovali na Virštanju in to 21. junija v spomin na zagorskega prvoborca Eda Leskovarja, ki je tam padel 1942. leta. rl

ZAKLJUČEK AKCIJE »TEHNIŠKA KULTURA MLADIH«

BOGATE IZKUŠNJE RAZVIJATI DALJE

Kakor smo že poočali, je bila pred časom v okraju tudi uradno zaključena dveletna akcija, ki je v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger potekala pod geslom »Tehniška kultura mladih«. Ob tej priložnosti je bila zaključna razširjena seja okrajnega odbora JPI, na kateri je predsednik Vojko Simončič poročal o akciji ter razglasil rezultate tekmovanja.

V svojem poročilu je zlasti poudaril velik pomen in uspehe, ki so izpričani že s tem, da so v akciji sodelovali vsi pionirski odredi v okraju, pri čemer so jih prosvetni delavci nesebično vodili in usmerjali. Težave so bile predvsem v pogledu kvalificiranih kadrov, saj je na 69 popolnih osnovnih šolah le 12 predmetnih učiteljev za tehniški pouk, v ostalem pa poučujejo ta predmet razporedni učitelji. Vzel je deloma izpolnilo 30 inštruktorjev izven prosvetnih vrst. Vse to pa je v primerjavi s številom krožkov — teh je v okraju okrog 650 in v jih okrog 14 tisoč pionirjev — premalo. Slabosti tehniške vzgoje so se pokazale tudi v vsebinskem in programskem smislu: naravoslovni predmeti, kot fizika, kemija, biologija in geografija so še vse preveč izolirani od širšega pojmovanja tehniške in znanstvene vzgoje ter jih ponekod podajajo preveč verbalno. Vzroke za to je iskati delno tudi v slabih materialnih razmerah posameznih šol, da bi si predvsem uredile potrebne delavnice in si nabavile ustrezno opremo. V okraju imamo le 39 takih delavnic, 8 pa jih urejajo. Sodobno urejene delavnice imajo novozgrajene šole, drugod uporabljajo v te namene zasilene prostore podstrešij ali klet. V bodoče bi bila potrebna večja pomoč občinskih skladov za šolstvo, pa tudi delovnih organizacij, čeprav so te v veliki meri podprle pionirske odrede (Kovintehna na primer je I. osnovni šoli poda-

nila strožnost v vrednosti 600 tisoč dinarjev!). Sodelovanje med šolami in podjetji je obojestransko koristno: mladina lahko prireja delovnim kolektivom različne kulturne prireditve, sama pa spozna proizvodnjo, organizacijo podjetja, delavsko samoupravljanje itd.

Za dejavnost in izvedbo akcije so občinski odbori JPI dobili preko 11 in pol milijonov dinarjev, ki so jih prispevale občinske skupščine, šolski organi, organizacije SZDL, delovne organizacije, ljudska tehnika, zveza prijateljev mladine in ne nazadnje okrajna skupščina. Ta sredstva seveda niso mogla zadostiti potrebam, zato bodo spričo dejstva, da je tehniška kultura v reformirani šoli element osnovnega izobraževanja, potrebne še nadaljnje investicije, za katere bo nujno potrebno zainteresirati vse odgovorne činitelje v posameznih komunah.

V letih »Tehniške kulture mladih« so si pionirji ogledali nad 1500 demonstracij, preko 480 filmov, izdelali nad 1200 fotografij, napisali več tisoč prispevkov s tehniškega področja, priredili preko 150 razstav in se udeležili preko 230 tekmovanj (v predmetnih predpisih, modelarstvu, radiotehnikah itd.). Razen tega je 8 ekip sodelovalo na tekmovanju v republiškem okviru, pri čemer se je 9 članov uvrstilo na vidna mesta. Tu je prišla do polnega izraza ustvarjalnost mladega rodu, ki je bila deležna tudi javnih priznanj.

Kakor je ob zaključku poudaril Vojko Simončič, naj bi bila akcija »Tehniška kultura mladih« spodbuda, da bi ob široki družbeni iniciativi našli trajne oblike za razvoj tehniške vzgoje v šolah. S tem v zvezi se je zahvalil vsem, ki so v njej tako požrtvovalno sodelovali ter jo materialno in moralno podprli. Posebej so izrekli priznanje tudi njemu, ki je kot predsednik

okrajnega odbora JPI z ljubeznijo do mladine prevzel odgovorno nalogo in jo z velikim prizadevanjem izpolnil.

Komisije, ki so ocenjevale pionirsko dejavnost po januarju razpisanih petih temah, so nagradile skupaj 39 odredov z nagradami v višini 2 milijona 680 tisoč dinarjev. Najvišje nagrade so prejeli: pionirska odreda osnovne šole Franja Vrnčar ter I. osnovne šole Celje po 110.000 dinarjev, odred Miha Pintarja-Tolada Velenje 100.000 dinarjev, Gustava Šiliha Velenje 80.000 dinarjev (in zvezno nagrado), prav toliko tudi odred osnovne šole Senovo; po 70.000 dinarjev so prejeli odredi iz Leskovca, Sevnice, Ljubnega ob Savinji, Zalca, Pristave, 65.000 dinarjev (in republiško nagrado) odred osnovne šole Podčetrtek itd.

dhr

Kam po končanem šolanju

Konec šolskega leta je za vse tiste učence, ki zaključujejo redno šolanje, važen mejnik. Zato je vprašanje, kam po obveznem šolanju, toliko bolj odgovorno; pri tem mladine ne kaže prepuščati same sebi. Razen staršev in prosvetnih delavcev so tu v pomoč tudi zavodi za zaposlovanje delavcev in referati za poklicno usmerjanje.

Referentki Roziki Sodin, ki vodi to službo pri konjiškem zavodu za zaposlovanje, smo zastavili nekaj vprašanj.

— Koliko učencev bo to šolsko leto zaključilo osnovno šolo in kako jim zavod pomaga pri izbiri poklicev?

— Po doslej zbranih podatkih bo končalo osemletko v naši občini 380 učencev, od tega 60 odstotkov osmi razred. Samo v zadnjih dveh, treh mesecih se je pri zavodu zgledalo nad 70 mladih fantov in deklet, da bi dobili pojasnila o možnostih nadaljnjega šolanja, vključevanja v uk ali zaposlitve. Razen tega smo skoraj na vseh šolah v občini predvajali filme o posameznih poklicih, prav tako smo šolam dali na razpolago ustrezno strokovno literaturo, seveda pa smo jim poslali tudi razpise prostih učnih mest v delovnih organizacijah.

— Kakšne so možnosti za vključitev v uk in zaposlitve?

— Do začetka junija so delovne organizacije razpisale 85 prostih

učnih mest, od teh 71 za fante in le 14 za dekleta. Velika večina mest so poklici kovinske stroke, ker pač imamo v občini razvito kovinsko industrijo. Razen tega potrebujemo večje število mizarjev, vtem ko je za dekleta največ mest v obrti, trgovini in gostinstvu. Glede zaposlitve mladih delavcev in njih priučevanja velja dodati, da je KOSTROJ pripravljen sprejeti večje število fantov, ki bi se v posebnih tečajih

usposabljali za različna dela. Podobno jih bo lahko nekaj zaposlilo tudi podjetje ELKOP.

— Kakšen namen ima izdaja posebnega biltena?

— Bilten bo posvečen izključno vprašanju mpoklicnega usmerjanja in bodo v njem objavljeni različni članki s tega področja, ki bodo lahko služili kot pripomoček tako šolam kot posameznikom.

V. L.

1000 učencev preveč

● V celjskem okraju bo v letošnjem letu končalo 8. razred osnovne šole 3291 učencev: 1503 dečki in 1788 deklice.

● Šole II. stopnje lahko sprejmejo v šolskem letu 1964-65 v 84 oddelkov 2290 dijakov!

Kot nam povedo gornje številke, bo v prihodnjem šolskem letu ostalo okrog 1000 učencev, ki so dokončali 8. razred osnovne šole, brez možnosti, da bi nadaljevali šolanje. To nam lahko da misliti, posebno če pogledamo situacijo okrog vpisa še z ene strani. Naše gospodarstvo bi v letošnjem letu potrebovalo v raznih poklicih 1685 učencev v gospodarstvu, od tega preko 1200 moških (kovinarji, rudarji, gradbinici...). Te (moške) pa bo kljub kritični situaciji težko dobilo in verjetno bo potrebno sprejemati učence celo iz drugih republik!

To se pravi, da bo vpis posebno kritičen za dekleta, medtem ko imajo fantje dovolj možnosti, da se vpišejo v poklicne šole. Toda poklicna šola je za marsikoga le izhod v sili, ki ga izbere šele tedaj, ko izgubi možnost vpisa v srednjo šolo. Tako nekateri vlagajo prošnje za vpis v vse srednje šole, ne glede na to, za kaj imajo nagnjenje. Temu je v precejšnji meri krivo napačno vrednotenje posameznih poklicev, tako pri starših kot pri samih učencih. Tudi poklicno usmerjanje v osnovni šoli je šele v povojih.

Razen tega bodo v letošnjem letu nekaj srednje šole sprejele manj

dijakov kot v prejšnjih letih. Tako bo sprejela tehniška šola le 60 dijakov, ker na šoli nimajo dovolj predavateljev za strokovne predmete. Tudi na gimnaziji bodo v letošnjem letu sprejeli le polovico toliko učencev, kot so jih lansko leto. Ravnatelj gimnazije prof. Ivan Grobelnik nam je o tem povedal tole:

»Gimnazija bo v šolskem letu 1964-65 sprejela le 150 dijakov. Ker so bile v preteklem šolskem letu zasedene vse učilnice, bomo lahko sprejeli le toliko oddelkov, kot jih letos zapusti šola; to je pet razredov. Razen tega pa imamo težave tudi z učiteljskim kadrom v nekaterih strokah (kemija, matematika, fizika, tehnični pouk), kar kaže na nenačrtno politiko stipendiranja, saj imajo nekatere stroke višek kadrov.

Zaradi omejenega vpisa in ker pričakujemo velik naval ravno na gimnazijo, bomo letos uvedli preizkus znanja. To bomo naredili s pomočjo posebnih testov, ki so prilagojeni osnovnošolskemu programu. Možnost vpisa bodo imeli učenci, ki so dokončali 8. razred vsaj z dobrim uspehom. Odločilna pa bo za sprejem kompleksna slika učenca — uspeh v glavnih predmetih v zadnjih letih. Tako bomo že sedaj naredili selekcijo, ki se navadno izvrši v prvem letniku. Na ta način bomo lahko dvignili tudi nivo pouka v prvih letnikih.

Z novim šolskim letom bodo učiteljska prenehala sprejemati nove dijake, ker se bodo polagoma ukinjala. Namesto učiteljskih bodo ustanovljene pedagoške gimnazije. Ravnatelj celjskega učiteljskega prof. Anton Aškerc nam je o tem dejal:

»Republiški sekretariat za šolstvo je sklenil, da se učiteljska postopoma ukinejo. I. letnik ne bo več učiteljske, pač pa pedagoška gimnazija. Pedagoške gimnazije naj bi bile v Celju, Mariboru in Ljubljani; v krajih, kjer so bila prej učiteljska, pa naj bi se na gimnazijah odprli oddelki pedagoške smeri. Vse te tri gimnazije skupno z oddelki na gimnazijah naj bi sprejele isto število dijakov, kot so jih prej sprejemala učiteljska. Zato bomo mi v letošnjem letu sprejeli na našo šolo 90 novih dijakov.

Ker pričakujemo precejšen naval, bomo uvedli preizkus znanja iz slovenskega jezika in matematike ter preizkus poslušanja. Vplival bo tudi uspeh v 6. in 7. razredu osnovne šole.

Tako kot na gimnaziji in učiteljski bodo uvedli preizkus znanja tudi na drugih srednjih šolah, kjer pričakujejo velik naval. Zato bi bilo pametno, da se tisti, ki niso prepričani, da bodo sprejeti, raje vključijo v poklicne šole, kjer je dovolj prostih mest, zlasti za fante.

V. L.

-jz.

»Dragi lažnivec«

ZADNJA PREMIERA LETOS

Slovensko ljudsko gledališče Celje pripravlja za konec sezone komedijo z neobičajnim nastankom in vsebino. Ko je 1940. leta umrla v Franciji velika angleška igralka Beatrice Stella Tannerjeva, je imela pri sebi vso korespondenco, ki jo je izmenjal z njo v 40 letih intimnega prijateljstva George Bernard Shaw, znameniti angleški dramatik in satirik. Prijateljci, ki je bila ob njeni smrti posteljli, je uspelo prenesti pisma v Anglijo nekaj dni pred vdorom nemških čet na francosko ozemlje. American Jerome Kilty je bil tisti čas na Angleškem pri letalstvu, kjer se je tudi spoznal s prijateljico umrle igralka. Često je nanesel pogovor na še neobjavljeno korespondenco med Shawom in Tannerjevo. Takrat se je Kiltyju tudi porodila ideja, kako bi povezal pisma v organizirano dramsko celoto. Ko so končno 1952. leta pisma izšla v Ameriki, je imel dramatikar dokaj nevhvaležno nalogo, saj je moral vso to obsežno korespondenco najprej pregledati in spraviti v dialogično obliko, pri tem pa paziti, da je ostal zvest obema junakoma.

In tako je nastal »Dragi lažnivec«, blesteče pričevanje o življenju dveh umetniških narav, inteligentna pripoved o sicer skrivnih zadevah poročenih ljudi, izbran dialog, ki ga ožarjata iskrih humor in topla človeška izpoved — lahko bi rekli — vse od rojstva do smrti. Igravca, ki »bereta« to zasebno življenje, nam ne predstavljata več Shawa in Tannerjevo, marveč nam predočita del

življenja, kakršno je z vsemi varljivimi upi in možnostmi v nas samih. Kulturna poslastica ob koncu sezone.

Komedija je v rokah Celjana režiserja Andreja Stojana. Kot Shaw bo nastopil Janez Bermež, kot igralka Tannerjeva Mija Mencejeva. Premiera bo izjemoma že v torek, 16. junija.

jž

NARODNO GLEDALIŠČE IZ TUZLE V CELJU

Na svoji slovenski turneji se bo Narodno gledališče iz Tuzle ustavilo tudi v Celju. Naj že takoj v začetku povemo, da se bomo srečali kar s tremi umetniki, ki uživajo v jugoslovanskem gledališkem življenju sloves vrhunskih ustvarjalcev. Vsi trije sodelujejo v Strindbergovi drami »Oče« kot gostje iz Jugoslovanskega dramskega pozorišča iz Beograda. To so: Blaženka Katalinić, dramska prvakinja, Milivoje Živanović, dramski prvak in pa režiser Mata Milošević. Katalinićeva bo nastopila v vlogi Laure, Živanović pa v vlogi njenega soproga kapetana. Manjše vloge kreirajo člani tuzlanskega gledališča.

Celjani se bomo tokrat prvič srečali z Augustom Strindbergom, predstavnikom naturalizma v evropski književnosti. Strindberg (1849—1912) je Šved. Vse njegovo obsežno ustvarjalno delo je ena sama iskrena izpoved, brezobzirno vrtačje tega odkrivanja, te živisekcije, se je rodila umetnost, ki nam je še danes blizu, čeprav nam je mentaliteta fin de siècle pomalem tuja. Strindberg v svojem zasebnem življenju zaradi svojega nesrečnega značaja nikoli ni doživel prave sreče. V vseh svojih dramah (»Mrtvaški nje« v svojo lastno dušo. Prav na meples« je najbolj ekstremen) je načel vprašanje odnosov moža in žene v zakonu. V »Očetu« je postavil to

večno vprašanje pred nas z nenačrtno strastjo in dramsko silovitostjo, ki nas pretrese kljub temu, da je Strindberg v nekem smislu nepravilčen: žena odigra v odnosu do moža negativno vlogo. Toda to je že del nepomirljivega avtorjevega stališča v odnosu do žensk, ki pa vendarle dobi v umetniški realizaciji kozmično razsežnost.

Gostje iz Tuzle bodo pri nas v četrtek, 18. junija.

ODDELEK ZA NADARJENE OTROKE

Pred nekaj leti je celjska glasbena šola odprla poseben razred, tako imenovano pripravljalnico, ki ima namen glasbene vzgoje otrok z dovršenim prvim razredom osnovne šole.

V pripravljalnici, ki beleži doslej odlične uspehe, tako da jo namerava vodstvo šole še razširiti in zainteresirati za njo najširši krog staršev, dobijo otroci prvi stik z glasbo in osnovne glasbene pojme, ob petju pa razvijajo muzikalnost — posluš, občutek za ritem in glasbeni spomin. Izkušnje so pokazale, da otroci po končani pripravljalnici dosti lažje pristopijo k instrumentu, razen tega jim tudi ni treba opravljati sprejemnega izpita, ki velja sicer za vsakega novince, saj učitelj v času šolanja natanko spozna otrokovo sposobnost. Hkrati mu tudi svetuje, za kateri instrument naj se odloči po nagnjenju in fizičnih dispozicijah. Po uspešno končani pripravljalnici so vsakomur odprta vrata v I. razred glasbene šole.

Pouk v tem razredu obsega 2 uri tedensko, starši pa plačujejo mesečni prispevek 300 din. Pri tem seveda ni obvezno, da učenec nadaljuje

glasbeno šolo, važno pa je, da mu tvarina daje osnove pravega zborovskega petja ter da ga uvaja v svet glasbe.

Celjska glasbena šola bo v prihodnjem šolskem letu sprejela 80 otrok ter pričakuje velik odziv.

Financiranje rešeno

Z ustanovitvijo sklada za kulturno prosvetno dejavnost so v konjiški občini rešili vprašanje financiranja tega področja. Na osnovi zbranih sredstev je občinski svet kulturno prosvetnih organizacij pred dnevi razpravljal o delu posameznih društev ter v obliki akontacije določil kvoto, ki jo bodo prejela. Člani sveta so pri tem ugovarjali, da so zelo aktivna, zlasti društva v nekaterih manjših krajih, kot Stranica, Gorenju in Jerneju.

V. L.

POKAŽI KAJ ZNAŠ V BELIH VODAH

Pred dnevi je prosvetno društvo »Planinar« v Belih vodah priredilo javno oddajo »Pokazi kaj znaš«, na kateri je sodelovala po večini mladina. Za uvod je šolski pevski zbor zapel nekaj pesmi, ocenjevalna komisija pa je dodelila največje priznanje Steffi in Francu Vиноčnik.

M. S.

ZA ZAKLJUČEK ŠOLSKEGA LETA

Za zaključek šolskega leta bo posebna delovna brigada osnovne šole Karla Destovnika Kajuha v Belih vodah uredila okolico. Učenci višjih razredov urejajo šolski vrt, zgradili pa bodo tudi manjši bazen za kopanje in otroško igrišče. Oba obdelata bodo izročili namenu ob koncu šolskega leta.

M. S.

Cena mesa, papirja in zaupanja

Pred nedavnim sta šmarnski občinski tržni ter veterinarski inšpektor izvršila pregled mesnic KZ Smarje v Rogaški Slatini. Pregled je bil namenjen ugotovitvi, kako mesarji nudijo strankam mesarske storitve pri prodaji mesa in mesnih izdelkov glede kakovosti ter teže.

Inšpektorja sta izvršila pregled v poslovalnici 1, 2 ter 3. V prvi poslovalnici, katere poslovanje je Drago Kovačič, sta ugotovila ob ponovnem tehtanju, da je stranka M. V., ki je kupila 0,75 kg govejega mesa I. vrste, poslovanje prodal za 31,60 din premalo mesa, saj je neupravičeno zaračunal za papir 13,40 din in za privago 14,80 dinarjev. Stranka I. S. pa ob kupljeni teletini ravno tako neupravičeno za papir 6,80 dinarjev.

V drugi poslovalnici, katere poslovanje je Zofija Kučan, je stranka I. V. ob nakupu klobas neupravičeno zaračunal za papir 2,25 dinarjev. Stranka je namreč za 20 dkg slaninskih klobas plačala 124 dinarjev. Pri ponovnem tehtanju je bilo ugotovljeno, da je bilo slaninskih klobas le 19,50 dkg. Stranka E. V., ki je kupila 47 dkg svinjskih jeter ter 8 dkg kranjskih klobas, je bilo ob ponovnem tehtanju ugotovljeno, da je dobila le 46 dkg jeter v vrednosti 245,60 dinarjev ter le 7 dkg kranjskih klobas. Za papir je bilo neupravičeno zaračunano 10,85 dinarjev, medtem ko je bila ob celotnem nakupu oškodovana za 21,85 dinarjev.

V tretji poslovalnici, katere poslovanje je Herman Planinc, je bilo prodani stranki F. V. 0,50 kg navadnih salam v vrednosti 325 dinarjev. Pri ponovnem tehtanju je bilo ugotovljeno, da je bilo v resnici le 0,49 kg klobas v vrednosti 318,50 din. Ostalo je bil papir! Torej je bila tudi tu stranka oškodovana za 6,50 din.

Navedeni primeri jasno kažejo moralni lik ljudi, ki jim je dano v

upravljanje družbeno blago, kažejo težnje določenih ljudi, kako na nepošten način poskušajo goljufati in goljufajo potrošnika. Navzlic temu, da so bili ob navedeni inšpekciji ugotovljeni »manjši« zneski, to njihove krivde ne zmanjšuje, saj je jasno, da se poslužuje uslug veliko število ljudi. Če imamo to pred očmi, nam je lahko samo približno jasna priglufana številka. Če k temu dodamo, da v prvi in drugi po-

slovalnici poslovanja ne vodita obveznih paragonovskih blokov, in da je v tretji poslovalnici bila tehtnica nepravilno postavljena, saj je kazala 0,01 kg v škodo potrošnika, nam postane jasno, da je to namensko kršenje predpisov, namensko izkoriščanje zaupanja potrošnikov. Drži, da bodo krivci kaznovani, vendar se nam zdi, da je ob vsem tem komentar odveč!

J. Sever

Pomagala sta tihotapcu

V petek je bila pred senatom okrožnega sodišča v Celju, ki mu je predsedovala sodnica Mihaela Nečemerjeva, obravnava proti Vinku Sumijaku in njegovi 18-letni hčerki Ivanki. Obdolžena sta bila, da sta prikrivala tihotapsko blago.

Vinko je v gostilni v Smartnem ob Paki spoznal v jeseni 1963 neznanega Hrvata, ki mu je plačal nekaj pijače. Čez nekaj dni se je ta oglašil pri njemu na domu in ga prosil, če bi lahko spravil nekaj pri njem. Vinko ni vedel za kaj gre in mu je bil dovolil. In res, čez nekaj časa se je spet oglašil in pustil pri njih par paketov, ki jih je sprejela hčerka Ivanka, ker očeta ni bilo doma. Ivanka je v januarju odšla v Ljubljano, kjer naj bi prevzela neke pakete. Ker jih takrat ni dobil, se je vrnila prazna. V februarju pa je od-

šla v Zagreb, kjer ji je predal nekaj paketov, ki jih je odpeljala do Vrbice, kjer jo je čakal in jih prevzel. Kmalu nato je Ivanka odšla do Trojan, kjer ji je izročil težko potovalko, v kateri je bilo 1003 kom. ročnih ur. Ko se je vrnila domov, so jo organi LM aretirali in ji zasegli vse ure, katerih vrednost presega 16 milijonov dinarjev. Ravno tako so zasegli tudi pakete z ovrnatimi rutami v vrednosti preko 2 milijona dinarjev.

Zaradi kaznivega dejanja pomoči pri nedovoljeni trgovini sta bila obsojena vsak na 4 mesece zapore pogojno za dobo 1 leta. Pri obsodbi so bile upoštevane olajševalne okoliščine, kot to, da nista vedela, da opravljata kazniva dejanja ter da sta vse odkrito priznala.

PRVE HRUSKE IN BOROVNICE

Redni obiskovalci celjske tržnice so lahko opazili, da je preskrba z zelenjavo v zadnjih dneh precej slabša kot je bila pretekli teden. Dobro so založeni le v družbenem sektorju, kjer lahko kupimo tudi že veliko letošnjih movih pridelkov. Zanimiva pa je primerjava cen, ki zdaj veljajo, z onimi, ki smo jih zapadli pretekli teden. Tako so na primer v sredo grah prodajali po 150 dinarjev — prodajalci iz Bosne sicer po 90 do 120 — medtem ko je bil prejšnji teden še po 150 dinarjev kilogram. Tudi novemu krompirju je padla cena od 120 na 110 dinarjev, prav tako pa tudi stročjemu fižolu, ki ga zdaj prodajajo po 340 dinarjev kilogram. Kumaše so po 270 do 280 dinarjev, paradižnik pa se je za štiri kovače pocenil. Zdaj ga lahko kupimo »samo« za 480 dinarjev kilogram.

Na tržnico so v sredo pripeljali tudi že prve letošnje hruške — tiste, ki jih je treba v usta dati kar tri, da kaj zaležejo. Prodajajo pa jih še dokaj poceni, če primerjamo to ceno z lansko. Takrat so bile namreč po 340, zato nas je letošnjih 280 dinarjev skoraj presenetilo. Kupimo lahko tudi že prve borovnice, ki pa so strašno drage — po 300 dinarjev. Tudi jagode niso ravno poceni — prodajalci pravijo, da jih je zaradi suše bolj malo — saj jih prodajajo po 350 do 500 dinarjev kilogram.

Neprijetno presenečenje preteklega tedna je tudi nenaden skok cen smetane in skute. Čeprav je mleko še vedno po 70 dinarjev, skuto prodajajo precej dražje kot prejšnji teden — po 280 dinarjev kilogram, smetano pa po 280.

Ob sobotah pripeljejo po navadi nekaj piščancev iz Smarja, ki pa v cehrih gospodinj kar kmalu zginajo.

MOJ SVET JE TU...

Vsak dan ga pričakujemo, vsak dan ga srečujemo in če ga ni, nam nekaj manjka, pravimo, da je slab dan. Najbolj dobrodošel je okrog prvega, malo manj dobrodošel je takrat ko »kasira«, ne maramo ga pa, ko prinese vsak tretji mesec ček za »štibro«. In vendar ga vsak dan pričakujemo.

Postarja Mihaela Bračka smo srečali na hribovski cesti, ki so jo šele letos okoliški prebivalci dogradili nad Virštajnom. Torba je bila že skoraj prazna, saj se je senca že močno podaljšala, sonce se je nagibalo k horizontu. Ko smo mu povedali kdo smo, se je v smehu začudil, češ: Kje smo se srečali. Ko si je nekolikokrat obrisal potno čelo je pogovor stekel kot med starimi znanci.

»Ne, tukaj vas danes ne bi pričakoval,« je zmajeval. »Sicer je pa svet majhen. Moj je razpet med temi hišami, hribi in globčami, včasih je prevelik, toda lep.«

— Ali ga vsak dan obiskujete?

»Vsak drugi dan. Že petnajst let. Letos decembra bo petnajst let. V teh petnajstih letih se nisem dneva izostal, nikoli nisem bil v bolnišnici, ne kako drugače zamudil.«

— Vi ste s podčetrske pošte, ta kraj pa je precej oddaljen, koliko kilometrov prehodite dnevno?

»Priznavajo mi jih dvajset. Vendar jih nabere mnogo več. Ne upoštevajo raztresenosti vasi. Tudi »vozni red« imam tesno odmerjen. Sicer se ga pa držim kot naše železnice, zamujam. Ne gre. Pomislite, za celo vas Verače imam samo 15 minut dela. To je po voznem redu. V resnici pa moram krepko stopiti, da v dobri uri obhodem. Sicer pa to ni važno. Važno je, da je v torbi mnogo, takrat sem dobrodošel.«

— Ali mnogokrat razočarate ljudi?

»To je odvisno od tega, kaj pričakujejo. Včasih bi kakšnemu koprncemu dekletu najraje sam napisal pismo, vendar se bojim, da bi žena zvedela...« je v smehu povedal. Odprl je torbo, uredil časopise in se napotil k prvi hiši. K hiši, ki je zadnja tega rajona. Na drugi strani dostavlja pošto bučka pošta. Ze, od daleč je pozdravil gospodarja, se pošalil in se odpravil naprej. Dan za dnem, leto za letom je to edini stalen ter dobrodošel obiskovalec hribovskih kmetij.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 13. do 20. junija 1964 — Ciril Umek, veterinar, Celje, Kersnikova 37 (vogal Kersnikove in dečkove ceste)

OTVORITEV LETNEGA KOPALIŠČA

V soboto bo v Cateških Toplicah otvoritev letnega kopališča. Letno kopališče je prvi dograjen objekt cateskega zdraviliško-turističnega centra. V isti izgraditveni fazi bo še izgrajen nov hotel, restavracija in hidroterapija. Gradbena dela izvajajo gradbeno podjetje »Pionir« iz Novega mesta. V prvo izgrajevalno fazo bo vloženih 532 milijonov dinarjev.

B.

SMRTNA NESREČA V TEP

V soboto dopoldne se je v Tovarni emajlirane posode pripetila težka nesreča. 19-letna delavka v emajlirnici Ana Jelovšek je odšla zjutraj na stranišče, kamor pa je iz počene cevi uhajal ogljikov monoksid. Zaradi precejšnje koncentracije plina se je zastrupila. Med reševanjem ponesrečenke se je zastrupil tudi Rudolf Krajnc in so ga morali odpeljati v celjsko bolnišnico.

Kdo je neposredni krivec za nesrečo še ni znano, ker republiška inšpekcija za delo še ni končala preiskavo, ugotovili pa so, da je plin uhajal iz cevi napeljav generatorskega plina, ki se čisti z vodo v posebnih talnih jaskih.

-jz.

KRONIKA NESREČ

Uršula Koštomaj iz Jarmovca pri Dramljah, si je pri padcu poškodovala roko v ramenu.

Leopold Frišek iz Grobelc pri Sentjurju si je pri padcu zlomil levo nogo.

Jože Rožar iz Spodnje Dolice pri Vitanju je padel s kolesa. Poškodoval si je hrbtenico.

Stanko Stancer iz Loke pri Žusmu si je pri padcu zlomil nogo. Prav tako Karl Jurše iz Celja.

Vladu Patajta se je pri delu zapilil kos železa v stopalo.

Apolonija Lennart iz Zvodna pri Teharjih, si celo po 90 do 120 — medtem ko je bil prejšnji teden še po 150 dinarjev kilogram.

Miha Zagar iz Zabukovce, se je poškodoval pri vožnji z mopedom.

Pri delu je padla malta v oči Viktorju Kolariču iz Zalca in mu jih poškodovala.

Borislav Račka je krožna žaga odrezala prste na roki.

Martin Pisanec je v Zidankovi ulici skočil iz drugega nadstropja ter obležal nezavesten.

Oto Zagajšek iz Boletine pri Ponikvi si je pri padcu poškodoval nogo.

V kamniolomu pri Arji vasi je Hermana Kropiča udaril po glavi drog. Dobil je pretres možganov.

Ivan Ojsteršek iz Dobrne si je pri padcu poškodoval koleno.

Stane Jezernik je v Kajuhovi ulici skočil iz četrtega nadstropja. Obležal je mrtev.

Pavel Brdnic si je pri delu v tovarni Zreče poškodoval nogo.

Alojzu Petku iz Sladke gore je padel na nogo sod in mu jo poškodoval.

Borko Ivanović iz Sloma pri Ponikvi je padel po stopnicah in dobil težje poškodbe.

Jože Horjak je v Vojniku padel z zidarskega odra in si zlomil nogo.

Pavla Storek iz Zgornje Lužnice pri Zalcu si je pri padcu z mopedom zlomila nogo.

Ivan Vedlin iz Celja si je pri padcu z motorjem poškodoval nogo.

Barbara Vrbovšek iz Celja si je pri padcu poškodovala rebra.

Vera Ivenčnik iz Smiklavža pri Ljubčini je padla s kolesa ter si poškodovala nogo.

Marija Zvegljč iz Celja se je s tritiklom zaletela v zid in si poškodovala glavo.

Ljubo Kerkelič iz Celja si je pri padcu s kolesom poškodoval nogo.

Marija Sket iz Celja si je pri padcu zlomila nogo.

13-letni Zeljko Lesjak iz Trnovelji si je pri nogometu poškodoval nogo.

POŽAR V DREVENIKU

V soboto zvečer je izbruhnil požar na stanovanjskem in gospodarskem poslopju KZ v Dreveniku. Požar sta povzročila otroka, ki sta si na podstrešju svetila z vžigalci. Tleča vžigalica je padla na kup starih čunj, ki so pričele tleči in izbruhnil je požar. Požar je popolnoma uničil poslopje. Škoda znaša približno 500 tisoč dinarjev.

Prometna kronika

NI UPOSTEVAL »STOP« ZNAKA

Preteklo sredo se je na križišču pri pošti v Celju pripetila prometna nesreča, pri kateri se je telesno poškodoval motorist Jože Lavbič, ki je vozil po prednostni Čankarjevi ulici. Po stranski Askerčevi ulici je tedaj privozil z osebnim avtomobilom Ivan Toplak, ki ni upošteval »Stop« znaka in povzročil trčenje.

23. ZRTEV PROMETA

V četrtek dopoldne se je pripetila na križišču Gregorčičeve ulice in Ulice 29. novembra prometna nesreča, ki je imela za posledico smrt 54-letne Lucije Pesjak iz Dobrne. Imenovana je nenadoma stopila s pločnika na cesto pred motorno kolo, s katerim se je ravno tedaj pripeljal Jože Toplišček. Motorist jo je podrl in Pesjakova je pri tem dobila težke telesne poškodbe in je naslednji dan v celjski bolnišnici podlegla.

Iz Tolstega vrha

ZAMENJALI SO BRENTA ZA PIPE

Kakor so občani Tolstega vrha pod Konjiško goro leta 1957 zamenjali petrolejke z žarnicami, tako so letos zamenjali težke lesene pute in brente za kromirane in medeninate pipe, iz katerih žubori dobra pitna voda. Vaščani Tolstega vrha so pri novem vodovodu opravili veliko delo. To pa so radi storili, saj so prej hodili tudi po več sto metrov daleč po vodo in še to v mlakužo, ki so iz nje lahko pile tudi vse živali. Novi vodovod je zanje torej velika pridobitev, zato so tembolj hvaležni občinski skupščini in vsem, ki so pripomogli, da so dela srečno opravili. Povejmo še to, da so vaščani Tolstega vrha vložili v to delo nad pet tisoč prostovoljnih delovnih ur in da sta bila najbolj delavna Franc Ratej in Mica Ratej.

GIBANJE PREBIVALSTVA

CELJE

Od 1. junija do 6. junija se je rodilo 21 deklic in 24 dečkov.

POROCILI SO SE:

Ivan Prijatelj, gradbeni delovodja in Terezija Odlaček, kuharica, oba iz Ljubljane. Mirko Jovanović, minir iz Celja in Kostomaj Zofija, tkalka iz Ostroznega. Jožef Randl, tekstilni tehnik iz Sempetra in Gabrijela Ulanga, tekstilni tehnik iz Stor. Andrej Bajec, uslužbenec in Ilsa Ernst, uslužbenka, oba iz Celja. Nikola Gorinšek, tekstilni tehnik in Hermina Škerlovnik, tekstilni tehnik iz Celja. Anton Godunc, avtomehanič iz Zagrada in Helena Černoša, uslužbenka iz Zgornjih Sels. Emil Rajtmajer, železniški tehnik in Neža Podgoršek, študent iz Celja. Janez Kastelic, študent elektrotehnike, iz Celja in Stanislava Okorn, uslužbenka iz Ljubljane. Bogomir Kastelic, študent medicine, iz Celja in Rozalija Tkalec, bolniška sestra iz Ljubljane.

UMRLI SO:

Josipina Bučar, upokojenka iz Vranskega (72). Martin Pisanec, delavec iz Celja (37). Janko Gostetičnik, otrok iz Smihela nad Mozirjem (3). Rozalija Pečovnik, upokojenka iz Celja (87). Julijana Skornjak, vzdrževana iz Senovice (80). Stanislav Jezernik, invalidski upokojenec iz Celja (51). Jurij Tausli-ger, upokojenec iz Zalca (69). Terezija Korenjak, upokojenka iz Loke pri Zidanem mostu (77).

SLOVENSKE KONJICE

Od 10. maja do 30. maja sta se rodili 2 deklici in 2 dečka.

POROCILI SO SE:

Avust Legat, delavec iz Perovca in Julijana Einfalt, poljska delavka iz Petrovca. Petr Čakš, tovarniški delavec iz Spodnjih Sels. Emil Rajtmajer, železniški tehnik in Neža Podgoršek, študent iz Celja. Janez Kastelic, študent elektrotehnike, iz Celja in Stanislava Okorn, uslužbenka iz Ljubljane. Bogomir Kastelic, študent medicine, iz Celja in Rozalija Tkalec, bolniška sestra iz Ljubljane.

Janez Sadek, poljski delavec iz Bezovja in Amalija Skrinjar, poljska delavka iz Vezovja.

UMRLI SO:

Vincenc Znidar iz Lipoglava (76). Frančiška Furman iz Draže vasi (74). Frančiška Kovše iz Pake (61). Frančiška Bratuša iz Slovenskih Konjic (82). Alojz Hrašun iz Konjiške vasi (69). Monika Leskovar iz Zreč (78). Karel Kukovič iz Slovenskih Konjic (70). Antonija Einfalt iz Perovca (68). Marija Ajdnik iz Bezovja (51). Ignac Klančnik iz Gabrovca (63).

SEVNICA

V mesecu maju se je rodila 1 deklica in 1 deček. — Smrti ni bilo.

POROCILI SO SE:

Franč Zvegljč, železničar iz Trnovca in Marija Zvegljč, delavka iz Strnišča. Martin Lisec, delavec iz Lukovca in Ivan Rak, poljedelca iz Laz. Ciril Kodrič, ključavničar iz Kržišča in Olga Plazar, priučena šivilja iz Vrhva. Janez Svajgar, posestnik iz Bučke in Angela Jalovec, posestnica iz Vrbovca. Marjan Pavlovič, ključavničar iz Sevnice in Marija Erjavec, priučena šivilja iz Loka pri Boštianju. Anton Umek, priučen varilec iz Spodnjih Mladetič in Angela Groznik, priučena šivilja iz Gabriel. Stanislav Zvegljč, mizar iz Lukavca in Novak Ana, politika iz Konjskega. Emil Rupnik, prometnik iz Smarjete in Ljudmila Lisec, priučena šivilja iz Lukovca.

BOSTANJ

V maju se je rodila 1 deklica, porok ni bilo.

UMRLI SO:

Albin Savinc iz Loga (80).

BREZICE

V preteklem tednu je bilo rojenih 11 deklic in 11 dečkov. Porok ni bilo.

UMRLI SO:

Ljarka Pužar, hči delavca iz Laduča (3 dni). Rajtarič, rojena Robek Frančiška, gospodinja iz Orešja (74). Miha Jeler, voj. upokojenec iz Canja (76). Anton Domitrovič, kmetovalec z Orešja (58). Katarina Cirkni, rojena Zibret, osebna upokojenka iz Ribane (78). Franc Rivec, soc. podpiranec iz Impoljskega potoka (55).

OBJAVE IN OGLASI...

DELOVNI KOLEKTIVI — ORGANIZACIJE

KOMPAS CELJE vam nudi za Vaše izlete po Jugoslaviji izredno ugodno ceno prevoza z modernim turistično opremljenim 43 sedežnim avtobusom tipa »Deutz« — po ceni prevoženega kilometra 220 din. Naprosto za predčasne rezervacije!

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. **TRST-BENETKE** — dvodnevni avtobusni izlet za delovne kolektive in organizacije. Cena 9.500 din.
2. **AZURNA OBALA** — 6-dnevni avtobusni izlet v septembru; ogled Milana, Torina in Genova; prijava do 12. julija.
3. **TOKIO** — 12-dnevni izlet s posebnim letalom na olimpijske igre v oktobru; prijava do 1. avgusta.
4. **NEW YORK** — 11-dnevni izlet s posebnim letalom na svetovno razstavo; odhod iz Ljubljane 20. julija in 24. avgusta.
5. **PO SOVJETSKI ZVEZI** — 14-dnevno potovanje z vlakom; prijava do 5. julija.
6. **DOLOMITI — GENOVA — FIRENCE**; — 5-dnevno avtobusno potovanje v septembru. Prijava do 1. avgusta.
7. **INDUSTRIJSKI VELESEJEM V BERLIN**. 6-dnevno avtobusno potovanje v drugi polovici septembra. Prijava do 1. avgusta.
8. **5 DNI PO DOLOMITIH**. Avtobusni izlet v juliju. Prijava do 20. junija.
9. **SLOVENSKA KOROSKA** — dvodnevno avtobusno potovanje za delovne kolektive in Koroske borec.
10. **PO BRECKENRIDGE** — tridnevni avtobusni izlet.
11. **SLOVENSKE GORICE TRAKOŠČAN** — dvodnevni izlet z avtobusom.
12. **PLITVICA JEZERA — CRIKVENICA — RIJEKA** — dvodnevni avtobusni izlet.
13. **PO ISTRI** — dvodnevni avtobusni izlet.
14. **PO DOLENJSKI IN BELOKRAJINI** dvodnevni izlet z avtobusom.
15. **PO GORENJSKI PREKO VRŠICA NA PRIMORSKO** — dvo in večdnevni avtobusni izleti.
16. **V KUMROVEC** — enodnevni avtobusni izlet.

Pred vsakim izletom obiščite podjetje **KOMPAS — CELJE**. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plošbe in posebnimi letali. **KOMPAS CELJE** posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, letalski in pomorski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabave potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

KOMPAS CELJE daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Se priporoča **KOMPAS CELJE**
Tomašičev trg 1 — tel. 23-50

KINO

- KINO »SVOBODA« SEMPETER**
13. in 14. junija 1964
»DOM NA GRICU«
ameriški barvni CSP
 17. junija 1964
»DRAGA OSTANI Z MENOJ«
nemški film
 18. junija 1964
»OGNJENA LETA«
ruski barvni film CSP
- KINO SEVNICA**
13. in 14. junija 1964
»RIMSKA SUZNJA«, italijanski film

PRODAM

Rabljeno kosilnico znamke »IRUS« prodam. Naslov v upravi lista.

Poceni prodam leseno pomivalno mizo, navaden štedilnik in mizo. Pavlovč, Bukovčak 47.

Prodam kompletno spalnico. Ogled od 15. do 17. ure. Naslov v upravi lista.

Motorno kolo NSU Lambreta 125 cm, prodam. Juteršek Marjan, Krojač, Sempeter.

Motorno kolo »Galeb«, prodam po ugodni ceni. Novčan Anton, Začet 7, Skofja vas. Dobro ohranjen divan prodam. Naslov v upravi lista.

Kuhalnik na dve plošči »Tobis« in pekač, prodam. Naslov v upravi lista.

Vseljivo dvosobno stanovanje v mestu prodam. Naslov v upravi lista.

2,40 g zlata za zobe prodam. Naslov v upravi lista.

Tri kanarčke, s kletko, prodam. Kokovnik Franc, Vojnik 243.

Dvosedežni moped na nožni pogon, prevožen 4.200 km, prodam. Kovačič Martin, Celje. Sola za trgovske vajence, Ulica 29. novembra.

Vseljiva enodružinska hiša z nekaj zemlje v Sentjurju, naprodaj. Naslov v upravi lista.

KUPIM

Enostanovanjsko hišo z vrtom v bližini Celja, kupim. Habet Ivan, Zalec 75.

Moped in ročni vozček kupim. Plačam v gotovini. Krašovec Ivan, Celje, Gosposvet-ska 5 (Nova vas).

Ročni voz, nosilnost 800 kg, kupim. Dopisi: Vrusnik, Teharska 38.

RAZNO

Tovarišica, ki je v trgovini »Alpina« pozabila zavetek z blagom in podlago, naj ga dvigne, ker je bil naknadno najden.

Slovenec-povratnik iz Švice, želi spoznati tovarišico od 35 do 46 let, zaradi skupnega življenja. Ponudbe s sliko na upravni listi pod šifro »Lepše življenje«.

Cater Albert, rojen 25. V. 1920, se je vrnil v domovino za stalno. Prijateljem sporoča svoj naslov: C. A. pri Ivanu Pahole, Repno stev. 1, Sentjur pri Celju.

Na poti od Luč do Logarske doline sem izgubil kombinirano kolesno kapo (rad kapo), znamke FORD. Postenega najditelja naprošam, da jo proti nagradi odda na Postaji Ljudske milice v Solčavi.

Nujno potrebujem inštruktorja angleščine za srednješolca. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Angleščina«.

STANOVANJA

Dvosobno stanovanje v Karlovcu zamenjam za enako v Celju. Naslov v upravi lista.

Mlad dentist, išče prazno sobo za eno leto v Celju ali bližini. Naslov v upravi lista.

Zaposlenemu dekletu nudim stanovanje in hrano za pomoč v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.

Oddam sobo mlajšemu moškemu. Pogoji: poštenost. Naslov v upravi lista.

Iščem sobo. Po dogovoru pomagam v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.

Solidnemu nameščencu oddam lepo, opremljeno sobo, s souporabo umivalnice. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Prosti vhod«.

Sostanovalko sprejemam na stanovanje, eventualno tudi na hrano. Videnshek, Slandrov trg 3/II.

SLUŽBE

Gospodinjstvo pomočnico sprejemam takoj: Zupanc Stanko, Primož 41, Sentjur.

3 vajence za vodovodno instalatersko in kloparsko obrt sprejme: Avgust Stok, Celje, Ulica 29. novembra 7.

Snažilko za 3 ure dnevno, za bencinsko črpalno ob Ljubljanski cesti sprejme takoj: »Petrol« Celje.

OBVESTILA

STROJEPIŠNI IN STENOGRAFSKI TEČAJI

Društvo stenografov in strojepiscev Celje vpisuje v začetni, nadaljevalni, debatni in srbohrvaški stenografski tečaj ter začetni in nadaljevalni strojepisni tečaj. Vpisovanje v vse tečaje je v tajništvu Administrativne šole Celje, Dečkova 1, vsak dan od 9. do 11. ure do 30. junija.

NA GLASBENI SOLI V CELJU

bodo sprejemni izpiti za novince 16. in 17. junija dopoldne in popoldne. Sprejemali bodo učence za naslednje predmete: klavir, violina, čelo, kontrabas, flauta, klarinet, saksofon, rog, trobenta, pozavna, solopetje in kitara.

Navodila za vpis so na šolski oglasni deski, pojasnila daje pisarna dnevno od 9. do 11. in od 15. do 17. ure.

Sola bo praznovala sklep šolskega leta v četrtek, 18. junija ob 15. uri v Narodnem domu. Starši so vljudno vabljeni!

DRUŠTVO EKONOMISTOV ZA OKRAJ CELJE

vabi člane, da se udeležijo rednega letnega običnega zbora, ki bo 16. junija 1964 ob 19. uri v Gospodarskem klubu, Kocbekova ulica 1, z običajnim dnevnim redom.

RAZPISI

TEHNIŠKA SOLA CELJE, Kidričeva 3 razpisuje

VPIS V PRVI LETNIK GRADBENEGA IN STROJNEGA ODESKA:

Solanje traja 4 leta. Po uspešnem solanju dobi dijak strokovno izobrazbo gradbenega oziroma strojnega tehnika.

Pogoji za vpis so naslednji:

1. uspešno dokončani osmi razred osnovne šole;
2. starost ob vpisu največ 17 let;
3. uspešno opravljen sprejemni izpit.

KANDIDAT MORA PREDLOŽITI:

1. lastnorочно napisano prošnjo s prilogami, kolkovano s 50 dinarji državne takse, najkasneje do 20. 6. 1964.
 2. prošnjo mora biti razvidno socialno stanje, poklic staršev in stalno bivališče;
 3. spričevalo 8 razreda osnovne šole;
 4. izpisek iz rojstne matične knjige;
 5. zdravniško spričevalo;
 6. dopisnico z lastnim naslovom.
- Sprejemni izpit se polaga po učnem načrtu za osnovno šolo in sicer iz:
1. iz slovenskega jezika;
 2. matematike.

Za vse prijavitelje bodo pisni izpiti 22. junija, ustni izpiti pa 23. in 24. junija 1964, obakrat ob 8. uri zjutraj v prostorih Tehniške šole Celje, Kidričeva 3.

Sola bo ob prvem polletju dijake z izrazito slabimi uspehi preusmerila v poklicne šole.

Absolventi poklicnih šol se lahko vpišejo v II. letnik strojnega odeska z uspešno opravljenim diferencialnim izpitom.

EKONOMSKA SOLA V CELJU sprejema v prvi razred oddelka za odrasle kandidate, ki so uspešno dovršili popolno osnovno šolo oziroma nižjo gimnazijo.

Prijave za vpis na obrazcih DZS št. 1.50 kolkovane z din 50 upravne takse in opremljene z zadnjim šolskim spričevalom, mnenjem delovne organizacije z navedbo delovnega mesta in delovnega staža kandidata ter izjavo o plačilu šolnine, ki bo znašala predvidoma 6.000 din mesečno, sprejema ravnateljstvo do 22. junija 1964.

Prednost pri sprejemu imajo kandidati, ki so zaposleni v stroki, za katero izobražuje šola.

Seznam sprejetih kandidatov bo objavljen 27. junija 1964 na razglasni deski šole.

Ravnateljstvo

EKONOMSKA SOLA V CELJU sprejema v prvi razred redne šole učence, ki so uspešno dovršili osnovno šolo in do 1. junija 1964 niso prekorčili 17 let.

Prijave za vpis na obrazcu DZS št. 1.20, kolkovane z din 50 upravne takse in opremljene z rojstnim listom, zadnjim šolskim spričevalom, kratkim življenjepisom, mnenjem osnovne šole o sposobnostih in nagajenosti kandidata, sprejema ravnateljstvo do 22. junija 1964.

Kandidati, ki imajo prav dober uspeh a iz slovenskega jezika ali matematike oeno dobro in ostali s slabšim učnim uspehom bodo opravlili sprejemni izpit, ki bo pisni 23., ustni pa 24. junija 1964 vsakokrat s pričetkom ob 8. uri.

Ravnateljstvo

ADMINISTRATIVNA SOLA V CELJU

razpisuje vpis

75 NOVINCEV

v I. razred šolskega leta 1964/65

Pogoji za vpis:

- a) najmanj uspešno končana osnovna šola
- b) starost največ 17 let
- c) zdrave oči in roke

Kandidati za vpis naj najpozneje do 26. junija predložijo ravnateljstvu administrativne šole Celje, Dečkova cesta 1, poštai predal 62:

- a) prijavo na obr. 1.20 kolkovano s 50 din, drž. takse;
- b) lastnorочно napisano prošnjo s kratkim življenjepisom;
- c) zadnje šolsko spričevalo v izvirniku;
- d) izpisek iz rojstne matične knjige.

NEPOPOLNIH PRIJAV SOLA NE BO UPOSTEVALA

O sprejemu bo odločila razpisna komisija šolskega odbora Celje.

Sola sprejema tudi prijave za VISJI ADMINISTRATIVNI TEČAJ (3. letnik), namenjen absolventom dvehletne administrativne šole.

Podrobne informacije daje tajništvo šole.

Ravnateljstvo

RAZPISI

SOLSKI CENTER ZA BLAGOVNI PROMET V CELJU

objavlja vpisne pogoje za naslednje šole v šol. letu 1964/65.

I. SOLA ZA PRODAJALCE

a) inladina — dovršena osnovna šola, registrirana učna pogodba, izjava podjetja o plačilu oskrbnine v Domu »Vere Slandrove«, starost do 18 let;

b) priučeni — dovršena osnovna šola, najmanj enoletni staž na delovnem mestu v blagovnem prometu, priporočilo delovne organizacije, izjava o plačilu šolnine, dopisnica. Kandidati, ki nimajo dovršene šole za prodajalce, bodo opravljali preizkusni izpit iz tujega jezika (nemščina ali angleščina). Prednost imajo kandidati z daljšim delovnim stažom.

II. POSLOVODSKA SOLA — dovršena šola za prodajalce, najmanj triletni staž na ustreznem delovnem mestu, priporočilo delovne organizacije, izjava o plačilu šolnine, dopisnica. Prednost imajo kandidati z daljšim delovnim stažom.

III. KOMERCIJALNA SOLA — dovršena šola za prodajalce, najmanj enoletni staž na ustreznem delovnem mestu, priporočilo delovne organizacije, izjava o plačilu šolnine, dopisnica. Kandidati, ki nimajo dovršene šole za prodajalce, bodo opravljali preizkusni izpit iz tujega jezika (nemščina ali angleščina). Prednost imajo kandidati z daljšim delovnim stažom.

Vpisovanje v I. in II. letnik šole za prodajalce bo v ponedeljek, dne 24. avgusta 1964 od 8. do 12. ure. Prijave za vse ostale šole pa oddajte do 30. junija 1964 na tajništvo šolskega centra v Celju, alica 29. novembra št. 12, kjer dobite tudi vsa potrebna pojasnila.

Ravnateljstvo

»Učiteljske Celje« bo letos vpisovalo v 1. razred pedagoške gimnazije. Pogoji solanja se od dosedanje gimnazije razlikujejo le v tem, da je predmetnik dopolnjen z likovno, glasbeno in tehnično vzgojo. Studij na pedagoški gimnaziji traja štiri leta in pripravlja dijake predvsem na pedagoško akademijo, možen pa je po dokončanem studiju tudi vpis na vse ostale višje in visoke šole.

Dijaki, ki se žele vpisati, naj pošljejo svoje prijave obrazec 1.20, kolkovane z din 50, preko svojih šol na učiteljske Celje. Prijavam naj priložijo spričevalo o končanem 8. razredu in originalni rojstni list, šola pa o vsakem dijaku doda svoje mnenje o poteku solanja, o odnosu do šolskega in izvenšolskega dela ter poročilo o splošnem učnem uspehu v 6. in 7. razredu osnovne šole. Tako opremljeno prošnjo naj šole pošljejo najkasneje do 22. junija na ravnateljstvo učiteljske Celje.

Dne 25. junija pa naj se vsi kandidati javijo na učiteljsko do 7.45, kjer bodo zdravniško pregledani in opravljali preizkus iz znanja matematike in slovenskega jezika. S seboj naj prinesejo potrjene zdravstvene knjižice zaradi zdravniškega pregleda.

Prednost pri sprejemu imajo dijaki z boljšim učnim uspehom in z dobrim posluhom.

TURIZEM

TURISTIČNI TEDEN V SLOVENSKEH KONJICAH

V soboto, dne 13. tega meseca bo obnovitev turističnega tedna v Slovenskih Konjicah z etnografsko razstavo Južno Pohorje. Dne 20. in 21. tega meseca bo pri grajskih ribnikih v Slovenskih Konjicah zabavna prireditev pod geslom Pojedina postavi in drugih specialitet. Opozorjamo na razstavo in obe zabavni prireditvi.

ZABAVNA PRIREDITEV V VELENJU

V soboto 13. tega meseca zvečer bo ob Velenjskem jezeru Večer glasbe, pesmi in plesa.

IZLETNIK

Vabimo vas na naše izlete:

1. ZÜRICH—LONDON—PARIS—MÜNCHEN 9-dnevno potovanje z vlakom;
2. CARIGRAD—SOFIJA 8-dnevno potovanje z vlakom;
3. FIRENZE—RIM—NEAPELJ—CAPRI—BENETKE—TRST 9-dnevno potovanje z vlakom;
4. PARIS—NICA—MONTE CARLO—MILANO 9-dnevno potovanje z vlakom;
5. KIJEV—LENINGRAD—MOSKVA — potovanje preko BUDIMPESTE z vlakom (spalni in jedilni vagon) — avion;
6. ATENE—SOLUN—PELOPONEZ—DELFI 9-dnevno potovanje;
7. BUDIMPESTA 2-dnevno potovanje z avtobusom;
8. DUNAJ — svetovna cvetlična razstava 5 in 4-dnevna potovanja z avtobusom;
9. GRČIJA — 10-dnevna ekskurzija za maturante vseh šol;
10. TRST IN BENETKE stalni 1 in večdnevni izleti z avtobusi;
11. KOROSKA 1 in večdnevni izleti z avtobusi;
12. PO GORENJSKI—PRIMORSKI 2-dnevni izleti z avtobusom za kolektive;
13. PLITVICE — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive;
14. PO ISTRI — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive;
15. PO DOLENJSKI — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive.

IZLETNIK VAM NUDI:

— organizacijo izletov in prevozov strokovnih ekskurzij z modernimi turističnimi avtobusi po domovini in v inozemstvo;

— posredujemo vam nabavo potnih listov in tuji vizumov v najkrajšem času;

— vršimo menjavo valut;

— vršimo rezervacije v spalnih vagonih in na JAT avionih, rezervacijah za letni odih;

— v prodaji imamo avtokarte Slovenije in Jugoslavije, turistične karte Slovenije ter avtobusne in železniške vozne rede.

Poslovne prostore imamo v Celju na Titovem trgu, številka 3 pri Avtobusni postaji. Telefon 28-41, poštai predal 162.

Se priporočamo za cenjena naročila.

IZLETNIK CELJE

DRUGO VELIKO NAGRADNO ŽREBANJE

KOMUNALNA BANKA CELJE s podružnico CELJSKO MESTNO HRANILNICO in ekspoziturami objavlja drugo veliko nagradno žrebanje

V poštov pridejo vsi vlagatelji, ki bodo v času od 1. aprila do 30. junija 1964 vložili na hranilno knjižico najmanj 50.000 din in to vlogo vezali na odpovedni rok od 12 mesecev dalje in vlagatelji, ki bodo vložili najmanj 100.000 dinarjev in ta znesek vezali za dobo 3 do 12 mesecev.

Take vloge sprejema Komunalna banka Celje, Celjska mestna hranilnica in ekspoziture v Zalcu, Mozirju, Laškem, Slov. Konjicah, Smarju pri Jelšah, Sentjurju, Brežicah, Videm-Krškem in Sevnici.

Nagrade:

- 1 MOPED
- 1 TELEVIZOR
- 1 ŠIVALNI STROJ
- 1 HLADILNIK
- 1 SESALEC

Žrebanje bo dne 10. julija 1964, izid žrebanja pa bo objavljen v časopisih Večer in Celjski tednik.

Razen žrebanja imajo vlagatelji še to ugodnost, da se njihove vloge obrestujejo po višji obrestni meri od 5,5 do 7 %.

VLAGAJTE SVOJE PRIHRANKE, KORISTILI BOSTE SEBI IN SKUPNOSTI!

KOMUNALNA BANKA CELJE

Danasnji čas
ZAHTEVA
lepo perilo in
elegantno nogovico

VELEBLAGOVNICA

Ljudski magazin CELJE

ZAHVALE

Vsem sorodnikom in znancem se najtopleje zahvaljujem za poklonjeno cvetje in vence s katerim so počastili zadnjo pot mojega moža

MIHAELA KRIZANA

Posebej se zahvaljujem dr. Milanu Aleksiču, ki mi je do zadnjega lajšal bolečine.

Zahvaljujem se tudi celjski duhovščini za spremstvo na pokojnikovi zadnji poti.

Zena Helena Krizan,

hči Justika z možem Slavkom

Ob izgubi moža in očeta

STANKA JEZERNIKA

se iskreno zahvaljujem vsem predstavnikom organizacij, govornikom, pevcem ter darovalcem vencev in vsem, ki so počastili njegov spomin.

Celje, 9. junija 1964.

Zalujoča žena in sin

Ob težki nenadni izgubi naše drage hčerke in sestre

ANICE JELOVSEK

se zahvaljujem vsem, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala kolektivu Tovarnice enajlirane posode, godbi in vsem darovalcem vencev in cvetja. Zahvaljujem se tudi mladini Kompol, vsem sosedom in sorodnikom za kolazilne besede. Prišrna hvala tudi č. duhovščini za poslovljene besede ob njenem preranem grobu.

Vsem, ki ste nam ob težkem in tragičnem udarcu lajšali bolečine — Iskrena hvala!

Zalujoči: mama, ata, sestra Marica in cvetka brat Franci in sorodniki

Ob težki nenadni izgubi naše drage hčerke in sestre

se zahvaljujem vsem, ki so jo spremlili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala kolektivu Tovarnice enajlirane posode, godbi in vsem darovalcem vencev in cvetja. Zahvaljujem se tudi mladini Kompol, vsem sosedom in sorodnikom za kolazilne besede. Prišrna hvala tudi č. duhovščini za poslovljene besede ob njenem preranem grobu.

Vsem, ki ste nam ob težkem in tragičnem udarcu lajšali bolečine — Iskrena hvala!

Zalujoči: mama, ata, sestra Marica in cvetka brat Franci in sorodniki

Iskreno se zahvaljujem dr. Peterlinu za uspešno izvršeno operacijo, posebno pa prijatelju dr. Ciku za njegov trud in skrbno prizadevanje, kakor tudi vsem zdravnikom, sestrami Gizeli in Joži ter vsem bolnišničarjem in sestram osebju Ginekološkega oddelka Celjske bolnice, za vsa prizadevanja in lajšanje bolečin v moji bolezn.

Hvaležna Cilka Hudoklin, Slatina, Smartno ob Paki

Za uspešno zdravljenje, skrb in nego v času moje bolezni se iskreno zahvaljujem dr. Alojzu Rojniku, dr. Francu Lahu, vsem sestram in sestrenemu osebju internega oddelka Splošne bolnice v Celju.

Hvaležna pacientka: Marija Podkrižnik, Celje

ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT

KORISTNA RAZPRAVA

Na dnevnem redu trinajste seje občinske skupščine v Celju je bilo v torek dopoldne tudi poročilo sveta za telesno kulturo o nekaterih najvažnejših problemih in nalogah telesnovzgojnih organizacij v občini.

NEZADOVOLJIVO

Z udeležbo pionirskih moštev na okrajnem prvenstvu v rokometu ne moremo biti zadovoljni, saj so pionirji iz Zaleca postali okrajni prvaki ne da bi pokazali svoje znanje, medtem ko je prvenstvo za pionirke poteklo v obliki dvoboja med partizanskima ekipama iz Zaleca in Celja mesta. Zmagale so Zalcianke z rezultatom 10:5.

Če sodimo po tem prvenstvu, potem je rokomet v naših partizanskih društvih daleč za množičnostjo te športne igre v šolah.

ŠEMPETER
NABIRA TOČKE

Lepl zmagi, ko so odbojkarji Šempetra premagali v Mariboru tamošnjo ekipo Kovinarja s 3:2, so v nedeljo dodali še en pomemben podvig, saj so doma odpravili favoritsko moštvo ELKO iz Maribora s 3:2 (9:15, 15:9, 15:7, 14:16, 15:9). Rezultat je realen; domačini so se borili pošteno od začetka do konca tekme. M. K.

VESTI IZ PREBOLDA

Mladinska rokometna ekipa Prebolda je gostovala v Grižah in se pomerila s tamošnjimi mladinci. Zmagali so Preboldčani z visokim rezultatom 23:15 (7:5).

Odbojkarji Prebolda pa so imeli v gosteh ekipo Šempetra B in jo premagali s 3:0. Pestro športno nedeljo so izpopolnili košarkarji, ki so se pomerili z ekipo celjskega učiteljskega. Zmagali so gostje 41:33 (18:21). J. K.

ŠENTJURSKI PIONIRJI V STRELJANJU Z MALOKALIBRSKO PUŠKO

V nedeljo je bilo v Šentjurju občinsko prvenstvo pionirjev v streljanju z malokalibrsko puško. Najboljše rezultate so dosegli pionirji iz Dramelj, normo za okrajno prvenstvo pa je od skupaj 28 udeležencev izpolnilo 9 pionirjev ter 4 pionirke.

PIONIRJI: 1. Kramaršek (Dramlje) 215, 2. Leskošek (Slivnica) 212, 3. Golež (Dramlje) 208 krogov td.

PIONIRKE: 1. Kozar 216, 2. Novak 175, 3. Vodusek (vse Dramlje) 170 krogov.

Med pionirskimi ekipami so prvo mesto zasedli Drameljčani s 813 krogi pred Slivnico 722 krogov. Ekipa pionirk iz Dramelj je zabeležila 777 krogov.

K. A.

KOMETAR:

Kladivar - prvak

Dvanaesto kolo zaključnega dela tekmovanja v slovenski nogometni ligi je že razčistilo vse račune in napovedi. Četudi nas do zaključka tekmovanja ločijo še trije zavrtljaji, je že zdaj gotovo, da prvo mesto pripada Kladivarju. Njegov naskok je tolikšen, da ga ne more dohiteti nobeno moštvo več, pa četudi bi se zgodilo to, da bi Celjani izgubili preostali dve igri. Svoboda pa na primer dobila vse tri.

Kladivar se je v nedeljo povsem oddolžil kranskemu Triglavu za lanski poraz na Glazijo. Na igrišču v Kranju so tokrat zmagali Celjani z rezultatom 4:3, pa čeprav so vodili že 4:1. Škoda, da je prišlo do izključitve Hribernika. Zdi se, da bi se lahko zmagovalci drugače obnašali, kot je nazadnje izpadlo pri enem igralcu.

Celjski železničarji so v dvoboju z ljubljansko Svobodo dosegli pomembno zmago 5:4. Poraz Svobode pa bi lahko bil izdatnejši, če bi Celjani vzdržali napade gostov pri vodstvu 5:1. Olimp je tudi tokrat zapustil igrišče kot poraženo moštvo. Srečanje z Aluminijem se je končalo v prid gostov 3:2.

Po nedeljskih dogodkih na igriščih je Kladivar zadržal prvo mesto s 35 točkami, Celjani so na devetem tiru z devetimi pikami, Olimp pa na zadnji stopnici s sedmimi točkami.

V prihodnjem kolu bo Kladivar prost. Medtem ko bodo celjski železničarji nastopili v Ljubljani proti istoimenski enajstori, se bo Olimp v Ljubljani srečal s Svobodo. Lanska tekma med Celjem in Ljubljano se je končala z zmago Celja 6:1, srečanje med Olimpom in Svobodo pa s 4:1 za Svobodo.

ni. Poročilo predsednika doslej samostojnega sveta za telesno kulturo (po sprejemu občinskega statuta sta sveta za šolstvo in telesno kulturo združena v enoten organ skupščine) je nudilo dovolj možnosti za plodno razpravo in zlasti še za takšno obravnavo, ki vlija najboljše upe za nadaljnji razvoj telesne vzgoje in športa v občini.

Hvaležna je ugotovitev, da so odbojkarji z razumevanjem sprejeli vsa pozitivna hotenja telesnovzgojnih organizacij in se strinjali, da morata imeti množičnost in kvaliteta prednost pred vsemi ostalimi dejavnostmi.

STAMEJČIČEVA - 10.9 ČEZ OVIRE!

Kakor prvi nastop doma, tako se je več kot uspešno zaključila tudi udeležba celjskih atletov na tradicionalnem Hanžekovičevem memorijalu v Zagrebu. Predvsem je treba pohvaliti Drago Stamejčičevo, ki jo tokrat že drugič v letošnjem letu izenačila državni rekord v teku na 80 m čez ovire s časom 10.9 sekunde. Z rekordnim rezultatom, oziroma z izenačenim republiškim najboljšim rezultatom, se je postavil tudi Pikula v metu krogle — 16.19 metra. Prijetno je presenetila še Marjana Lubjeva, ki je v teku na 80 m čez ovire dosegla s časom 11.8 sekunde osebni rekord ter zmagala pri skoku v daljino z odlično znamko — 583 cm.

Vivod se je tokrat izkazal s solidnimi 203 cm pri skoku v višino. Lesku je zadostovalo 460 cm, da je pri skoku ob palici osvojil prvo mesto. Prava škoda pa je za tek na 3.000 metrov, kjer je bilo preveč taktiziranja in zato slabih rezultatov. Tako je Vazič osvojil drugo mesto v času 8:28.6, s katerim se pač ne more ponašati. Červan je bil v tej disciplini tretji. V teku na 100 metrov je bil Zaletel s 10.9 četrti. Isti plasman je dosegel tudi Brodrič v pokalni disciplini telka čez visoke ovire. Njegov čas pa je bil 15.3.

V svojih disciplinah sta zmagali še Podmilščakova v teku na 600 metrov za mladinke ter Urbančičeva v metu krogle za članice.

KOŠARKA

V okrajni košarkarski ligi so doslej zavrteli štiri kola. Med sedmimi ekipami je na vrhu lestvice ekipa celjskega Partizana, ki ima 6 točk, sledijo Velenje, Obrtnik in Store po 2 ter Prebold brez točke.

V nedeljo sta bili v konkurenčnem boju odigrani le dve tekmi: Obrtnik (Šoštanj) — TVD Celje 39:45 ter Store—Velenje 59:44.

V drugi republiški ligi so Zalcani premagali ekipo Zelene jame, Konjičani pa so izgubili srečanje z MTT iz Maribora.

GABERJE — PRVAK

V nedeljo je bil zaključen spomladanski del tekmovanja v okrajni odbojarski ligi. Po zmagi nad Brežicami so si prvo mesto brez poraza zagotovili igralci gabskega Partizana.

Zadnje tekme so se končale takole: Brežice—Zreče 3:1, Leskovec—Celje 3:0, Sevnica—Gaberje 0:3, Zreče—Celje 3:0, Leskovec—Sevnica 3:2 n Gaberje—Brežice 3:0.

TRETJIČ
REPUBLIŠKI PRVAKI

Hokejisti na travi HDK Celje so letos že tretjič zapored osvojili naslov republiškega prvaka. Finale tega tekmovanja je bilo v nedeljo na pomožnem igrišču za Glazijo v Celju; na njem pa sta nastopili dve ekipi HDK Celje (druga pod imenom Savinja) ter najboljši moštvi iz mursko-soboške lige.

Rezultati posameznih srečanj: EŠS Murska Sobota—HDK Celje II 1:0, HDK Celje I—Elan, Murska Sobota 5:0, HDK Celje II—Elan 4:0 ter HDK Celje I—EŠS Murska Sobota 1:0.

Končni vrstni red: 1. HDK Celje I, 2. EŠS Murska Sobota, 3. HDK Celje II (Savinja), 4. Elan, Murska Sobota.

Po propozicijah tekmovanja za državno prvenstvo bosta prvi dve ekipi s slovenskega prvenstva sodelovali na polfinalnem turnirju za državno prvenstvo. Eno od obeh polfinalnih tekmovanj bo od danes pa do vključno nedelje, 14. tega meseca na pomožnem igrišču za Glazijo v Celju. Na njem bo razen HDK Celje I sodeloval prvak Srbije ter drugo in tretjeplasirano moštvo iz Hrvatske. Turnir bo odigran po sistemu vsak z vsakim. Prvi dve ekipi bosta zatem nastopili v finalu državnega prvenstva.

VELENJE IN KONJICE

Tekmovanje v obeh skupinah okrajne nogometne lige je končano. Zadnje kolo je minilo vse prej kot v znamenju izrednega finiša; bilo je najbolj klavrnno od vseh. Trem predanim igram se je za nameček pridružil še pretep v Gotovljah, zaradi katerega bo tekma med Gotovljami in Polzelo registrirana z rezultatom 3:0 v korist Polzele. Incident je izzval igralec Gotovelj, ki je po izključitvi napadel sodnika.

Zadnje tekme so dale naslednje rezultate: VZHODNA SKUPINA: Slov. Konjice—Senovo 3:0 brez igre, Radeče—Rogaška Slatina 6:3, Brežice—Rogatec 2:3 ter Zreče—Vojnik 4:1. V zahodni skupini pa so igrali takole: Šoštanj—Vransko 3:0 brez igre, Gotovlje—Polzela 0:3 (tekma je bila prekinjena deset minut pred koncem pri stanju 2:2), Salek—Smartno 0:3 brez igre ter Zalec—Velenje 3:4.

Vrstni red moštev po zaključku tekmovanja v obeh skupinah pa je naslednji: VZHODNA SKUPINA:

Konjice 26, Radeče 22, Rogaška Slatina 18, Vojnik 16, Senovo in Brežice po 13 ter Zreče in Rogatec po 9 točk. ZAHODNA SKUPINA: Velenje 31, Zalec 25, Šoštanj 21, Smartno 20, Gotovlje in Nazarje po 14, Polzela 10, Vransko 7 ter Salek 2 točki.

Po določenih tekmovanja sta se že včeraj sešla v prvi tekmi zmagovalca obeh skupin. Po nedeljski povratni tekmi v Velenju pa bomo končno zvedeli za novega okrajnega prvaka v nogometu — Velenje ali Slovenske Konjice.

Novi prvak bo zatem že 21. tega meseca nastopil v prvem kolu kvalifikacijskega turnirja za vstop v slovensko nogometno ligo. Njegov nasprotnik bo drugo moštvo ljubljanske podzveze, Ilirija. V kolikor bo celjski okrajni prvak uspešno preстал prvo preizkušnjo, bo v drugi natelet na najboljšo moštvo mariborske podzveze. Preizkušnja bo vsekakor težka in odgovorna, zato so tudi vsakršne napovedi več kot tvegane.

VROČINA PRITISKA! DOKAZ - POLNO KOPALIŠČE

Jugoslovanski zračni, asi SE BODO BORILI NA LEVŠKEM LETALIŠČU

V nedeljo se bo v Celju, pravzaprav v Levcu, začelo letošnje državno prvenstvo v jadralnem letenju za pokal generala armije Ivana GOSNJAKA. Najboljši jadralni piloti jugoslovanskih aero-klubov bodo tekmovali v petih disciplinah.

O tej prireditvi, ki ni v čast samo celjskemu aero-klubu, temveč Celju v celoti, bomo seveda v naslednjih

številkah pisali, saj bo tekmovalje morda trajalo tudi dva tedna.

Sporočamo, da bo celjske barve branil znani as Srečko Pukl, ki se bo za priložnost tekmovanja vrnil iz Pule, kjer služi vojaški rok.

VSEM UDELEŽENCEM TEKMOVANJA, ZLASTI PA GOSTOM KLUBA CELJE SVOJO ISKRENO DOBRODOŠLICO!

Obisk belgijskih komunistov

Med obiskom v Sloveniji so člani študijske delegacije Komunistične partije Belgije prispeli v torek popoldne v Celje. Goste je vodil sekretar KP Belgije Albert de Coeninec. Skupaj z njimi sta prispela v mesto ob Savinji še člana CK ZKS Franc Simonič ter Milan Bider.

V razgovoru o komunalnem sistemu, družbenem upravljanju ter delu in vlogi političnih organizacij zlasti v delovnih organizacijah so

sodelovali predsednik celjske občinske skupščine, Marjan Učakar, sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov v Celju, Stane Divjak, predsednik okrajnega odbora SZDL, Jože Marolt in predsednik okrajne skupščine Celje, Peter Sprajec.

Po razgovoru na sedežu celjske občinske skupščine so obiskali še Dobrno, nakar so se znova vrnili v Ljubljano.

Vsakdanji ljudje

Radijsko oddajo je prekinil napovedovalčev glas: »Pozivamo vse občane s to in to skupino krvi, da se nemudoma javijo na transfuzijski postaji, da bi darovali kri za ponesrečence...« Nekoliko ljudi se je spogledalo, nato so nadaljevali vsakdanje opravilo. Peter Ložar je pustil delo in stekel, tekkel v bolnico. To je bilo pred desetimi leti. Od tistega dne, pa do danes je šel še 59 krat! Brez poziva, brez prošnje.

Peter Ložar je polkvalificiran strugar v celjski »Klimi«. Srečali smo ga ob stroju. Za hip je ustavil stroj in nas začuden poslušal. Ne, nima se za heroja, za njega je to samo človeško. Kdaj je prvič dal kri? Malo je premišljal nato nam povedal, da je to bilo pri vojakih.

»Takrat sem bil malo vznemirjen. Pri vojakih sem se desetkrat udeležil krvodajalske akcije. Ko sem se vrnil, nekaj let nisem dajal. Vse do radijskega poziva...«

— Tovariš Peter, ali ste ob tej humani gesti, doživeli nekaj, kar vas je pretreslo?

»Da, pred leti. Dobil sem piziv, da je nekdo na operacijski mizi in da potrebuje kri moje skupine. Nemudoma sem odšel v bolnico. Po nekaj dneh sem bil zopet v bolnici. Dve sestri sta podpirali glavo trpečega, ki se mi je zahvaljeval...«

— Kolikokrat ste že dali kri?

»Devetinšestdeset krat. Imam tovariša, ki je pred nedavnim točno stotič daroval kri. Mojih deset litrov se ob njem kar izgubi...«

— Ali je v vašem podjetju mnogo darovalcev?

»So. Toda, rad bi dodal, da imajo ljudje čudne poglede na to humano akcijo. Jaz sem že doživel, da so me nekateri zaradi darovanja krvi celo — žalili.«

SODELOVANJE SOLE IN PODJETIJ V BLAGOVNEM PROMETU

V soboto je bil na šolskem centru za blagovni promet v Celju običajni vsakoletni sešatek zastopnikov trgovskih podjetij, gospodarske zbornice, zavoda za strokovno izobraževanje in prosvetnih organov, na katerem so se pogovorili o dosedanjih izkušnjah pri izvajanju programa praktičnega pouka v trgovinah. Nadalje so bili sporazumno določeni vpisni pogoji za posamezne šole na šolskem centru za prihodnje šolsko leto. Ker so trgovska podjetja razpisala več učnih mest, kot znašajo zmogljivosti na šoli za prodajalce (v okviru šolskega centra), je bilo dogovorjeno, da prevzame najmanj en razred v šolanje šolski center za blagovni promet v Brežicah.

RADIO CELJE

Medtem ko bodo v nedeljo, 14. tega meseca poleg ostalega na sporedu pesmi Marice Kadeve, bo program celjskega radia v tednu od 15. do 21. junija takle:

Vtem ko je celjska kronika vsak delavnik na sporedu ob 17.00, obvestila ob 17.10, plošče po željah ob 17.35 ter zabavna glasba in reklame ob 17.45, se bodo ostale oddaje vrstile takole:

ponedeljek, 15. junija: 17.15 — poje Olivera Markovič, 17.25 — športni pregled; torek, 16. junija: 17.15 — polke in valčki, 17.25 — mladinska oddaja; sredo, 17. junija: 17.15 — operne melodije; četrtek, 18. junija: 17.15 — veliki plesni orkestri, 17.25 — radijska univerza; petek, 19. junija: 17.15 — naši zbori pojo, 17.25 — turistična oddaja; sobota, 20. junija: 17.15 — za prijeten konec tedna.

nedelja, 21. junija: 12.00 — pogovor s poslušalci, 12.10 — obvestila, 12.15 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.25 slovenske popevke, 12.45 — Rudi Lešnik: Le naprej odred Kozjanski.

Posnetek prikazuje tovariša Petra Ložarja (prvi z leve) ter njegovega tovariša Jožeta Malina z ženo. Jože Malin je pred nedavnim stotič daroval kri.

— En dolar na dan, je odgovoril Wild Whip in meril obraz moža, ki mu je bil vedno bolj všeč.

— En dolar morebiti malo, če mož pri tem zleti morebiti v zrak, je trmaril Kamedširo, ko je videl, da šefa predor veliko pomeni.

Wild Whip gotovo ni takoj položil tisto karto s katero je hotel igrati, zato je popustil:

— En dolar in petdeset centov. Ti je to bolj všeč?

Kamedširo je resno prikimal:

— Mislim, jaz bom dinamitar!

Dogovor je bil sklenjen, pomenil pa je slovo od rajskega otoka. Kamedširo je to tudi povedal in Wild Whip pritrdil:

— Res je. Oahu ni tako lep, toda premnogo-krat moramo pač tja, kjer je denar.

Kamedširo je zdaj moral skrbeti za majhno družino. Joriko mu je rodila hčerko. Ljubil je svojo koščeno ženo, ki je znala trdo delati. Zdaj se je zavedal, da je pri izbiri imel mnogo več sreče kot drugi. Kljub vsemu pa je ženi nekoliko zameril, da mu je najprej povila deklico, ko je tako hrepenel po sinu. Vendar je za obe skrbel, kolikor je le mogel.

Kamedširo se je preselil na Oahu. Wild Whip je prve tedne ostal kar z njimi v planinah. Strelni mojster iz elektrarne je kmalu izučil oba v dobra dinamiterja. Učila sta se v neki skalni grapi, potem pa sta začela kar tam, kjer naj bi bil predor. Spčetka je bilo lahko. Bazaltne stene so bile sicer trde, toda varne. Slabše je bilo globlje v gori, kjer so bile plasti drobljive in kjer je skoznje vdiral voda. Včasih je iz vrtnice bušnila voda v tako močnem curku, da je Kamedšira odplavilo daleč nazaj v rov. Nešteto krat je Kamedširo po ves dan tičal do pasu v vodi in blatu. Ker je voda imela le devetnajst stopinj, si je domala nakopal pljučnico. Kakorkoli že, Kamedširo je bil pri tem delu najboljši mož. Bilo je nevarno. Zgodilo se je, da je na stotine ton drobljivega kamenja pritisnilo v rov. Mnogokrat dinamit ni vžgal. Koliko dinamitarjev je že ubilo, ko so odstranjevali zatajene nabojke. Kamedširo pa je imel nos za dinamit. Vselej kadar je bilo s to hudičovo čokolado kaj narobe, so klicali njega:

Kamedširo, hej pridi, spet saboter ...

In Kamedširo je šel. Kamedširo je vse uredil.

Wild Whip ni samo enkrat zatrjeval:

— Kamedširo je eden od tistih kampilcev, za katere bi človek rad, da bi bili Američani.

Seveda Japonci niso mogli postati Amerikanci. Tak je bil zakon.

Dve leti je Kamedširo vrtal predor, ki naj bi otoku Oahu podaril novo, lepše lice. Potem je nekega dne razstrelil poslednji bazaltni blok in sto milijonov vode na dan je napajalo žejno zemljo nekdanje stepe.

Končano je bilo veliko delo. Hoxworth je za svečanost dal postaviti leseno in z zelenjem ter zastavami ozaljšano tribuno na kateri so poleg ameriškega guvernerja sedli visoki uradniki in oficirji iz Pearl Harborja, inženirji in celo beli nadzorniki. Toda nobenega Japonca ni bilo videti na slavnostni tribuni.

Pozno popoldne je Wild Whip prišel k Kamedširu in mu prijateljsko položil roko čez široka pleča:

— Če bi se bil spomnil, bi moral prav ti biti na tribuni. Pa se nisem spomnil. Pustiva to ... V Honolulu imam košček zemlje ...

Kamedširo ni spregledal diplomatskega okolišaja v Wild Whipovim opravičilu, je šefa hladno zavrnil:

KAMEDŠIRO IN SINOVI

— Jaz ne potrebovati zemljo. Jaz poiščem spet »job« kot dinamiter. Jaz in družina čim prej nazaj v Nipon.

— Tudi tako je dobro, morda še bolje. Namesto zemlje ti bom dal 200 dolarjev. Če hočeš spet nazaj na Kauai, mi sporoči, je rekel Wild Whip in se zgubil v množici.

Tako je Kamedširo zavrnil zemljo, ki je bila nekaj let pozneje vredna 200.000 dolarjev in vzel svojih 200 dolarjev. Končno je imel toliko prihrankov, da bi lahko z družino odpotoval na Japonsko z okroglimi 400 dolarji v listnici.

Lahko bi, če ...

Ko je Kamedširo z družinico prišel v Honolulu, ga je poklical japonski konzul, ki je ravno kar začel zbirati denar za cesarsko mornarico, ki se je tolkla z Nemci. Zbirali so denar za pogumne izseljence, ki so šli v nekdanje nemške kolonije Sajpan in Jap. Pri konzulu so bili tudi budistični menihi, ki so imeli v načrtu velik tempelj, na cesti pa je Kamedširo srečal Iši-sana, ki je pravkar prišel z Kauaia in je nujno potreboval 150 dolarjev, ki bi poskusil srečo v Honolulu.

— Kamedširo, je svarila Joriko, nikar ne pošoj Iši-ju denarja. Nikoli ga ne boš videl.

Kamedširo pa:

— Kadarkoli vidim Iši-sana me peče vest, saj sem mu ukradel ženo, ki mu je pripala prej kot meni. Vsa moja sreča počiva torej na goljufiji, ki sem jo izrabil.

Iši-san ni mogel dolgo obdržati Sumiko. Dekle se je neprestano norčevalo iz njega, ko je zvedela, da tudi Iši-san ni bil v svoji obleki takrat ko je prišla. Pobegnili je v Honolulu, kjer je razveseljevala pijane mornarje v kurbišču tako dolgo, da je z zasluženim denarjem odvihrala nazaj na Japonsko.

Kamedširo je cenil svojo srečo in vedel je, da je zanj dolžan zahvalo tudi Iši-sanu. Zato je odločil:

— Če Iši-san potrebuje denar, potem mu ga bom dal.

In tako je bilo potovanje domov na Japonsko spet odloženo. Kmalu mu je Joriko zaupala, da spet pričakuje otroka. Tokrat je bil deček, ki so mu dali ime Goro. Vezi, ki so Kamedšira privezoval na Hawaje so bile močnejše kot le kdaj.

Kamedširo ni mogel najti dela kot dinamitar, zato je naslednja leta delal na plantaži sladkorne trsja nedaleč od Honolula za 77 centov na dan. Tam so mu dali razmajano in z škodljivimi krito bajto. Podrtija je stala na nekaj pedi visokih kolih in tako so se otroci lahko plazili pod hišo sem in tja bežeč pred vročino. Tudi Joriko je delala na poljih, otroke pa je puščala v varstvu pri sosedih. Vsak večer pa je nastopil čas tiste sreče, ko sta se otroka zapodila v objem svojih staršev. Bila sta ljubka črnolasa otroka in kljub revščini čista ter dobro vzgojena. Toda rižu in ribam, njihovi glavni hrani je cena rastla. Pri hiši pa je bilo četvero ust, ki jih je bilo treba nasititi. Goro je rastel in jedel ko volk. Kamedširo je neko jutro, ko je videl Joriko s sekuro na rami odhajati, trpko pomislil:

— Že peto leto nosi to krilo in bluzo. Vse je že ena sama zaplata.

Čeprav sta oba trdo delala, je bila lakota mnogokrat tik pred hišnim pragom.

Nekega večera leta 1921 se je pojavil med delavci plantaže Malama, kjer sta bila zaposlena tudi Kamedširo in Joriko, stari znanec Iši-san. Iši je bil zdaj funkcionar japonske delavske zveze. Iši je vneto govoril kako naj bi izboljšali življenje plantažnih delavcev:

— Zahtevali bomo en dolar in 25 centov dnevne plače za moža in 95 centov za ženske. Poleg tega bomo zahtevali plačilo nadur za nedeljsko delo. Samo pomislite, koliko na boljšem boste.

Kmalu za tem je bil ves Honolulu poln letakov. Kričeče črke so bile izpod Iši-sanovega peresa:

Mi, delavci na sladkornih plantažah, se obračamo na vas havajska gospoda. Se zavedate, ko se vozite mimo svojih bogatih plantaž, da mi možje in žene, ki tu delamo, zaslužimo 77 centov na dan ...

KARLO DOBOVIŠEK:

Tat po sili

Vsakokrat, ko je potreboval Jaka nove čevlje, so nastopile silne težave. Toda najhujše je bilo to pomlad. Obhodil je že vse obutvarje, toda zaman.

»Samo semle še stopim, pa nikamor več!«

Na vprašanje prodajalke, kakšne čevlje želi, je sramežljivo pojasnil: »Petinštirideset, prosim ...«

Prodajalka je zlezla po lestvi nekam tja gor pod strop in potegnila s police škaflo s čevlji.

»Samo tile so še, gospod!«

Zlezla je z lestve ter na pultu zvalila čevlje iz škafle. Bili so špičaki, kot vsi čevlji, kar jih je danes že pomešal. Prodajalka mu je ponudila desni čevlji ter žličko za obuvanje. Z muko je stlačil nogo v čevlji, ki je bil po njegovem še najbolj podoben morskemu psu. Prsti na nogi so se skremžili in imel občutek, da ima namesto noge nekakšno konjsko kopito.

Nekaj dni pozneje se je odpravil v mesto. Ko je bil zjutraj doma obul nove čevlje, je še kar nekako šlo, toda na poti proti mestu so ga po malem že pričenjali boleti prsti na nogah. Ko je po končanih opravkih poselel v gostilni ob kozarcu vina, je postala stvar še hujša. Stari obitki in kurja očesa so ga pričeli peči in ko se je vzdignil, da bi odšel, ni imel dovolj poguma, da bi prestopil. Sedel je nazaj za mizo. Da bi potolažil jezo in bolečino, je naročil še dva decija. Izpil je in še naročil. Ko se mu je zdelo, da je že dovolj oamamljen, je vstal. Plačal je zapitek, odklobuštral skozi vrata in odkrevsal na avtobusno postajo.

Kmalu je prihrumel avtobus. Jaka je hotel vstopiti, ko ga je sprevodnik vprašal, kam je namenjen.

»V N.« je pojasnil.

»V N.« ne stojimo!

In že je avtobus odpeljal dalje.

Jaka je postal sredi ceste. Od bolečin in od onemoglosti je ga je stisnilo v grlo. Obrnil se je. Pri steni je opazil prislonjeno kolo.

»Vzamem kolo in se odpeljem domov. Doma se hitro preobujem in odpeljem kolo nazaj sam in ga spet prislonim k steni!«

Tisti hip se je poleg njega ustavil sosedov fantič.

»Kam pa, stric Jaka?«

Jaka na vprašanje sploh ni odgovoril, pač pa je prosil fantiča za uslugo. Odpeljal naj bi kolo nazaj, potem ko bi se Jaka z njim pripeljal domov.

»Čigavo pa je kolo?«

»Nekega mojega prijatelja,« se je hitro zlagal Jaka.

Z neprijetnim občutkom se je vsedel na tuje kolo. Tedaj pa je pred njim zrasla postava neznanega moškega.

»To je moje kolo! Vi pa ste tat!«

Na postaji ljudske milice so ga zaslišali. Jaka je vse po resnici povedal. Celo sezul se je in starešini pokazal podplutbe. Starešina je poslal miličnika, naj zasliši še fantiča, ki jo je bil pobrisal domov. Miličnik se je kmalu vrnil. Izjave fantiča so se ujemale z izpovedjo Jake.

»Dobro, lahko greste,« je rekel starešina.

Vstal je, pozdravil in odšel skozi vrata. Ko je stopil na ulico, so mu obraz pobožali medli žarki zahajajočega sonca. Pogled mu je zdrnil tja po širokem trga, zakrožil preko streh in končno obstal na špičakih.

»Preklete špiče!«

Popadla ga je divja jeza in že naslednji hip sta oba čevlja odfrčala nekam v grmovje, ki je krasilo trg.

»Naj živi svoboda!« je veselo vzdihnil in se z občutkom nepopisnega olajšanja skozi mesto proti domu.

Toda domov ga tisti večer še ni bilo, ker so ga pred kolodvorom prijeli organi ljudske milice, ker so ga osumili potepuštv.

DRAGI MLADI SODELAVCI!

V Radovedni malhi se tokrat ni zbralo toliko prispevkov kot ponavadi. Pa saj vas razumemo! Zadnji dnevi pouka so res tako natrpani, da človek težko najde čas za takole pisanje. Vidite, tudi mi vam iz vsega srca želimo v šoli čimlepših uspehov in kar se da prijetne in sončne počitnice. Radovedna malha pa je danes poslednjič pred vami. No, poslednjič pred septembrom, kajti ob počitnicah namreč ne bo izhajala.

Vsem, ki ste nam tokrat pisali, prav lepa hvala. Zgodbico o Lučki in Mihcu je tokrat napisal Vlado Prevorsek iz Preboda 10.

Dragi zvesti sodelavci in dragi bralci Radovedna malha vam želi lepe in tople počitnice!
Tetka urednica!

KUŽA NA CESTI

Ko je zazvonil šolski zvonec in naznanil konec pouka, smo hitro pospravili torbice in zdrveli na hodnik. Tam sem si, kakor vedno, obula čevlje, do katerih sem komaj prišla. Vsakdo hoče biti prvi, čeprav se nam nikamor ne mudi.

Prijeten dan je bil in pomladansko sonce je toplo ogrevalo pot. Ko sem se pripeljala v vas, sem opazila psička, ki je udobno ležal sredi ceste. Verjetno je tudi njemu prišlo toplo sonce. Nenadoma pa je pridrvel po cesti oseba avto. Toda psiček se ni gnil. Stisnil me je pri srcu, saj sem bila prepričana, da je konec z njim. Toda tik pred psičkom je voznik močno zavrl. Psička je spasil, se škrpanje zavor in je uraz zbežal. Tudi meni se je kamen odvalil od srca. Voznik pa je hitro odprl vrata in zavpil: »Pa pa le imejte prikljenega!« Ustrašila sem se in mi nisem vedela kaj odgovoriti, čeprav voznik ni bil moj. Vesela pa sem bila, da je voznik psička rešil življenje.

Romana Razboršek,
5. b razred,
osnovna šola Petrovče

MIHEC - KRIŠTOF KOLUMB

Mihc se še zdaj kisto nasmehe, kadar mu kdo omeni Kristofa Kolumba. To ga namreč spominja dogodivščin, ki se mu je pripetila takrat, ko je bil prvič s taborniki na morju. Nemirni Mihc se je večkrat podal na lastno pest »raziskovate« okolico tabora. Tako je nekoč ob morju našel star, že močno preperel čoln. Od navdušenja je zaplesal okrog njega pravcati indijanski ples.

Hitro je poklical nekaj svojih prijateljev: »Fantje, raziskovat gremo! Našel sem čoln in popihali jo bomole!« jim je dejal. »Hurale!« so zavpili raziskovalci in se naložili v čoln. »Počakajte! Hočem zraven,« je na bregu cepetala Lučka, ki je — po svoji stari navadi — spet prisluskovala pomenku. »Tiho, avšale!« jo je zavril Mihc. Kje si pa že videla ženske med raziskovalci!

Junaki so odrinili od brega in zavili okrog majhnega rtiča. »Amerika!« se je nenadoma razleglo iz njihovih grl. In res se je tam za rtičem nekaj belilo — bili so šotori sosednjega taborniškega voda. Mihc je navdušeno skočil v zrak in napovedal spremembo smeri. Takrat pa se je čoln nenadoma prevrnil! K sreči ni bilo daleč od obale in »raziskovalci« so rešili njihovi starejši vrstniki.

Ko je naslednji dan sonce radovedno ogledovalo polno plažo, med navdušenimi taborniki ni našlo večerajšnjih junakov. Le-ti so za kazen ostali v taboru in pobirali papirje, konzerve in ostalo navlako okrog šotorov. Lučka pa je kuhala zdaj iz tega, zdaj iz drugega grma in jim stegala korenjček: »Mihc-Kristof Kolumb!« Mihc iz njegovi junaki so jo samo črno gledali.

Nekaj časa sem pomagal in si pridno ogledoval cev škropilnice, ki je bruhala modro tekočino. Potem pa je stari Tonč rekel, da gre in da pride kmalu nazaj. Ob odhodu mi je še rekel: »Fantič, priden bodi in na škropilnico pazi!« Toda kako težko je držati obljubo! Nikogar ni bilo v bližini, le od nekdaleč sem slišal voznikovo kričanje. Nenadoma sem prijel za cevko škropilnice in odvil. Modra galičina tekočina je poletela kvišku in curki so se svetili v soncu kot modri biseri. Toda nenadoma se mi je cev v roki obrnila in v hipu sem imel mokro srajco, pa hlače in še z obraza mi je teklo. Spustil sem cev, da je teklo po bližnji trati. »Kaj pa delaš, nesreča?!« Bil je stric Tonč. Njegov obraz se je prikazal med zelenim listjem. Jaz pa sem tekkel, kolikor so me nesle noge...

Starega Tonča sem se nato teden, dva, skrbno izogibal. Kadar sem šel mimo vinograda, sem si vedno ogledal tisto vejo vinske trte, ki sem jo tako pošteno »požegnala«. Vsa žalostna je molila kvišku svoje modro listje. Takrat sem nosil tudi

CETNIŠKE INTRIGE

V dneh neposredno pred in po kapitulaciji Italije je uspelo večjemu številu četnikov in četniških elementov, da so skupaj z italijanskimi trupami prišli v Italijo. Večina četnikov in njihovih oficirjev je bila nameščena po taboriščih. Tu so jih zavezniški tretirali kot pripadnike kraljeve vojske, jim pustili orožje in jim nekaj časa poverljivi stražo nad našimi državljani. Veliki del četniškega vodstva je splošno ostal izven taborišč in je razvil zelo živo politično dejavnost v osvobodjenem delu Italije. Njihova aktivnost je bila predvsem v pridobivanju naših državljanov za »jugoslovansko legijo«, ki jo je tedaj skušala formirati izdajalska vlada. Obiljubljali so velike vsote denarja in druge bonificije vsem tistim, ki bi vstopili v to »legijo«. Nekaj časa so imeli v Bariju celo svoje pisarne, pri čemer so se predstavljali kot uradni zastopniki jugoslovanske kraljeve vlade. Do prihoda »Bakras« v Bari so imeli dokaj uspeha, ker so jim mnogi oklevajoči in dezorientirani elementi nasledili. Od bolj znanih vodij so bili v tistem času v Bariju Bujeljac, Pavašović, Dabović, Safranko, Stelac, Matekalo, Skarić, vojvoda Ivanšević L. dr. Toda glavni vodje in politiki so se takoj podali v Kairo, kjer je bila vlada in kjer so delili položaje in denar. Tako so po krajšem postanku v Italiji nadaljevali pot v Kairo Mitrović, profesor Mladen Žujović, Aćimović in Čičin-Sain.

Po formiranju baze je velika večina naših državljanov v Italiji popolnoma ignorirala razne ekspoziture in predstavitelje izdajalske vlade in priznavala samo naš.

PRVA PARTIZANSKA MISIJA

DR. SERGIJE MAKIEDO

Kmalu so se četniki kompromitirali tudi pri zavezniških, posebej zaradi svoje grabežljivosti za denarjem, zaradi tlapatstva in drugih oblik nemorale in pokvarjenosti. Zavezniški so jim postopoma prenehali dajati denar, tako da se v taborišče prišla večina četnikov, ki so poprej živeli po mestih. Tudi njihov položaj tu se je kmalu pričel slabšati. V kratkem času so izgubili sleherno perspektivo bivanja v Italiji. Zaradi krepitve naših pozicij in ugleda so se med njimi pričele širiti razne fantastične vesti, kako jih bodo zavezniški izročili nam in podobno. Zaradi tega so pričeli zapuščati Italijo in se seliti proti Srednjemu vzhodu. Do konca januarja 1944 so zapu-

stili Italijo vsi četniki, ki so imeli za to možnost. Kljub svojim neuspehom v Italiji so nam vendarle povzročali pri delu precejšnje težave. Hodili so k zavezniškim oficirjem pristojnih komand in nas z intrigami skušali onemogočiti. Velik del težav, na katere smo naleteli v začetku, je bil posledica njihove intervencije. Vtem ko poskusi, da bi vplivali na naše tovariše, niso rodili sadov, so kot predstavniki »legalne vlade« dostikrat poželi razumevanje mnogih vrstnikov. Eden izmed teh poslancev kraljeve vlade letalski polkovnik Radović je prihajal v našo bazo, da bi se razgovarjal o nekak-

šnem sodelovanju, pri čemer je trdil, da je proti Purčević vladi. Toda kasneje smo ugotovili, da je bil prav on glavni organizator akcije za formiranje »jugoslovanske legije« in da je z intrigami pri pomorskih zavezniških oblasteh skušal preprečiti naše transportne operacije na Jadranu. Prepovedali smo mu vstop v bazo in mu zagrozili, da ga bomo prijeli, če se pojavi v bližini naših ladij.

V početku so se četniki obnašali grobo, grozili so in celo poskušali fizično napadati naše tovariše in tovarišice. Ko se je kasneje položaj spremenil, so se nam izmikalni na daljavo. Oficirji kraljeve vlade in četniki so se pričeli zopet pojavljati v Italiji šele po osvoboditvi Rima.

BOJ ZA OSVOBODITEV NASIH POLITIČNIH INTERNIRANCEV V TABORIŠČIH

Ob okupaciji Italije je bilo v njenih kaznišnicah in koncentracijskih taboriščih veliko število jugoslovanskih državljanov, ki jih je svojčas obsodil ali interniral fašistični okupator. Toda padec fašizma in kapitulacije ni tem ljudem avtomatično dodelil svobode. Dostikrat je bila osvoboditev odvisna od uprave taborišč ali zaporov, v nekaterih primerih pa tudi od dejavnosti naših tovarišev in partijskih organizacij v njih. Velika je bila tudi sama lokacija taborišč, ker je bilo dosti laže osvoboditi internirance tam, kjer so bile v bližini zavezniške armade. Bili so primeri, da so nekateri naši ljudje ostali v zaporih cele mesece in več po osvoboditvi kraja, v katerem so bili zaprti. Znan je primer tovarišice Vide Tomšičeve.

VELENJSKI PIONIRJI ZA PRAZNIK MLADOSTI

V počastitev dneva mladosti je bila v Velenju velika telovadna akademija. Nastopili so cibalani iz vrtca, pionirji obeh osnovnih šol in kotalkarskega kluba ter mladinci rudarskega centra. Lepo vreme, urejena okolica, predvsem pa solidno izbran program, so bili res svojevrsten užitek.

V ponedeljek pa so šole organizirale izlete, igrice na prostem in partizanske pohode. Učenci višjih razredov so skupaj z borci odšli na

Graško goro — »goro jurišev«, kjer so nekdanji partizani mladincem govorili o nepozabnih partizanskih dneh.

Tudi na kotalkališču je bilo ta dan vse živo. Učenci osnovnih šol so se pomerili v roketu za naslov občinskega prvaka. Pri dečkih in deklicah so bili najbolj uspešni učenci in učenke I. osnovne šole iz Šoštanja, ki so postali občinski prvaki.

F. C.

LEPO JE BILO

Ves mesec maj so pionirji in mladinci po vsej naši domovini praznovali mesec mladosti. Ves maj so tekmovali, razstavljali, pripravljali najrazličnejša srečanja itd. In kot povsod drugod so se tudi v celjskem okraju najbolj razživeli okrog 25. maja in na sam praznik, na dan, ko je naš dragi maršal Tito praznoval svoj 72. rojstni dan.

svojih učiteljev odhajali na zborna mesta ob Savinji, kjer so se zvrstili v parado veselja, cvetja in pisanih balončkov.

»Veš, danes je bilo pa res lepo,« mi je tisto nedeljo dejal sosedov pionir. »Toliko otrok je bilo v spremstvu, da sem se skoraj izgubil. Pa iz vseh šol so prišli. Pripeljali so se celo iz Strmca, Dobrne, Sveti-

V Celju je bila v nedeljo pred praznikom velika slovesnost. Pripravili so celo parado mladosti, s katere je tudi naš posnetek. Čeprav je nedelja šole prost dan, so se otroci vendarle zbirali na šolskih dvoriščih in nato pod vodstvom

ne... Mislim, da bi morali tudi prihodnje leto organizirati kaj podobnega.

Prepričani smo, da tako menijo tudi vsi ostali, ki so se parade udeležili, pa tudi tisti, ki so si jo ogledali.

MLADI FOTOAMATERJI

Ze zadnjič smo objavili eno izmed fotografij — delo mladega fotoamaterja Rajka Kompana iz Celja. Saj se še spomnite sličice njegove sestrice, kajne? Vidite, tole prikupno ptičje gnezdece pa je druga izmed petih fotografij, ki jih je Rajko po-

slal za Radovedno malho. Pripisal je, da so tole gnezdo našli v parku. Bilo mu je všeč — in nastala je tale fotografija. Kako lepo bi bilo, če bi vsi otroci ptičja gnezda občudovali samo od daleč!

Kako sem škropil vinsko trto

Bilo je poletje, sonce pa tisti dan ni posebno prijazno sijalo. Najbrž se mu je zasmilila suha in vsa razpokana zemlja.

Naveličal sem se biti kar naprej doma, zato sem jo mahnil proti vasi. Tiste dni so po vseh vinogradih na veliko škropili vinsko trto. Srečal sem sosedovega strica Tonča. Bil je že precej v letih, takole čez sedemdeset jih je imel. »Kam pa greste?« sem ga vprašal. »Škropit, škropit,« je odgovoril. Stopil sem za njim. »Mi boš pomagal?« je pobaral stric. »Takole, vidiš,« mi je pokazal. Pomagal sem mu naliati modro galicno v škropilno »puto«. Kadar je odšel, me je bilo vedno strah, ker je v škropilnici zamolklo klokotalo.

Nekaj časa sem pomagal in si pridno ogledoval cev škropilnice, ki je bruhala modro tekočino. Potem pa je stari Tonč rekel, da gre in da pride kmalu nazaj. Ob odhodu mi je še rekel: »Fantič, priden bodi in na škropilnico pazi!« Toda kako težko je držati obljubo! Nikogar ni bilo v bližini, le od nekdaleč sem slišal voznikovo kričanje. Nenadoma sem prijel za cevko škropilnice in odvil. Modra galičina tekočina je poletela kvišku in curki so se svetili v soncu kot modri biseri. Toda nenadoma se mi je cev v roki obrnila in v hipu sem imel mokro srajco, pa hlače in še z obraza mi je teklo. Spustil sem cev, da je teklo po bližnji trati. »Kaj pa delaš, nesreča?!« Bil je stric Tonč. Njegov obraz se je prikazal med zelenim listjem. Jaz pa sem tekkel, kolikor so me nesle noge...

Starega Tonča sem se nato teden, dva, skrbno izogibal. Kadar sem šel mimo vinograda, sem si vedno ogledal tisto vejo vinske trte, ki sem jo tako pošteno »požegnala«. Vsa žalostna je molila kvišku svoje modro listje. Takrat sem nosil tudi

Franci Andrenšek,
šmarje pri Jelšah
Vinski vrh 7,

MUCEK IN PSIČEK

Sta mucka in psiček
prišla k nam v vas
in trdno sklenila
ostati pri nas.

Pes laja, muc prede
za kratek nam čas,
težko bi zares bilo,
če šla bi od nas.

Ko psiček dorasel bo,
bo čuval naš dom,
muc miške polovil bo
predel za pečjo.

Valerija Mlakar,
Tomažičeva 2,
Celje

MAGIČNI LIK

Vodoravno in navpično:

1. znamenit grški slikar 4. stol. pred. n. št.
2. Steze
3. Tovarna eteričnih olj v Celju
4. Žensko ime

Dragica Motoh,
Arclin 39, Škofja vas pri Celju

1	2	3	4
2			
3			
4			

REBUS

BELO CELJE NITAKO BELO KOT...

Pred štirimi leti je Celje dobilo prvi zameetek zavoda za upravljanje z nepremičninami, ki je prav pred dvema mesecema dobil svoj samoupravni status. »Bala«, ki so jo prevzeli, je bila siromašna. Glavni del so bili popolnoma zanemarjeni lokali deficitarnih strok. Z lokali v zgradbah splošno ljudskega premoženja je zavod prejel v upravljanje tudi številna stanovanja. Toda zavod, razen v večini primerov, dotrajanih »obratnih sredstev« ni prejel nikakršnih sredstev. Začeli so z nič. Ni veliko?

Ze bežen vpogled v nekatere obnovljene poslovne prostore nam kaže spremenjeno podobo. Čeprav počasni, zavod vendarle vztrajno veča fond družbene lastnine. Pri delitvi sredstev najemnin se je stanovanjski skupnosti, hišnemu svetu in stanovanjskemu skladu pridružil še zavod.

V zadnjem času je zavod kot pogodbeno dejavnost sprejel tudi skrb za reševanje stanovanjskega problema — obnavljanje in v bodoče tudi gradnjo stanovanj. Pri prevzemu z 31. marcem so nasledili med stotinami prošelj 213 najnujnejših primerov s številnimi priporočili; od 1. aprila dalje pa se je tem pridružil še sto prav tako nujsih prosilcev s priporočili.

Zavod se zaveda, da bo le s povečanjem lastnih obratnih sredstev, z večanjem fonda družbene lastnine, lahko postal tako močan, da bo kos rastočim težavam industrijskega Celja. Zato premišljuje o gradnji specializiranega »Fiat« servisa, ki ni le več želja ozke plastf motoriziranih, temveč vse bolj današnja kot jutrišnja nuja. Le s tako pridobljenimi novimi obratnimi sredstvi bo zavod lahko samostojno posegel v sodobno oblikovanje jutrišnjega izgleda poslovnih prostorov ter postal kreator ne pa le »krpač« kričeh primerov zanemarjenosti.

TRIKRATNO POVEČANJE NAJEMNIN?

Osnovno vprašanje je združevanje sredstev. Zavod mora čimprej sanirati stanje zgradb splošnega ljudskega premoženja. Doslej je lahko obnavljal le tisti, ki je imel dovolj lastnih sredstev. To pa je sprito naglo rastočih cen uslug gradbenih storitev postalo prava destimulacija in je vnašalo v dotrajanost številnih prostorov še večjo revščino in propadanje. Zato niti ni tako čudno, če ugotavljamo, da so le redki poslovni prostori, razen nekaterih pradažajn industrijskih podjetij, v poraznem stanju. Vsi najemniki niso plačevali sredstev, ki bi jih morali plačevati. Zavod je na priporočilo občinske skupščine Celje kot zakupodajalec odmerjal najemnine po zmognostih in po usposobljenosti poslovnih prostorov. Torej ni v tem primeru povišanja najemnin šlo za nekatrsko uravnilovko; zavod je skušal le nadoknaditi zamujeno in utrip smiselne obnavljanja zgradb in poslovnih prostorov prilagoditi splošni situaciji hitrega naraščanja cen gradbenih uslugam (v nasprotnem primeru bi zavod sam ustvarjal manjko in ne bi ob zahtevi koristnikov lokala bil sposoben uresničiti nujnostno obnovitev).

Vsekakor pa je dejavnost zavoda v zadnjih dveh letih velika. Tako je zavod v Zagradu odkupil in preuredil trgovski lokal, enako na Svetini. V Dobrni je obnovil staro šolsko poslopje in ga preuredil v dom družbenih organizacij. Vzledno je prenovil postajo ljudske milice v Celju. Adaptiral je samopostrežno trgovino v Teharjah, uredil poslovne prostore Finomehanike in Kristalijske. Z adaptacijo je omogočil prihod Elektrotehne v Celje (Stanetova ulica), kar se je odrazilo kot konkurenčni (čeprav doslej še redek) balzam za celjske koristnike električnih aparatov.

In kaj nam kaže pregled plačevanja najemnin? V vsej celjski občini so le redki poslovni najemniki, ki plačujejo na kvadratni meter ekonomsko upravičeno najemnino, ki znaša po izračunih zavoda 580 dinarjev. V večini primerov je razpon za raznovrstne poslovne prostore od 50 ali 70 dinarjev do 240 ali 400 dinarjev. Tu pa se nam nehoti vrtava primerjava z višino najemnin v Ljubljani, ki je znatno višja, saj dosega v povprečju 800 do 1000 dinarjev na kvadratni meter, medtem ko pa so storitve v mnogih primerih cenejše

od celjskih. Torej ni najemnina vzrok višanja cen storitvam ali prodaji proizvodov.

Nikakor ne bi bilo napak, če bi celjska gospodarska zbornica s temeljito analizo preresetala to sporno vprašanje ter s tem potrošnikom kot koristnikom poslovnih prostorov natočila čistega vina. Prav pa bi tudi bilo, če bi najemniki poslovnih prostorov uvideli vzrok višanja cen lastnim uslugam v že tolikokrat izrečeni frazi »notranje rezerve« ter z enako vmeno, kot dokazujejo zunanje vzroke, odpravljali notranje.

KJE JE SKOPNELO OSEMNAJST MILIJONOV

Drugoten problem, ki pa postaja vse težji za zavod, pa so stanovanja. 313 prošelj najnujnejših primerov — vsi so opremljeni s priporočili — (čeprav vemo, da tako tisti, ki imajo priporočila in tisti, ki jih nimajo, potrebujejo stanovanje) in malodane tisoč vseh prošnikov. Dve tretjini klasificirajo v zavodu kot primere, ki spadajo v rešitev delodajalcev — delovnih organizacij, kjer so zaposleni. Zal tudi tu opažamo diferenciacijo, kajti čestokrat je že dovolj »nepremišljena« izbira poklica, ki te veže na podjetje, katero ni sposobno reševati stanovanjskih problemov. Prav tako kot tudi ni rečeno, da je ravno večje podjetje garancija, da boš kmalu uresničil svoje želje po toplem kotičku.

Toda ne le-to. Standard sam na sebi ima čudne zakonitosti in nasprotja. Tako se veliki storilnosti in solidnim osebnim mdohodkom nikakor ne približujemo »prijateljsko« z arhitekonsko dovršenimi stanovanjskimi zgradbami, ki sicer krasijo mesto, a bremenijo posameznike s prevelikimi dajatvami za ta zunanje-notranji komfort. Samo za najnujnejše primere bi danes rabili tristo stanovanj — okusnih, preprostih in zdravih. Toda neredko se razprave o teh vprašanjih zaustavijo ob estetskem izgledu naselja ali dela rastočega Celja in čeprav nočem ugovarjati zamislil oblikovalcev jutrišnje podobe industrijskega Celja, je tovrstno razpravljanje podobno nerazumevanju skromnih potreb.

Zavod za upravljanje z nepremičninami je do danes razpolagal le z eno samo sobo 11 kvadratnih metrov. Od strani občinske skupščine Celje je bilo govora o 18 milijonih za popravilo hiš pri stanovanjskem odseku občine; komunalna banka Celje pa ne ve za ta sredstva. Nekatere so izginile za sredstva. Ta sredstva namreč pripadajo zavodu in bi bila odskočna deska na poti k uresničevanju gradnje cenjenih stanovanj.

DOSEDANJA VSEBINA: Dva kaznjenja, Milan in Brkač, sta pobegnili in se skrivata v okolici mesta. Navezala sta stike z nekaterimi sovražniki ljudske oblasti, potuhnenimi nemčurji in nezadovoljnimi. Njun cilj je pobeg preko meje. Oba kaznjenja zasleduje poročnik UDV Janez.

Milan se je ves zasopel sesedel v vlažno travo in se naslonil na stebel brajce. Ko si je opomogel od nagle hoje, je zažvižgal dogovorjeni znak. Cez kratek čas so vrata skednja skrivnostno zaškripala in k Milanu je prišel Brkač.

— Ti si, Milan? Kaj se je zgodilo, da si prišel sam? —

— Pripraviti se boš moral za pot. Dobil sem dve legitimaciji. Poskrbi, da ti bo nekdo prinesel od doma sliko. Ko bo gospa Hilda imela zvezo, bova šla ... —

— Milan, ne vem kako ti misliš, ali bo varno? — Varno, varno! je vzkipek Milan. — Ali si morda tu varen. Šla bova čez in ko bodo naši prišli nazaj, bova prišla z njimi tudi midva po najin obračun. —

— In kaj če me bodo oni vrnili? Tebi se to ne bo zgodilo, ker si bil kaznovan zaradi politike ... je dvomil Brkač.

— Eh, kaj ne moreš reči, da je bila punca, ki si jo počil, udbovski ovadah?

V pisarni majorja UDV je gorela luč še pozno v noč.

Poročnik Janez je bil očitno slabe volje. Ni še prišel tako daleč, da bi bil mogel majorju poročati kaj več kot nekatera sklepanja in mu predočiti nekaj nerazjasnjenih sledi.

Major je bobnal s prsti po mizi in čez čas povzel:

— Cez mejo nista šla. Vsaj zelo težko verjetno je. Vse karavle in postaje ljudske milice

PROBLEM V ŽARIŠČU

TUDI PRIVATNIKI OTEŽKOČAJO STANJE

To težavno stanje pa slabšajo še protizakoniti odnosi privatnih lastnikov do podnajemnikov. Z vsemi mogočimi načini izven zakonskih določil, grenijo podnajemnikom sožitje, tako da le-ti iščejo rešitve pri zavodu.

Slejkoprej bo občinska skupščina morala začeti s hitrejšim reševanjem in smiselnejšim reševanjem stanovanjskega problema kot doslej. Pri tem pa bi bilo prav, če bi mislili na gradnjo satelitskih naselij v okolici Celja, kar bi obenem »očuvalo« arhitekonski ugled Celja, vendarle pa pomenilo večanje standarda delovnega človeka in številne rešitve ne ravno lahkih socialnih problemov.

STANDARD V SREDNJI RABI

Standard baje niti ni tako preprosta zadeva, kot si mislimo. O njem so različna gledišča: eni že dolgo gledajo nanj, drugi so sedaj začeli gledati nanj, predvsem pa v zadnjem času vsi poglobljeno gledamo nanj, kar ni od muh, kajti naše gledanje ni tako megleno kot cene mesa, ki po izjavi mesarskih strokovnjakov nimajo zveze s standardom razen tiste, da tudi mesarji gledajo nanj (kar pa je na liniji).

Dolgo sem premišljeval, če standard ni imaginarna, simbolična utvara, še posebej, ko sem zvedel, da vanj v pogledu nanj spada tudi bodoča zveza z nebesnimi telesi, čemur se upira moj občutljivi želodec že na zemeljskih relacijah standardnih prometnih zvez. Toda prav želodec mi je pomagal konkretnješe gledanje nanj. Ob prežvekovanju kranjske klobase sem skalkuliral, da standardno preplačujem 15 odstotkov odvišne vode po 1010 dinarjev na kilogram (mesno-vodne mase) v obdobju poglobljenega gledanja na standard.

Moj ded ima sicer svoje mišljenje o tem. »To je zanič!« se pridruže in otresa pipo. »Veš,« modruje, »kaj vse sem dobil za krajcar!« Ko pa se povrne iz ravnin svoje mladosti in znova postane tujec moji mla-

dosti, ti v tri dni zmrdne: »Ampak, pob, štediti ne znate. Jemo ko baroni, prmej! Kaj se čudiš, če vas včasih zanaša, ha? in znova se potopi v svoje sanje, mene pa pušča razdvojenega ob gledanju na standard.

Pred dnevi mi je prijatelj zaupal: »Ti, pojdi v mesto STANDARD in nauži se ga boš!« Odhitel sem, intervjuval, strmел in obupoval. STANDARDOVCI so me destimulirali za standard.

»Četrtna osebnih dohodkov za standardno stanovanje, tretjina za standardni obrok družbene prehrane, super hotel s super cenami — imperativ standarda — in še standardna ugotovitev, da moderni objekti družbenega standarda hudo zahtevajo v standard STANDARDOVCEV. In znova sem pri razmišljanju in ves razdvojen. Ne vem, ali naj verjamem občutkom, ki sem jih imel ob gledanju na standard pri presnavljanju kranjske klobase ali naj se opredelim za skepto. Pišem si namreč koncept proste razprave za sejo naše celice, ker me je sekretar zadržal, da razpravljam o standardu in mi posebej poudaril, da moram poudariti, kako gledamo nanj.

Jože Klančnik

RAZGOVOR Z MOJMIROM SEPETOM FESTIVAL SLOVENSKE POPEVKE JE BIL KVALITETEN

Tretji festival slovenske popevke je za nami. Prinesel nam je nekaj dobrih popevk. Avtor najboljše je Mojmir Sepe. Ta uspeh in dejstvo, da je svoja mlada preživel v Celju, sta nas napotila, da smo ga obiskali.

— Ste pričakovali, da bo Poletna noč zmagala?

— Sem, saj je prijetna pesmica.

— Na katerih festivalih ste sodelovali s svojimi kompozicijami?

— Na vseh treh slovenskih, drugam skladbic nisem pošiljal. Na zadnjem je najbolj uspela Poletna noč, na lanskem Malokdaj se srečava in Drevo, na prvem pa Zemlja pleše.

— Prevladuje mnenje, da je festivalov preveč. Kaj menite vi?

— Isto, preveč jih je.

— Kaj pa mislite o slovenski popevki nasploh?

— Slovenska popevka je dosti bliže evropski melodiki kot na primer popevke južnih narodov, zato nam je tudi opatijski festival bolj ali manj tuj. Zdi se mi prav, da imamo, če je že toliko festivalov, tudi Slovenci svojega. Ta zadnji je obstoju povsem upravičil, saj je bil zapovrstjo vse tri večere na visokem kvalitetskem nivoju.

— Dovolj o festivalih. Povejte raje kaj iz svojih dijaških let.

— Ne vem, kaj bi bilo zanimivo. Živel sem kot vsi moji vrstniki. Ni-

koli nisem bil preveč dober dijak, zmeraj nekje pri sredini. Klavir sem začel igrati, ko mi je bilo osem let. Na celjski glasbeni šoli sem se učil pri prof. Zuljevi. 1949. leta sem se vpisal na Srednjo glasbeno šolo v Ljubljani. Učil sem se klavir in trobento. Istega leta sem začel igrati v Adamičevem plesnem orkestru.

Zdaj je član Zabavnega orkestra RTV Ljubljana, vodi svoj ansambel, piše aranžmaje, filmsko glasbo, komponira, vodi svoj ansambel in misli na počitnice, ko se bo s šotorom odpravil nekam v neznano.

— Prav želim si preživeti nekaj dni ob morju. Večino dni sem v temnem studiu 14, kjer vadimo in komaj čakam, da bom šel na dopust.

— Imate kakšne posebne načrte?

— Če bom »čutil« kakšno pesmico, jo bom napisal. Za RTV pripravljamo nekakšen musical. Tekste bo napisal Gregor Strniša, glasba bo pa moja. S Strnišem sem se pred dnevi pogovarjal, nekaj posrečenih idej ima. Musical bo v živi izvedbi najprej za radijske poslušalce, če bo uspel, ga bomo pa kdaj pozneje lahko gledali tudi na malem ekranu.

— Če bi Celjani, ki živijo in delajo drugje, za celjsko občinstvo pripravili program, ali bi sodelovali?

— Bi, zelo rad.

5

.... ob dvajseti obletnici
organov varnostne službe...

stop... NAČRTI "KOMANDANTA"

JURJA - PREKRIŽANI ... stop

...po resničnih dogodkih...

stop ...v letu 1946... stop

priredil in zapisal J.K.

proti Avstriji in Italiji imajo teralico v rokah. Če ne bosta v poslednjih dneh poskušala pobegniti čez mejo, potem sta se odločila ostati tukaj. Kot sam pravi, Janez, se Milan izogiba svojih prejšnjih prijateljev. Previden je. Toda radoveden sem, če se ne bo pojavil zdaj, ko ima konkurenco v bližini ...

— Misliš na bando križarjev, tovariš major?

— Da, prav nanje sem mislil. Tatvine in vlogi, ki jih zganjajo po odmaknjenih zadrugah in pri kmetih, so častihlepemu Milanu gotovo prišle do ušes. Če bo nadaljeval z »delom«, pri katerem smo ga lani z aretacijo prekinili, potem bo tudi sam začel. Vendar, dragi poročnik, treba bo pospešiti zasledovanje in aretacijo.

Škoda je vsake žrtve, ki bi jo Milan povzročil. Predlagam ti naslednje ...

Tri ženske so se z mrakom oddaljevale od kmetije in na skednju sta ostala Milan in Brkač sama.

— Kaj bova zdaj, Milan! Zena mi je prinesla sliko. Tudi ti imaš svojo. Pojdiva čim prej, če sva se že namenila ... —

Milan je grizel suho travo in ni odgovoril.

— Prilepiva slike na legitimaciji in pojdiva, je silil Brkač. Zeno sporočilo, da nadzorujejo tudi njo in da so preiskali hišo, mu je vcepilo vse polno dvomov in tesnobe.

— Kaj nisi slišal gospo Hildo? Njene sorodnike na meji so zaprli, ko so spravljali čez mejo neke ljudi. Kdo naju bo spravil čez? Ne. Tu bova ostala. Onstran meje je vse polno naših. Morda je vprašanje samo nekaj dni in bodo prišli čez ... Imam nov načrt, Brkač. Si slišal o križarjih. Delajo. Kaj pa midva? Nič, poležavamo po senikih in sprejemava obiske. Zdaj bo drugače. Ko bodo naši prišli, ko bodo s pomočjo Angležev in Američanov potolkli komuniste, moramo mi tukaj imeti tudi svoje zasluge. Boš videl Brkač, da bova kmalu midva odločala o vsem ...

— Milan, ulovili nas bodo, čim bomo kaj naredili. Kmet tukaj pravi, da ne mara takega prometa ... je ugovarjal Brkač.

— Neumnost! Povej mu, da bom obračunal z njim, če samo pisne ali če naju ne bo ubogal. Brkač, rečem ti, ne premakni se od tu. Predobro veš zame in moje prijatelje. Ko bo treba pridem ali pa pošljem pote.

Iz žepa je Milan izvlekel samokres in ga vrgel Brkaču v naročje:

— Tu imaš za prvo silo. Če bo treba, se brani. Saj veš pri čem si. Če te ne bodo oni, te bomo mi. Dobro premisli ... Adijo!

Milana je vzela noč ...

EPIDEMIJA NA OTOKU ZDRAVJA

Ciper, tako pišejo v centralnem uradu za informacije v Londonu, je postal otok zdravja. Hkrati seveda omenjajo, da nekoč ni bil.

Beležijo tudi izjavo nekega potnika, ki je leta 1495 potoval čez to vzhodno stražo evropske civilizacije. Le-ta pravi:

— Otok uničuje svoje prebivalce s slabim zrakom in nezdravo vodo... —
Se v tem stoletju je neki zdravnik o Cipru napisal:

— Ciper je eno največjih legel malarije na svetu! —

Danes je baje na otoku vse drugače. S komaj 0,7 odstotka je smrtnost na tem otoku najmanjša na svetu. Mortalitet otrok je v zadnjih 25 letih padla za celih deset odstotkov. To pa je res velik uspeh.

Slabo vodo in zrak ne smemo jemati tako dobesedno. V bistvu je tu šlo za malarijo. Leta 1946 se je začela akcija zapraševanja in izsuševanja močvirij. Po petih letih ni bilo nobenega primera malarije, medtem ko je leta 1949 bilo še 5900 primerov.

Torej Ciper je otok zdravja.

Le žal, da je na otoku ostal mnogo nevarnejši »bacile«. To je kolonializem, ki je podtalno živel po proglativni neodvisnosti. Letos se je razbohotil in seje smrt v obliki spora med grškim in turškim prebivalstvom. Ta spor je zanetil diskriminirani »bacile«, o katerem pa centralni urad za informacije v Londonu ni napisal nobene besede.

METAMORFOZA HOBIJA

»Se nekaj kanglijc, še nekaj tednov, pa pride jesen, ko cvetovi odpadejo!«

PRVA TURISTIČNA STATISTIKA

Seveda ne gre za prvo turistično statistiko na svetu, marveč ob obalah Jadranskega morja. Pričeli so jo voditi v Opatiji v prvi polovici 19. stoletja. Po podatkih iz leta 1844 je obiskalo Opatijo 1400 turistov, leta 1854 že skoro 9000, leta 1913 pa nekaj manj kot 50.000. Po prvi svetovni vojni je obisk dosegel višek leta 1925, ko je statistika zabeležila 42.000 gostov. Po letu 1945 je število turistov iz leta v leto naglo naraščalo. 1955 leta — 75.000, 1960 — 93.000, lani pa nekaj manj kot 160.000.

Letne počitnice so pred vrati. Najbrž ne bodo vsi tako dobre volje kot ta dva, stopili skozi vrata šol.

VISOKE TATRE NISO KAR TAKO

Praška tovarna vagonov »Tatra« je izdelala poseben električni vlak, ki bo vozil na območju Visokih Tater. Tehnična preizkušnja novega vozila na tirih je bila precej zahtevna. Trajala je približno teden dni na težkem planinskem terenu na progi dolgi nekaj tisoč kilometrov. Pred nedavnim pa so strokovnjaki Raziskovalnega inštituta za železniški promet v Pragi skupno s sodelavci

tovarne »Tatra« in depoja lokomotiv v Popradu podvrgli novi vlak elektrotehničnim preizkusom, pri katerih so preverjali električne naprave v različnih okoliščinah.

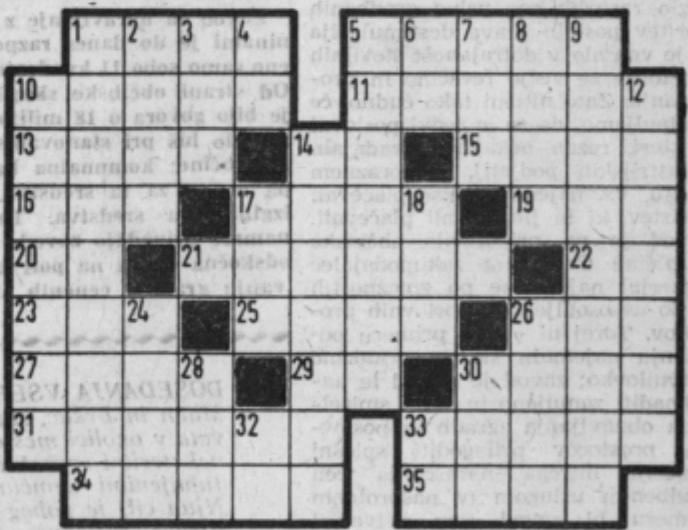
Novi vlak bo lahko sprejel 382 potnikov in bo eden najmodernejših vlakov te vrste ne samo v Evropi marveč na svetu sploh. Praviijo, da bo novi vlak pričel voziti turiste na Visoke Tatere že proti koncu letošnjega leta.

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. krut rimski cesar, ki ga dolžijo, da je dal zaigati Rim; 5. loščilo, maža; 10. predmet oboževanja; 11. vrsta vrbe; 13. pas, napustek, zidec; 14. avtomobilska oznaka Sarajeva; 15. špansko žensko ime; 16. koničasti vrh nad zgornjo Soško dolino (2245 m); 17. divja raca; 19. pripadnik enega od plemen starih Slovanov; 20. visoka igralna karta; 21. plemenita pasma ovce; 22. kemični znak za telur; 23. število; 25. posrednik (predvsem v tehniki); 26. naziv mongolskega vladarja; 27. vladar izumrlega ljudstva v Južni Ameriki; 29. kemični znak za molibden; 30. roman Maksima Gorkega; 31. prestolnica stare Asirije; 33. igra s kartami;

34. vrsta korenine; 35. pripadnik zgod. ljudstva.

NAVPIČNO: 1. potrebščina pri šivanju; 2. tovarna smuč na Gorenjskem; 3. evropska divja mačka; 4. ameriška kratka za »vse v redu«; 5. norma, vodilo; 6. dva enaka samoglasnika; 7. skandinavski izraz za smuč; 8. žensko ime; 9. napadalec na politično osebnost; 10. kožnat čevlji; 12. tip slabotne telesne konstrukcije; 14. del opreme sedla; 17. skandinavski grobič; 18. dalmatinsko žensko ime; 24. del hiše; 26. štirikotna vojaška formacija; 28. pogorje v severni Afriki; 30. duhovnik starih Perzijcev; 32. oblika osebnega zaimka za ženski spol; 33. kazalni zaimke.

RES JE

— Vsak pesnik je idiot, je rekel neki meščan Villonu.
— Seveda, je odvrnil pesnik. Vi pa ste lep primer za to, da ni vsak idiot pesnik.

KRATEK TEČAJ ZA LEPOTO

Pozor! Helena Rubinstein, »doktor kozmetike«, težka milijonarka, kaže v svojem stanovanju v New Yorku, kako ostane mlad in lep. Rekli boste, da madame Rubinstein sama ravno ni najboljši reklamni izvesek za svojo kozmetično industrijo. Pa vendar je, kajti stara ni nič manj kot — dvaindevetdeset let. Pri svojih letih je — kakor pravijo, še vedno gibčna, polna energije in idej. »Poglejte«, pravi, »nekaj preprostih gibov, ki jih ponovite vsak dan, pa boste do visoke starosti čili in sveži, z obrazom — domala — brez gub. Pri dvaindevetdesetih letih seveda ni mogoče več prikriti, da jih imate sedemdeset — a vendar: dvajset let nikakor niso mačje

solze. Torej: redna masaža obraza od lic proti ušesom, uporaba prvovrstnih krem, čim več svežega zraka, umivanje z mrzlo vodo, plavanje. Seveda priporoča predvsem izdelke svojih kozmetičnih laboratorijev, kar je razumljivo, saj so več sto krat pomnožili njeno bogastvo. Mogoče ji je tudi to pomagalo, da je tako uspešno premagovala znamenja starosti.

Novinar ni bitje, ki bi bilo stavljeno izven ali iznad družbe: vendar pa spada med zelo »izpostavljene« objekte, ki zaradi subjektivne objektivnosti visi nad prepadom tvornega kritičnega odnosa bralcev in prizadetih. Eni in drugi pa so z novinarjem vred zgolj občani.

»Dovolj je filozofiranja!« me je ob takšnem modrovanju prekinil poslovni kolega in me zadel v živo. »Povej, kje so tvoje možnosti, da pristaviš svoj piskrček nelegalnemu pridobivanju sredstev na račun skupne lastnine?« Zalostno sem odkinal in šele, ko me je prijatelj seznanil z vsemi možnimi oblikami, sem tudi sam zagriznil v to vabo in napel integrirani del možganskega trusta.

Kilometrin ni! To bi bilo še najlažje. Papir — vsaj ta, ki ga imamo za pisanje člankov in drugih informacij, nima vrednosti, ker ga označujemo »šmir«. S svinčniki še nihče ni prišel do televizorja, kaj šele do avtomobila, ki je moja skrivna želja.

»Krasti ni nepošteno — čeprav ni dovoljeno — posebej če si vzameš tam, kjer soustvarjaš. Najlažji izgovor je ta, da si imel pač preveliko lastno ceno in je to torej zgolj subjektivna napaka v avtokritiki. O tem si baje niti gospodarska sodišča niso še čisto na jasnem, torej ima tudi občan pravico do tovrstne nečistoče.

H. Federich:

Zakon vrednosti in lastni žep

Kaj pa če bi kradel ideje za članke in komentarje. No, to je v danosti dovoljeno, ker se vsi srečujemo z enakimi uspehi in istimi napakami, ni pa všečno, ker je vezano na delo in ni podobno pridobitvenemu prisvajanju.

Če ne bom pogruntal kaj pametnega, bom navsezadnje še izgubil na veljavi, pravi moj prijatelj, ki ima odlične izkušnje, saj je šele dvakrat sedel zaradi tovrstnih stopničarskih dejanj v svoji karieri.

Pa je nanesla prilika, da sem pod prijateljsko kritiko prijatelja klonil in hotel zablisteti. Bil sem na važni seji, te so v zadnjem času vse bolj važne, ker še nismo sklicali tistega sestanka, ki bi vse sestanke ukinil in povedal, da je v življenju tudi delo, ki naj bi ga neki opravljali, ne pa o njem razpravljali. In ko sem beležil in opazoval trud razglabljalajočih se duhov, sem opazil nekoga, ki je vneto bojkotiral (baje le podzavestno) bojkot do dela. Zagrabilo me je. Splazil sem se po ozkih stezah razvnetih glav in neopazno odnesel smrččega »prekinjalca razprav« pod pazduho ter z njim odbrzel k prijatelju. Izprsil sem se ter spustil plen v fotelj, rekoč: »Kaj praviš, ali ga bom dobro vnovčil?«

Prijateljev obraz se je skremžil. Pomilovalno in prezirljivo so mu zasvetile oči, dvakrat se je zmrdnil in dejal: »No, pa se pojdi socializem s takšnim bedakom, ki ne pozna zakona vrednosti.«

Iz poljščine prevedel I. K.

WILLIE POSTANE POLICIST

Ko je Willie izvekel iz vode enaindvajsetega utopljenca in mu rešil življenje je edinburški župan prijateljsko povabil mladega delavca v svoj urad rekoč:

— Pomeniva se. Rad bi ti pomagal naprej. Kaj bi rad postal?

Willie ni dolgo pomišljal. Kar naravnost je povedal, da si že od otroških let želi biti policist. Župan je pomislil. Fantu je manjkalo 12 centimetrov do »norme«, bil je brez šol in brez štirih prstov. Toda vse drugo je govorilo zanj, zato je rekel: lepo, pomenil se bom z ministrom.

Ko se je Willie vračal domov s sprejema pri Lordu Provostu se mu je ponudila nova prilika. Neznane je dirjal pred policisti na obrežni pomol in skočil v vodo. Willie je planil, skočil za njim in ga zgrabil.

— Pusti me, se je drl zločinec, živega me ne boste dobili!

Willie je zamahnil s trdo pestjo, umiril begunca in ga na obali izročil Bobijem. To je bil prvi policijski uspeh Wee Willia, ko še sploh ni bil policist. Postal pa je čez teden.

Ker je bil premajhen Williu niso dali uniforme. Služboval naj bi pri telefonski centrali. Toda že drugi dan so mu dali v roke fotografijo nekega vlomilca z nalogo, naj po beznicah povpraša po njem. Ves dan se je potikal, povpraševal in odhajal praznih rok. Zvečer, ko je bil prost, se je sprehajal po mestu, je zagledal moškega, ki se mu je zdel znan. Bil

Boljši kot Sherlock Holmes

2

je oni s fotografije. Zgrabil ga je in spravil na varno. Dve nič za Willia.

Kaže, da so Williu drveli v roke razni lopovi kot svoje dni utopljenca. Dva dni po dogodku z vlomilcem so neznanec pospravili drago kamenje v največji edinburški draguljarni. Willie sicer ni bil na lovu za storilci, še vedno je pretikal kontakte v telefonski centrali. Ko pa je po službi šel mimo železniške postaje, ga je ogovoril neznanec če ima kaj interesa za dragocenosti. Ze ga je hotel poslati k vragu, ko mu je tujec pomolil pod nos prgišče draguljev. Naslednji trenutek je

tip občutil čvrste roke malega Willia, ki ni imel uniforme, ker je bil pač premajhen. Tri nič za Willia.

Zdaj je dobil Willie samostojno nalogo. Policiji je prišlo na ušesa, da se neka podtalna banda pripravlja na velik rop. Kdo, kje in kdaj, tega nihče ni vedel. Zvohal pa naj bi Willie.

Dneve je Wee Willie prebil po sumljivih lokalih, pretaknil vse, toda zaman. Nepridipravi so ga zavohali in se mu čistili s poti. Willie si je dal pri gledališkem krojaču izdelati raznorazno garderobo. Dva meseca je česal po vsej Skotski, zdaj kot star gospod, zdaj kot priletna in slabokrvna lady ali kot zemlja, pijan mornar. Bando so polovili v trenutku, ko so praznili vsebino velike blagajne.

Po petih letih je bil Willie povišan v kriminalnega inšpektorja. Bil je to zanj velik dan. Pripravil je družabni večer za kolege, toda še preden je napočil večer, je v mestu polovil šest žeparjev in potolkel rekord edinburške policije za dvakrat. Toda največje presenečenje večera ob kozarcu wiskyja ni bila vest o šestih zmikavih za zapahami, temveč osuplost kolegov policistov, ki so naenkrat ugotovili, da jim manjkajo denarnice, ure in celo orožje. Kdo je bil storilec? Kislo in vendar od srca so se nasmejali, ko jim je Willie vrnil ukradene predmete.

PRIOHODNIC: DOJENČEK IN ROPAR